

A 52

127
Incipit liber Alberti magni de
adherendo deo. mudato intellectu
et affectu. Et ultra et summa p
fate h. s. qntu possibile e. C. III

Ogitant in liquid ultimate
in qntu possibile e. in huius
exili et pugnantis immorare de-
pinge scripturando. De et sup. ad
ordus plena et possibi abstractoe.
Et in solo dno deo expedita. serua
et nuda firm. ag. adhesionem. Pre-
sertim. In ipse xpiane p. tuis finis
sit caritas. qua dno deo adheret.
Ad qua quidem adhesionem caritativa
ois ho. r. necessitate salutis tenet.
Et sit. Precepto et obseruancia.
Et diuine voluntatis conformitate

62111
LIBRARY
ST. JOHN'S COLLEGE
1945

Quorum obseruancia excludat ome
qd repugnat caritati essencie et
habitu Cuiusmodi st pta morlia
Religiosi vero qui se astringerunt
etia ad euangelicam pfitoem, atq;
ad ea q sup erogatis et consilijs
sunt, p que expeditius ad ultimum
fine. qui deus e puenit. P quorum
obseruancia excludit ea. etia q
impediunt actu seu feruore caritatis
quo minus possit quis in dnm deu
ferri. Cuiusmodi st. Adrenuicia
om reu corpis In sup et aie.
plessionis dutaxat voto excepto
Cm. spu s stus n st dñs reus
et eos qui adorant eu in spu et ve.

2
ritate oportet adorare .i. cognoscere
et amore. Intellectu et affectu ab
omnibus fantasmatibus nudis /

Sic e. et illud ps 6. Cum orabis
intra in cubitum tuum. ps. e. Sordis
tui intima. Et clauso ostio scilicet sen-
suum tuorum. Et inibi corde puro et
conscientia bona et fide non ficta
Ora preem tuum. In spiritu scilicet et veri-
tate in abscondito. Et tunc con-
grue fit Cum homo fuerit omnibus aliis
exoccupatis et exutus Et totus
intra se receptus. Omnibus
et singulis exclusis et obliis. cora
Ihu xpo tanto ore sola mens deside-
ria sua secure domino deo suo fiducia-
aliter pandit. Ac per hoc toto corde

et amoris affectu. se in eū intimis-
simis medullis om̄i virū suaz
sincerissime ac plenissime diffun-
dit. Immergit. dilatat. Inflamat

Capitulum. 2. *gliter* ¶ et resoluat
om̄ibus alijs specieis solo xpo. in-
hercat et intendat

Ut autem qui tale statū aggredi
desiderat et satagit. opus est
oīno. et velut clausis otul. et sen-
sibus. de nullo se penitus implicet
ac perturbet. sollicitus sit et curat
Sed ruita tamq̄ impetinentia ac
noxia et pernicioſa funditus exu-
at. **¶** ¶ Dem. se totū intra se
reſcipiat. Nec aliqd̄ vniq̄ obiectu
inibi mere attendat. qui solū Ihu

xpm vulneratu Sicq p eu in eu
 i p hoiem in deu. P vulnera huai-
 tatis ad intima diuinitat sue se-
 dule et obnixè intendat // Ebi q
 se z singula ac curta indiscusse / sue
 infatigabili et infallibili puidètie
 committat expedire Or seruet. id
Perit. Omne sollicitudiez p ineres
 in eu q pt ora Et itaq Nichil
 solliciti suis Et rursu facta pro-
 gitatu tuu in dno. Et itaq Michi
 aut adheret deo bonu e Et
Quidobam dnm in respectu meo
Et Sponsa in Cantibus
 Inuener que diligit aia mea Quippe
 Venerunt in oia bona pit'ni illa.

Mempe. Hic e. thesaurus ille celestis,
absconditus. Nemo. Margarita p. no.
sa. que p. oibus copata. fiducia huili
Conatu instantissimo. Tacitate
traquilla. ena usq. ad copat. comodi
laud. ut honoris querit. iactura
infortitudine sp. s. Alioqn. quid p.
ficeret religiosus. si luxet. rono
mudu. et aie sue detinento. paciat.
Ad qd. releuat. status p. fessoris. Scin.
tas p. fessoris. Habitudo. Conspira.
et exterior dispositio. conuersationis.
sue vita. Et in sp. u. huilitatis. et
o. eritatis. ubi xp. us. habitat. p. fite.
raritate. formata. Vinc. e. id. l. ur. m.
Regnu. dei. intra. vos. e. qd. e. rei.
sus. Ihesus. **Capitulu. Terciu.**

4

**Que sit conformitas perfectis
hōis in hac vita**

Oro. Quanto plus meo solli-
cita e ad ista inferiora et huma-
na cogitata et tractata Tanto
plus a superioribus et celestibus p^o a-
uocis intima elongat^r. Et quanto
feruentius ab inferiori memoria affertur
et intellectu ad superiora sensus colligit^r
Tanto perfectior erit oratio et purior
contemplatio. Quia sicut perfectio non
potest esse utriusque in terra. Sic lux et
tenebre se diuisent. Quippe. Qui
deo adheret versatur in lumine Qui
vero mundo adheret in tenebris e.
Quia ex re e homo in hac vita
sublimior perfectio ita deo uniti ut

ut tota aia in omnibus potentis suis
et virtutibus in dnm deum suum sit col-
lecta. ut unus fiat spūs in eo. et
nichil meminerit nisi deum. ut sentiat
ut intelligat nisi deum. et oēs affec-
tiones in amoris gaudio unite in
sola conditoris fruitione suavit' quies-
cant. ¶ Imago ei dei in hīs
tribus potentis in aia expressa co-
sistit. Scilicet. Mēoria et vo-
luntate. ¶ Et quā diu ille deo ex-
toto. expresse nō sit. nō ē aia dei-
formis. iuxta p̄manā aie creatōez.
Forma nāq; aie. deus ē. cui debet
imprimi. sicut cera sigillo. Et sig-
natū signo signat'. ¶ Hoc autē
nūquā plene fit. nisi in cō p̄te

iuxta capacitatem suam illuminat^r ad
cognitionem rei. q^{ue} est summa veritas.

Et voluntas perfecte affinitat^r ad amara
ad summam bonitatem. Et memoria
plene absorbeat^r ad ruminandum. In-
tendum et fruendum eternam felicitatem

Et ad suavit^{er} et delectabil^{iter} in ea
quiescendum. Et q^{uia} in horum co-
firmata adeptio consistit gloria divi-
nitas. que perficitur in patria. Liqueat
q^{uia} istorum perfecta inchoatio. est perfectio
in hac vita.

**Capitulum 21. Qualit^{er}
operatio humana. debeat esse in solo
intellectu. et non in sensibilibus**

Helix g^o. qui per absterfione
continua. fantasmatum et
ymaginum. ac per introversione. et

nibi p̄sursu ductione metis in deū.
Tandem. aliqui obliuiscit̄ fantas-
matu q̄ amou. ac p̄ hoc consequet̄
opat̄ interius. nudo et simplici ac
puro intellectu et affectu. r̄a obiectu
simplicissimu deū. **¶** Quia igit̄
fantasmata. spēs. ymagines ac
formas reru om̄i r̄a deū a mete
reinas. ut in solo nudo intellectu et
affectu. uoluntate tuū pendeat exer-
citiū r̄a deū intra se. Nempe. Fi-
nis om̄i exercitiū h̄ic ē. s̄z inter
et quiesce in dno deo intra se. p̄ pu-
rissimu intellectu. et deuotissimu
affectu. sine fantasmatis et impli-
citatibus huius aut exercitiū. nō
fiat. in organīs carnis. et sensib⁹

exterioribus, sed p quod qd ho e. Ho
 vero quis e. intellectu et affectu.
Et idcirco qua diu ho. no fan-
 tasmanibus et sensibus ludit. et
 eis insisit. videt no dnd exisse
 motus et limites bestialitatis sue
Hoc e. Illig qd ni bestis habet
 comune. **2^a.** Ille bestie p
 fantasmata et p tales sensitivas
 seu sensibiles spes cognoscit et
 affinat. et no alit. **3^a.** qd a maiore
 vim aie no habeat. **S**ensus e
 te hoie scdm intellectum et affectum
 et liberum arbitrium. ad dei ymagi-
 ne et similitudine creato. quib⁹ de-
 bet deo. immediate pure et mde
 imprimi et vni. firmit⁹ in hęc

Quod bre. vya. diligetissime et
maxime conat^r impedire illud ex:
ezium qñtu pt. **E**x quo e qdāmo
pambulū et mīriū vite etne. Inui:
dens sup hoc hōi. Idcirco mitit^r p
metem hōis alienare a dno dco.
Nuc p istas. Nuc p illas temptatōes.
seu passioēs. Nuc. sollicitudine sup:
flua. et cura indiscreta. Nuc turba:
tōe. Conuersatōe dissoluta. Curio:
sitateq; irōbili. Nuc p studia libroz
subtiliū. Nuc p colloquia aliena.
Nuc p xumores et noua. Nuc p
aspera. Nuc p cōtra it. que tñ et
si nō nūquā. leuia. et taq; nlla
videant^r pita. Tame magna sūt
impedimeta hui⁹ sancti exezam
et opis. **E**t deo enā si utilia

7

Si n^m visa fuerit, siue magna
siue parua. Et noxia et ymiosa
illis sunt reicienda penitus. et a
sensibus pellenda. **S**umope
igitur necessarium e. ut audita. visa
facta. et dicta. et cetera ista. in fan-
tasmatib⁹. ymaginib⁹. et occupatib⁹
reiciantur. Nec ex consequenti. ut an-
tea. ut tunc sup hoc fantasmata
et implicatōes formentur et nutant².
Et ita quod fantasma venit ad memo-
ria et mente. tunc no impedit ho-
mine. Siue in orōe. meditatioe.
psalmodia. Siue in alia quacūq;
opatioe. et exercitatioe spiritali. Nec
cursum iterato occidit ei. Et sic ex-
pedite seureq; te totū etiā plene

omnia et singula committe infallibili
et certissime diuine prouidentie tu
silentio et quiete. Et ipse pugna-
bit pro te. Et melius. honestius
ac dulcius liberabit te. et consola-
bitur. quia si tu sepe die noctuq; de hoc
continue fantasiazeris. Et vana va-
gus ac capriua mente fatue. sic
et sic. hinc et inde discres et dis-
cumbes. nemo mente et corpore desi-
derans. Tempus pcedens. et vires sul-
te ac irrobiliu consumes. **C**urta
et g^o singula. vndeque et qualitateq;
ocurrerentia ordo habeant. sic ami-
pe. queadmodum de manu paterne
diuineq; prouidentie. tu tantitate
et iniquitate tibi venerit equa:

nimit. **N**uda igitur te a fantasmatibus
 orbibus teum corporeas. hysta tu
 status et p[ro]fessionis exigentia. ut
 nuda mente. et sincere inhereas
 cui te multipliciter taliter deuouisti

Et nichil quod animo possibile sit
 mediū inter te et aiam tua. et ipm
 pure fixe q[ue]r. Et fluere possit a
 uulneribus huiusmodi. in lumen
 sue diuinitatis / **Cap. cxi**

Si igitur recto et securo tramite
 breuiter ad fine beatitudinis uie
 et p[ro]p[ri]e gre et glie p[ro]uere desideras.
 et sit fatigis. Tunc intenta mente
 sedule aspira. ad p[ro]petua cord mu.
 dia et puritate mentis. et sensuum
 tranquillitate. **Atq[ue] cordis affectu**

recollige et ingit' refige sursum in
domm deū ¶ Et inter hec abstra-
he te a familiaribus tuis. et ab
hoibus oibus inqñtu in te e. et
negotiis huioi. ppositu tuū impe-
dicentibz. sp captans oportunitate
vbi et qñ possis. locū. tpus. et mo-
dū repire quietis. Ac contemplacōis
carpens silentij secreta. pntisq; scli
vitare naufragia. Nemo pstrepet
mūdi fuge p̄turbatores ¶ Quā
de te. om̄ tpe. mūditiē et quietē
cordis p̄ncipalit' stude. Ut videlicet
carnue velut clausis carnalibz
sensibus in temetipm̄ conūtaris.
et cordis ostia. a stormis et fantas-
matibz sensibiliū. et ymaginacōibz

9
Veneroꝝ q̄ntū possibile ē: habeas
diligentē serata. **N**empe. Cordis
puritas int̄ oīa exercitia sp̄ualia
sibi q̄damo. t̄q̄ finalis intentio
ac laborū oīm retribucō: quā in
har vita sp̄ualis quisq; et v̄ reli-
giosus recipē consuevit sibi v̄di-
cat p̄cipatū. **S**ed. Cor
tū. sensus et affectū. tū oī dilige-
tia sollicitia et conatū absoluas
ab hīs oībus. que libertate ip̄iq;
possent impedire. **I**nsup
ab oīm re. t̄m̄di possibilitate
habere alligandi et vincendi te
Sicq; t̄ctas dispersiones ard
et affectōes metis in v̄nū v̄cū
simplex. et p̄cipalissimū bonū

recollige. et intra te tamq̄ in vno
loco recollectas habē agitare
Et p̄ hor. rebus diuinis deoq̄ me-
te se inhere. atq̄ reuelata fragili-
tate pena / cor / ad sup̄ma in inti-
mis tuis in Ihesu xpo iugiter
transformare conaris. **¶** Quap̄t
Si mōpis te nudare et purificare
a fantasmatib⁹ et ymaginibus
et simplificare et inuillare fidu-
cialit̄ in dno deo cor tuū et me-
te tua. Et haurias et fendas
fonte diuini bñplaciti in oribus
interiorib⁹ tuis. Et p̄ bona vo-
luntate sis deo vnitus in intellectu
Suffiat tibi hor p̄ od studio. et
lectione sacre scripture. et ad di-

letorem dei et proximi illud
 ut vinctis docet. **D**omi igit^r
 studio conatu et labore. simplifica
 cor tuu / ut a fantasmatibus immo-
 bit. et iniquis conuertar^r et stes
 in dno Iura te tamq^m si nra ma
 sit in illo nuc et nra. i. diuini-
 tatis. **T**alid^r q^m ut amore Ihesu
 xpi. a corde puro. Conserua dō.
 et fice no ficta teipm no deseras
 Et totu te deo in omni tribulatioe
 et euetu totu plene commitas.
 Suisq; volutati et bnplacitu pareas
 sp. et patient^r affertes. **E**t
 ut fiat nra e. ut frequet^r ad
 cor redeas. et in eo psistas. Et ab
 oibus qntu possibile e teipm ab.

+
 p^ruta

Soluas. metis ortm semp in purita-
ta. et tranquillitate custodias. Intel-
lectu a fantasmatibz et formis re-
infirmaz pserues. **V**oluntatis af-
fectu a curis terrenozz pernitus ab-
soluas et sumo vero bono. amore
feruido radiatus inheras. **M**emo-
ria q̄ iugiter habeas sursum eleva-
ta. Et in ipso eodem vero sumo bono
ac solo essentiali et increato firmis
stabilita. Ita duraxat. ut tota aia
tu oibus potens et viribus suis
in deū collecta. vnq̄ fiat spūs nō co
in quo summa pfectio vie consistere
cognoscat. **V**er vera vnitatis
spūs amoris ē. quo hō oibus vof

Supra et adne voluntati conformis
efficit. Et sic p^o gram. qd^o res e
p^o nam.

Indea adu^otedu
Et in eorpo momento q^o quis. sua
dei auxilio pt^o vincē voluntatem
D. e. Inordinatu amore. aut zelū
a seipo abire. sic s^oz In dno deo. et
si sua necessitate audeat plene
totalit^o confide. Hoc ipso facto. In
tanto deo complacet. ut sua ei gram
largiat. Et p^o ipam gram veram
sentiat. sentiat caritate et diltoez.
Omneq^o ambiguitate et timore ex
pellente. In deo q^o confident^o spante.
Taq^o. Nichil. beacius ee pt^o. qua
ora in illo pond^o. in q^o nullus e

desertus. **P**roinde. quā diu stas
in te. et nō stas. p̄ice tota in deū se-
cure suscipiet te. sanabit et saluab̄
te. **V**er. si continue intra te

verant̄ reuolueris. plus tibi ad beat̄
vitā conferat. quā oēs diuine. reli-
gie. honores. Insuper et oēs sapientia
et sciētia huius stū. fallacis et cor-
ruptibilis mundi et vite. **E**nā. si
in hīs excelleres oēs qui vniq̄ fuerit.

**Cap. Sextū. ¶ Adherere debet
homo deuotus deo nudato intellectu.**

Quod. q̄nto magis te nudaueris
a fantasmatib⁹. et implicatōib⁹
exterioribus. mundanis et sensibilibus.
Tanto magis. aīa tua. recūpabit
vires. et intiores sensus suos. ut

17a

sapiat ei. que sursum sunt. **D**isce ergo
abstinere a fantasmatibus. et ymaginibus
rezeu corporalium. **2a.** sup oia. placet
deo mens nuda ab huius formis et spebus
Cuius etiam. relinquitur esse in filiis hominum
Dicitur. qui a talibus occupantibus
et distractantibus et passionibus. iniqui
pura et simpliciter mente sibi intendunt.
vacat. et adheret. **A**liquin si in
talibus. memoria et ymaginatio et cogi-
tatio tua sepe vacat. **N**ecessario est. ut
rebus novis. ut reliquiis antiquorum
delinzi. **U**t. secundum alia obiecta. varie
qualificati. **U**n. Spiritus sanctus affert
se. a cogitantibus que sunt in intellectu
Dicitur itaque. Ihesu christi amator.
sic debet esse. omnis intellectus per bona
voluntate. diuine voluntati. et bonitati

et nudus ab oibus fantasmanib⁹ et
passionib⁹ ut no. aduertat si terreat^r
diligat^r ut quidq³ sibi inferat^r **V**o-
luntas naq³ bona oia complect. Sup
oia e. **O**nde si voluntas affit bo-
na et deo in intellectu pure conformis
et vniuersa fuerit no nocet si caro. et
sensualitas et exterior ho moueat ad
malu. et torpeat ad bonu. **A**ut ena
si interior ho tepet deuocem affer-
tare. **S**ed tm fide et bona voluntate
adheret deo in intellectu nude. Et hoc
facit si oem imperfectem et nichilo-
tatem sua amaduat et cogitat do-
nu suu in solo creatore consistere. et
in suis potentis et virib⁹ se ac-
tuitas creaturas relinquit. Atq³ ex

toto, et totu se, in creatore sui immigū
 Ita. q̄ oēs op̄acōēs suas dirigit pure
 ex toto in dnm̄ deū suū. Nec extra
 eū quidq̄m̄ querit. Inq̄ p̄cipit inue-
 nisse oē bonū. et contra oēm̄ felicitē
 p̄fētis. **E**t sic infformat q̄damo
 in deū. qd̄ nec cogitare. nec intelligē
 nec amare. nec mēorari p̄t. nisi deū
 p̄iter. et de deo. **C**reaturas autē
 alias. et seipm̄ nō videt. n̄ tm̄ in deo.
 Nec diligit nisi plū deū. Nec mēorat
 de eis. ut de se nisi in deo. **N**ec deō
 cognicio veritat̄ sp̄ fuit aīam hūi-
 lem. seipam non alia iudicatē. **B**ed
 etōn. mūdāna sapia. fuit aīam sup̄ba.
 Vana. turgidā. et vento inflata.
Sic itaq̄ her. sp̄nalis et fundamētat

domina, **Q**uasi accedens ad dei notitiam
seruicium et familiaritatem. et si vis
deum veram possidere. necesse est quod cor
tuum denudet omni amore sensibili. no-
tam cuiusvis persone, sed etiam cuiusvis
creature. in simplici ac toto corde. scilicet
deum tuum posse tendas in deum deum tuum
creatorem. libera absque omni duplicitate
cura et sollicitudine plena fiducia in
sola eiusque providentia reoribus.

**Capitulum A. Qualiter cor sit recol-
ligendum intra se.**

Proceda. sic dicitur in libro de spiritu et anima
capitulum xxii. Ascende ad deum. hoc est
intreare in seipsum. Cuius est interius
intreans. et extrinsecus penetras se-
ipsum intravit. Ille veram ad deum

Ascendit Ab huius mundi distractio-
 bus cor nrm colligam⁹, et ad intio-
 ra reuocem⁹, ut aliqui in diuine
 contemplandis lumen h⁹ fige valeam⁹
 Nam her e vita et reges cordis nei.
 Cu in dei amore p desideriu figit⁹
 et eius consolacoe suauit reficit⁹

Sed q in hui⁹ rei experientiali
 degustacoe multiplici impedim⁹ et
 nequaquam ad ipm ptinge sufficiam⁹
Propterea in promptu e **2**a mens
 huana sollicitudinibus distracta no
 intrat se p memoia **F**antasmatis
 obumbrata no redit ad se p intellectum
Concupiscens illerta ad seipam
 nequaquam reuertit p desideriu suau-
 tatis interne et lenne spualis ia

tōlit in hīs sensibilib⁹ et pñda iā
rens. nō p̄ ad se tamq̄ ymagine
dei intrare. **P**ōtet ḡ et necesse
ē ut tū hūilitatis reuerētia et fi-
ducia nimia mens eleuet se sup̄
se. ac oē creatū p̄ abnegacōem
oīm dicat intra se. **T**ūc ex oib⁹
et p̄ oib⁹ et sup̄ oīa quero. diligo
appeto et desidero. nō est sensibit
neq̄ ymaginabit. sed sup̄ oīe
sensibile et intelligibile. in illo unq̄
sensu ē prepnit. sed pleno desiderio
totus desiderabit. **N**on insup̄ ē
figurabit. sed inimo affectu p̄stis-
sime appenbit. **N**on ē estimabit
sed mūto cordi totus affectibilis.
2a. sup̄ oīa amabit et delicta.

bit In simteq; bonat; et p̄stois Et
 tur fertur in metis caligine, et
 aliis intrase eleuat; et profundi
 ingredit; Et hic mod; ascendi
 usq; ad emiginatione contuend scissi-
 mu. imitatis in unitate. unitatis
 in trinitate In xpo ihesu e. tanto
 ardentior, q̄nto vis ascendens illi
 e. intior Et tanto fructuosior
 q̄nto affectu proximior Quippe.
 In sp̄ualibus, illa sūt supiora que
 intiora q̄ ad exp̄iencias sp̄uales
 Quap̄t numq; resistas
 Numq; quiescas, donec future illi
 plenitudinis aliquas ut ita dica
 arbas seu exp̄iencias degustes.
 Et donec diuine suauitat; dulce.

dulcedine p̄ q̄ntalastuqz p̄micias
oblineas / et in odore ip̄s p̄q̄ ca
rurē nō desinas / donec videas
deū deoz in syon. ¶ In spuali
ei p̄fetu / et in dei intrate v̄moe
et adhesionē nō q̄scas. nec rero
cedis. donec asserutus fueris quod
intendis. ¶ **E**xemplū h̄q̄ am
pe in plu. Ascendentibz montem
nālem. ¶ Si ei spūs nō in h̄is
que deozu t̄sent se p̄ cupidine
immergerit / Statim p̄ infinitas
distractōes. et itinera obliqua
rapiet² / et a se q̄damo diuisus
dissipat². ¶ Et quasi in tot spargit²
quot ea s̄t que p̄ desideria cupisat.

Hinc motus sine stabilitate / Cur-
 sus sine pueniēte / Labor sū re-
 quie / Si vero cor et spūs nri
 ab hac infimoz infimta distrat-
 tōe que deorsū ē. p. desiderū et
 amorē se traxerit / et her infima
 referens. paulatim se intra se in
 vnu imutabile sufficiēs bonū
 colligens seū esse didicerit / et ei
 inseparabilē quodā affectu inhescat
 / Et tanto amplius in vnu colligit
 et fornicat / Et tō magis agni-
 tōe et desiderio sursum elenat / Et
 in ipso vero sumo dno intra se
 habituat / donec tandem oīno im-
 mutabit fiat / Et ad illā veram

vita. que ipse dñs deus ē immuta-
bilit̄ p̄uerat / ut p̄ctue s̄n om̄i
mutabilitatē et t̄p̄is v̄nissitu-
dine regeret. Jam in illo m̄t̄sco
et q̄eto. ac secreto diuinitatis ma-
nente p̄f̄te collocatus v̄t. In x̄po
Ihu. qui ē via ad se. veritas et vita.
**Cap̄ viij. Quom̄o in q̄libet
euentu. homo se comittat deo**
Qredo iam ut arbitror hucusq̄
ex deductis cognoscas. q̄ q̄nto
magis magisq̄ te nudaueris a
fantasmatibq̄ et orbis rebus m̄-
dialibq̄ ac creatis. de p̄ bona vo-
luntate in tellitu deo v̄ritus fueris.
Tantomagis / ad statu h̄m̄oetate

et p[ro]p[ri]etatis appinuas q[ue] quid melius.
 quid ve felicius ac iocundis. **S**up
 oia g[er]o valet. ut teneas m[en]te nuda
 sine fantasmatib[us] et ymaginib[us]
 et a quibuscu[m]q[ue] implicatib[us]. **N**ec
 nec de m[un]do. nec de aiis. **N**ec de
 p[ro]p[ri]etis. **N**ec de aduersis p[ro]p[ri]etibus
 p[ro]p[ri]et[um] ut sumis. in te n[on] in alijs
Nec ead[em] nimis de p[ro]p[ri]etis p[ro]p[ri]etis solli
 n[on] n[on] n[on] quada puritatis
 simplicitate te esse ad teo. ex om[n]i re.
 cogita n[on] n[on] ac si aiia ma ia esset
 in ciuitate extra corp[us] sepata. utiq[ue]
 no tractaret st[er]ilia. **N**ec curaret
 de statu m[un]di. **N**ec de pace. nec de
 guerra. **N**ec de sereno. nec de plu
 uia. **E**t plane. nec de aliquo hui[us]

scilicet. Sed soli deo conformit^r totalit^r
intenderet vacaret et in heret. Sic
Dic. suo mo. Nol^t nur^t relinque corp⁹
nuu. et oia pⁿcia ac futura creata.
et defige animam mentis ac sp^us tu⁹.
fixe scdm^o ome^m tuu^m posse. nude et
expedite in illud increatu^m lumen.
ab oibus fantasmatib⁹ et huius laci^o
b⁹. ac obnubilac^oib⁹ repurati. Et
sit sp^us tuus tamq^u angel⁹ corp^ori
alligati. qui p^o opacem carnis. non
impedit^r. nec cogitac^oib⁹ vanis ac
vagiis implicatur. Fortificet se ergo
sp^us con^{tra} quasq^{ue} temptac^oes. vicia.
coⁿtra iniurias. ut equanim^{it}er inu^{er}isse
in utraq^{ue} fortuna p^o seneret in deo. Et
cu^m adest turbac^o. aut amidia. ut met^u

confusio, no p̄p̄ta infilescas. aut
 pusillanimitis sis. ut p̄p̄ h̄ curras
 ad oīes vocales. à alias implacēs
 Sed h̄ solū ut resuscites te p̄ volū-
 tate bonā in intellectu. ut adhereas
 deo m̄te. velit nolit sensualitas
 corpis // **D**e uota nāq; aīa sic
 debet esse cū deo unita. Et sua vo-
 lūtate diuine volūtati tam conformē
 habē et facē. q̄ se cū nlla creatura
 occupet seu adhereat. sic. dū non
 erat creata. ac si nichil. Nec sūt p̄
 solū deū et aīam ip̄am // Et sic vniūsa
 et singula eq̄m̄m̄. et manu diuine
 p̄uidencie secure infallibilit̄ accipiat
 sustinens vniūformiter in oībus d̄m̄
 In paciēcia. tranquillitate. et silencio.

Qua de re. nudare mentē ab oībus
fantasmatibz. sup oīa valet ad vi-
tam spūale. ut sis p bonā volūtate
vntus deo in intellectu et cōformis.

Proceda. Nichil erit mediū inter
se et deū. Et sic p̄t̄. Et a. nec res
aliqua ad extra erit mediū. Eū p
voti volūtate pauprat̄ ablata sit
oīs rei possessio usq ad ultimū. Et
p castitatis voti. corpus. Et p obe-
dientiā voluntas et ipā aīa. Et
sic qdamodo. nichil relinquit̄. q
mediat inter te et deū. Et sicut
religiosus sis probat p̄fessio ipā. Sta-
tus tuus et nūc habitus tuus et
tonsura et sūta huius. Sed an
fictus. an verus religiosus sis Tu
videris. **A**m aduerte ergo. quā

gravit' degeneres et pecces in dnm
deu tuu. et in omes sua iusticia Et
si serus egeris Et creature potius
qua creatori ipi voluntate et amore
inheseris. Creatura pponeres ratou.

Cap 9. Contemplatio in deo. C're
oibus alijs creaturis e pponenda

Et q' oia circa deum fut effectus
et opus ipius creatoris. ha.
bentia posse et esse. et quid q' fut
et pnt limitatu. et ut ex nichilo
pducta. nichilitatibz d'caudata. et
ex se ad nichilu tendentia nra. no.
uerit. singulu suu exist. coferuare
opari Et si quid in eis e. Et sic
p oia. ab ipso sumo opifce deo. re.
cipiencia tamq' vere ex seipis.
sibi et alijs insufficiencia. Ad cui 9

operarem sicut sic nichil ad aliquid
finitu ad infinitu Quapp in solo
leo. et ita eu. pp eu. et in eu sit ois
nea recta contemplaco. vita et opa
qui ex vno voluntatis nutu posset
et sciret in infinitu oibus no creans
pfeciora producere Nulla g. siue scdm
intellctm sui affectu contemplaco. et
amoris seuino. utilior. pfecior et
felixior. qua in ipso deo creatore. su
mo et vero bono. A quo. in quo et p
que oia. Sibi et oibus sufficiens e
in infinitu. qui oim in se continet
pfeciones. simplicissime ab eterno
in quo nichil qd non sit ipse Apud
que. oim instabiliu stant ee In q
oim mutabiliu. imutabiles manet

origines. **R**ecno. omni & rationabilium
 Iracnabiliuq; atq; ipaliu. in eo sem-
 pitezne viuunt roes. **E**t cui oia com-
 plet vniuersa singla q; **E**t se toto
 essentialit implet. Cuiq; rei intimior
 e. et pncialior p essentia p qua res
 sibi ipsi. In quo oia sibi sut vnita. et
 in eo sempitene viuunt. **V**erba.
Si ex infirmitate. aut inuisione
 intellectus. quis magis tenet in crea-
 turis contemplari. **T**unc her optima
 vera et fructuosa contemplatio videt
 hori modli possibit. ut salte in oibus
 suis contemplationibus et meditationibus
 Diue circa creaturas. siue circa caroz
 fuerit. consuegat delectato in ipso
 carore deo. vno et trino. **I**nterea se. ut
 maxdescat ignis diuini amoris. et

vere vite in se et in alijs. ad meritum
felicitatis eterne vite. **¶** Ad adiutendum

et etiam in h. dca. in contemplationem
katholicorum fidelium. et phoyorum gentium

1^a **¶** Contemplatio phoyorum est propter
fectorem contemplantis. Et ideo consistit

in intellectu. **¶** Et ita finis eorum in hoc
est cognitio intellectus. **¶** Sed contemplatio

scitorum que est catholicorum est propter amorem
ipsorum. **¶** Contemplatio dei. **¶** Dicitur. non

consistit in fine ultimo in intellectu per cog-
nitivem. Sed in se ad affectum per amorem

¶ Unde sancti in contemplatione sua. habent
amorem dei tamquam principaliter in ventu

2^a **¶** Felicitas est etiam dominus ihesus christus
cogitare. et hinc spiritualiter per gratiam.

qua sine gratia corporaliter. ut etiam eorum.

Dozzo **D**u aia ab oibus abstra-
 hit^r. et in seipam reflectit^r. Fonte:
 plarōis ortus dilatat^r. et i se scala
 erigit^r p qua m̄sear ad cōtemplandu
 deū. Ex qua cōtemplacōe n̄a max:
 desit ad bona celestia et diuina. Et
 ad et̄na. Et oia t̄palia alonge p̄spi-
 rit tamq̄ nichil sint. **Q**n̄. q̄n̄ in deū
 p̄cedim^r. **V**ia remouēdis
 negam^r ab eo oia corpalia et se sibi.
 lia. et ymaginabilia. **D**ico. enā
 intelligibilia. Ad ultimū horipm̄ esse
 scdm̄ q̄ in creaturis remanet. Sic
 q̄ntū ad statu vite optime p̄inet deo
 coniugim^r. scdm̄. **D**ico. **E**t her
 e caligo quā deus inhabitare dī. qua
 Moyses intrauit. **A**t p̄ h̄ar ad luce
 inaccessibile deū. non p̄us qd̄ sp̄uale.

1

2

sed qd̄ arale / deo. consueto ordine
predendū ē a labore actiōis ad q̄er
atemplaciōis. Et a v̄nitibz moralibz
ad theoreticas et speculatiuas. ¶ De
miq; ¶ **O** Aīa mea. quid occupari
nira plima supuacue. et sp̄ in hīs
eges. ¶ Intende et ama. hoc vnu op̄
timū bonū in quo de donū et suffiat

Infelix ḡ. qui oīa sūt p̄ter ipm̄ et ha
bet. ¶ Ip̄m̄ autē nescit. Et si hec
oīa ex ipm̄ sicut nō ap̄ hoc. s̄ ap̄
ipm̄ beator. ¶ On Joh 11. ¶ Hec ē

vita et̄na ut cognoscant te solū verū et̄

Et p̄d̄ hā Variabor nū apparuit gl̄ia

Cap 10. Actualis deuotiō et tua
specialis. nō tantū curāda ē sicut vo
luntate deo adherere.

¶ Alterea nō multū iures actuale deuotiō

rem. aut sensibile dulcedine. ut la-
mas. Sed tm̄ p̄ bona voluntate in
intell̄tu sis mente deo intra te unitus

C **Z**uipe: sup̄ oia plaret. deo mens
nuda. a fantasmatib⁹. i. ymaginibus
sp̄ibus et similitudinib⁹ rerū creatarū

Decet nāq; monachū esse alienū
ab oī creatura. ut soli deo in tra se
nude et expedite intendat. vacet et
adhereat **C** **Z**ua obre. abneges
temetipm̄. ut nude seq̄ris. xpm̄ dnm̄
deū tuū. qui vere p̄cip. obediēs m̄-
stris. humiliatus ē et passus. In cui⁹
enā vita et morte multi scandalizati
fuerunt. ut liquet ex decursu euāgelij

Dereca. **A**ia sepata a coipe. nō
aduenit quo. ut quid agat. te suo cor-
pe relicto. sine cōburat⁹ sū suspectat⁹

su maledicat. Et nichil ppter has ini-
urias corpori illarum contrectat. Et
solum cogitat illud nunc eternitatis. Et
illud unum quod dixit dominus in evangelio
necessarium. Dic et tu te habeas ad
corpus tuum. quia iam non sis in corpore.
Et cogita spiritus te eternitate anime tue in
deum. Et dirige sedule cogitatum tuum
in illud unum. requis Cristus dixit

Porro unum est nuncium. Et lenies ex
hoc magna gratiam ad mentis nuditatem
et cordis simplicitatem acquirere.

Verum in istud unum est tibi presentissimum
si te nudaveris a fantasmatibus
et quibusvis implicatibus alijs. Mos
que senaces sic esse. Videbis te nuda-
re expedita mente vacare et adherere
deum. Et sic eris inuictus etiam in omnibus

q̄libetq̄ inferri p̄nt. Sic et s̄ti m̄es
 pres et electi beati oēs. Q̄a. resp̄.
 tis oibus. solū cogitabat aīe sen-
 xitate et ermitate in deo. Et ita ar-
 mani intus/et p̄ bonā voluntate deo
 vnti oīa mūdi spreuerūt. Ac si oīno
 aīa iam diuisa esset a carne. **Ex**
 h̄is ḡ p̄pende. q̄ntū p̄ bonā voluntas
 n̄ deo vnta. ymo p̄ illā aīe im-
 pressionē deo. et ut sic eius a carne
 q̄dāmo virtuale et sp̄uale diuisioz
 No aīa respicit alonge hoīes exte-
 riore. suū. tamq̄ nō suū. Et sic vi-
 lipendit oīa que inferūt sibi. ut
 carni sue. Ac si fieret alteri. val
 nō hoī. **Qui** ei adheret deo. donq̄
 sp̄us e nō eo. Numq̄ ḡ audeas. ut

omino corā. dno deo tuo intra te aliqd
cogitare qd corā hoībus erubesceret
ul audiri ul videri pp̄ dei reue-
rentiā p̄cipale. Est ei h̄o iustu
coe tui cogitatu et cogitacoem ad so-
lu deu erige cu tamq̄ ul aliud
pres̄ ipm̄. sic sola mens aie in tui
Dirq̄ inherere frui. qd ē p̄fita
inchoatio vite future. **Capit̄ II**

**Qualit̄ temptacoibz ē resistēdū
Et Tribulacoēs sustinēdē.**

Primo. Nemo ardeat ad deu
vaco et integro corde ē. qn̄
temptacoibus et vexacoibz p̄det̄
Secundo in oībus temptacoibz ul
hoc obseruet̄, ut si sentiat̄ nō cō-
senciat̄, et patient̄ et eq̄nimitex

cu huiusmodi et longanimitate portet
 Si vero blasphemie sint et impi-
 sime. hoc oino firmiter teneas. q
 nichil melius aut verius con casu
 fare potes. qua oino huiusmodi fanta-
 sias p nichilo reputare. qd blas-
 phemie nequissime et fedissime
 et horribiles sint. Solum. no crea-
 eas. Sed p nichilo reputa et contemp-
 ne. et tibi no imputa. Nec velis
 tibi sup huiusmodi consciencia formare
 Fugiet pculdubio inimicus. si eu-
 ut sic. et suas fisiones atemseris
 Dupbus ei e valde. Non patit se
 contempni et sperni. Oino gra-
 lia penitus no curare sumu e re-
 mediu. Sic. de musas volantibus

con voluntate roza ortis. **Q**uidem
ergo serui? Ihu xpi. tam facile no
improbitate fugere a facie dñi. et hinc
inde indignari. murmurare et fru
lari sup vni⁹ musca veracoe. vi⁹
leuis temptacōis. suspicōis. tristit.
detractōis insufficiēcie. et cui⁹ ruy
aduersitat. nō sola manu bone vo
luntat. in deū crecte pñt oīa hec
fugari. Rempe p bonā voluntate
habet deū in possessore. Dñs an
gelos custodes et p̄tiores. Insup
et p bonā voluntatē. oīs temptacō
supat. Sic. Musca manu. de cal
nicie capitis fugat. **P**ax g^o hoīb⁹
bone voluntatis. **P**roinde g^o ne
aliquid diuīs offerat deo. bona vo
luntate. **Q**uipe. bona voluntas

in aia e origo om̄ bonoz. et om̄
 m̄ virtutu. qua qui habere incipit
 seruum habet quiddam ei ad dn̄ vult.
 Du opa e. **S**i ergo volucis bonu.

et no potes. factu deus copensat
 git scdm hoc etna lex incommuta
 stabilitate firmavit. ut in voluntate
 meritu sit in b̄nitudine. Aut in m̄-

seria p̄miu am̄ supliciu. **D**ilec.
 tio e magna voluntas deo seruiendi
 Dulcis affectus deo placendi. Perue-

tissimu desideriu. deo fruendi. **D**e-
 mu temptari no e prim. s̄ magna
 ex excende virtutis. ut homo ad
 multa bona p̄ficiat temptare. cu
 tota vita hois sup terra temptatio
 censeat. **Capitulum p̄ De Amo-**
re dei qua efficax sit.

Rimdeo, oia sup'dicta. et q' n' q'
saluti n'ra. nō melius. n' spm'
qui' et salubrius p'fici p'nt. nisi
p' amorē. p' quē sup'leri p't. ois ne-
cessarij ad salutē indigentia. Et in
eo habet' ois boni habūdantia. Nec
deest sumi desiderij p'ntia. **D**olus
amor ē. q' conuertim' ad deū. **T**ristor:
mam' in deū. Adherem' deo. **D**omin'
deo. ut simus vnus spūs cū eo. Et
b'nficem' hic in grā. et ibi in gl'ia
ab eo p' eū. **A**mor ei ipse. nō qui est
nisi in amato. **E**t sic fit cū obtinet
ipm' possessione plenaria atq' p'ri-
ficia. **N**empc. **A**mor ipse qui et cari-
tas ē via dei ad hoies. Et via hoib'
ad deū. Et māsiōne deus h'c nō

pt. ubi caritas nō ē. Si igit̃, ca-
 ritate habem⁹, deū habem⁹. **2a.**
Deus caritas ē. **¶** In dē. Nichil
 amore acutius. Nichil subtilius. ā
 penetrabili⁹. Nec quiescat, donec
 nālī⁹ totā amabit penetravit vir-
 tute et pfunditate. ac totalitate.
 Et vnu se vult fare cū amato. Et si
 fieri p̃t. ut hoc idē ip̃e sit qd ama-
 tu. Et ita nullm patit̃ mediū int̃
 se. et obiectū dilectū qd amet, qd
 ē deus se vehement̃ tendit in eū.
¶ Et iteo nūq̃ quiescat. donec oīa tñ-
 seat. et ad ipm in ipm q̃ veniat
 Est cū amor ip̃e virtutis vniue
 et tñsformatiue, tñsformās amate
 in amatu. **¶** Et etō. ut sit amatoꝝ

vnū in altero Et e conuerso. In qñtū
inimius pt **E**t liquet p^ori^o
qñtū ad vires apphensiuas. qñtū
amatu sit in amante **Di** In qñtū
tū dulciter et delectabiliter renouā
in apphensione amatis **E**t e regio
ne. put sū amans mit² singula
que ad amatu pñer. nō sup²icia
liter. sed interius discernē. Et
quasi ad interiora ei⁹ ingredi.
Sed qñtū ad vires appetiuas et
affectiuas. amatu dī in amate
Qut vi³ ē. in affectuosa ei⁹ cō
placencia. et in iocunda ei⁹ delecta
tione. interius radicata **E**t cōsp.
Amans ē in amato. toto desiderio
et cōformitate. scdm idem velle et

nolle! Et in eodē gaude et tristari
 tamq̄ idemipe! **T**rahit em̄
 amor / q̄. foris ē ut mors dilectio.
 amante extra se. ac collocat eu
 in amato. faciens ei intimissime
 inherere. **P**lus et ē aīa. ubi amat
 quā ubi aīat. **Q**uā sit ē in amato
 scdm̄ ppriā naturā. eodem et volūte.
Sed in eo q̄ aīat. tamē ē. scdm̄ qd̄
 ē forma. qd̄ etiā brutis conuenit. **N**o
 ē aliud qd̄ nos ab exterioribz sensibi-
 libz **t**rahit intra nos. Et ex in de. In
 xpo ihesu intima et diuina trahit
 quā amor xpi. **Q**uā desiderium dul-
 cedinis xpi. ad sentiendum. p̄cipiendum
 et degustandum p̄nā diuinitatis
 xpi. **N**on itaqz aliud ē. quā amoris

ois que enā aiām de Reīs ad fasti-
giā reli celsa pduāt. Et sic ad sumā
būndinē quis puenire pt. nisi a-
more et desiderio pūitate Ipē enā
amor ē. vita aū. Vestis nuprial
Et pfectio ipiq. in quo oīs lex et
pphē. mō et dñi edictū pendet
On Apptus ad Cōq Plenitudo
legis ē dilectio Et p^a ad Thimo.

Finis pcepti ē caritas. Cap xij
Qualit cor sit recolligēdu in tra
intra se. ut oīs qualitas ut uti-
litatis

Per ea. nū ad her et ad quāq
alia bona. simus oīno ex
nobis insuffinētes Nec aliquid
de nobis. ipi dño deo a quo solo

ome bonū exhibē possum⁹ qd nō
 sit p̄ns suū solo vno excepto qd
 sup est. ¶ **U**ne admodū ip̄e p̄ se dñ.
 dicto suo ore etiā et exemplo nos
 instruere dignatus ē. ut vñ in
 om̄i casu et euentu ad ip̄am rer̄
 ramus. **S**ic rei. miseri paupes.
 mendicī infirmi inopes. subditi
 serui et filij ac totalit̄ in nobis
 ip̄is desolati. huilima metis p̄-
 stracōe. in timore. et amore te-
 tollete et cōposite. **M**anuro vero.
 nudo q̄ affectu erubescēne cū mag.
 tritudine desiderij et ardore. nemo
 in gemitu cordis et simplicitate et
 sinceritate metis supplicem⁹ et ex-
 ponamus sibi plena cū fiducia.

undiq; nob imminencia picula Ita dñs
taxat ut expedite ferire et nuce. not
ei totalit' usq; ad ultimu' hñelit' co-
mittam' et offeram' itaq; vñ et p
oia sui nichil nobisipis reseruaret
ut impleat' in nob i' d. Et pñs ysa.
at. h' loquit' de hac ipa oroe dicit
Cur erimus vñ in deo. et dñs te'
erit in nob oia in oibus et solus
qn illa sua pñta dilectio. qua prior
ille nos dilexit in nra q; cordis
miserit affectu. Et d' ita fiet.
Cum nob ois amor. et desideriu. et
studiu. ois conatus. Deniq; ois co-
gitaō nra. Omne qd videmus. lo-
quim'. qd q; speram' deus erit
illa q; vnitas. que nunc e pñs in

filio. et filii in patre in nem fuerit
 sensu menteq; inffusa **U**t quead:
 modū nos illa sincera et pura atq;
 indissolubili caritate nos diligit
 Nosq; ei ppetua et inseparabili dilectio
 iungam **I**ta scē eadem copulati
 ut quidā speramus quidā intel-
 ligim⁹. quidā loquim⁹ et oramus
 deus sit **H**ec 8° intētio: hic co-
 natus. et finis spūalis hōis esse d;
 ut ymaginē future dūditatis in hō
 corruptibili corpore possidē mereat
Et qd̄ admo arza illiq; celestis bñi-
 ditis. et conuersationē que incipiat
 in hoc sēto p̄gustare **H**ic in qua
 finis totius p̄fectōis ē. ut extenuata
 mens ab omni sinu carnali ad spūa

lia cotidie sublimet / donec ois co-
uefacio eiusq; volūtas cordis / vna
et iugis efficiat ois. ¶ Cūq; ita
mens deposita fecerit tēna ad tēn
in quo solū sp̄ defixa debet eē hntē
cio sp̄ualis hoīs respiciant. cui ab
illo sumo bono ut pua separā. motū
pns. ac p̄māosissimus interitus
ē credendy p̄missa fuerit t̄quilli-
tate fundata ut ab oim carnaliū
passionū nexibus absoluta. et illo
omī sumoq; bono tenacissima ad-
hesit intentōe. Applinū illud implebit
Sine inmissiōe orate Et in
omī loco leuantes puras manus
sine ira et discipulōe. Nam em̄
puritate si diū p̄ sensu mentis

absorpto. ac de terreno simi ad spuale
 siue angelicā similitudine reformato.
 quidq; in se recepit. quidq; tracta-
 uerit. egerit q; purissima atq;
 sincerissima deo exit. **V**erū
 si continuaueris in diuisione / et ue:
 admodū usq; ab initio differuim?
 exit tibi in tua intrauersione et
 recollectōe iam facile et promptū
 contemplari ac fieri. sic uiue in nā

*Cap. 12. Conscience attestatio
 in omni iudicio requirenda e.*

DEmū ad spualem metis pfectoz
 puritate et iniquitate in deo
 consequenda. nō mediocrit̄ ad hoc
 pfecte uidet̄. **U**t in omni qd de nob
 di. sentit̄ et agit̄ sp continue ad in.

teriora mentis archana retrahamus
et mihi ab omnibus alijs abstracti et
intra nos totum recollecti statuamus
nos in cognitionem mentis ante nos
Et utique inueniemus atque videbimus
penitus nichil proficere nobis si plimum
obesse si laudati ut honorati ab extra
fuerimus et ab intra in veritate
cognitione de nobis culpabiles et rei ex-
istimus. Et sicut tunc nichil proficit
Si quæpiam extra homines laudat et
conscientia ab intra accusat. Ita
ex regione nichil obest si ab extra
quis contemptus vituperatus et persecu-
tus fuerit. Ab intra tamen innocens
irreprehensibilis et innocuus existat.
¶ Imo. quia plimum super hoc tunc pa-

na et silencio et quiete no immuto
 in dno gulari hz ¶ Diquide. Nlla
 nocebit aduſtas ubi no dnatur
 iniquitas. Et sic nllm malu impu-
 nitu. Ita nllm bonu iremuneratu
 Neq; tu yporocitio. velimus mercede
 et premiū expectare ut recipē ab
 hoibus. Sed ſolu a dno deo. no in
 pnti. ſed in futuro. no viſitorie. in
 tpe. ſed in eternitate ¶ Liqueſc g
 q; nec maig aliqd nec melius qua
 ſp in oi tribulandē et euentu ire
 ad interiora mentis ſecretiora. Et ibi recte
 inuocare ipm dnm Iheſu xpm ad-
 iutorem in temptacōib; et tribula-
 tōib; ac inibi et huiliaci in con-
 feſſione pti et laudare ipm deo
 et pccm corripiente et conſolate

Tnsup et oia et singla in se ut in
alio pspere su aduersa eq̄mmit
atque expedite et seure. et manu
sue infallibit p̄uidentie aut dispo
sitionis ordinate

Ex quibus etiam
sequit̄ p̄tor̄ remissio. Amaxitu
dimis expressio Collatio dulcedinis
et securitatis Collatio gr̄e et
m̄ie Attractio et corroboratio fami
liaritat̄ atq̄ habundans de ip̄o co
solatio firmas adhesio et unio

Sed nec velimus imitari eos q̄
p̄ ypocrisim et more pharisaeo
seip̄os maxis et alit̄ videri ha
dei et apparere ab ex̄tra hoib̄
saturat̄. quā ad intra in veritate
de se didicerunt. Q̄d quidem ex̄time

demencia e. Sic vi. q. appere
 aut expere laude humani. ut gratias
 a se ut ab aliis. Et nichilominus
 interius repletus sit illo rebris
 et p. r. s. g. u. i. s. i. m. i. s. Et scire. qui
 p. q. h. u. i. o. i. v. a. n. i. s. s. i. m. a. c. e. i. t. f. u. g. i. t.
 ab eo p. d. i. c. t. a. b. o. n. a. e. t. d. e. t. e. c. q. i. n. c. e. i. t.

Dp g. p. oculis tuis habeas ma-
 la tua. et nichilominus ar. In y. d. n. e. i.
 tare tua. Et cogste te. ut humiliet
 et tamq. p. i. s. s. i. m. a. I. n. d. i. g. n. i. s. s. i. m. u.
 v. i. l. i. s. s. i. m. u. a. b. i. e. c. t. i. s. s. i. m. u. q. a. d. o. i. b. u. s.
 haberi non refugas. p. p. g. u. i. s. s. i. m. a.
 p. i. t. a. e. t. m. a. x. i. m. a. m. a. l. a. t. u. a. Q. u. a.
 de re. Reputa te int. alios. ut scoria
 int. aurum. S. i. z. a. n. a. i. n. t. t. r. i. t. i. n. i.
 P. a. l. e. a. m. i. n. t. g. r. a. n. a. L. u. p. u. i. n. t.
 o. v. e. s. S. a. t. h. a. n. i. n. t. e. t. f. i. l. i. o. s. d. i. S. e. z.

ne velis reuereri ab alijs. alijsq;
pferri. **Enymo.** Toto corde et
spu. fuge virus huius pestilencie
venenu laudis. Reputacionem iacta
cie et ostentacionis. **Re vis** huxta
pheta. laudet pntie in desidens
aie sue Et ysa. 3. Qui btm te
dint. ipi te recipiunt. et via gres.
sui tuoz dissipat. Et dñs tur b
De. cu. bene dixerint vob hoies.
Cap. 14 **Contemptu sui qualiter**
causetur in hoie. Et qua utilis sit
Pointe. **Qnto** quis vili.
tatis sue cogitor e. Tanto
plus et limpidius. diuie maiesta
tis e inspector. **Et qnto** aliquis
ppter deu. veritate et iusticia. sibi ipi

in ortis suis e vilior. Tanto in ortis
 dei e priorior. ¶ Quap̄ stude-
 amus toto desiderij amatu nos vi-
 lissimos reputare / et credi indignos
 om̄i bñficio / Nobis displicē / Soli deo
 placere / Ab alijs indignissim⁹ et vi-
 lissimus reputari. ¶ In sup̄.
 Sup̄ tribulacōib⁹ afflictōib⁹ et In-
 iurijs nō mouet. Nec sup̄ hui⁹
 inferen⁹ conturbari. Nec cogitacōib⁹
 contra eos inuolui ut indignari.
 Sed equo aīo crede. ut te ruitis hui⁹
 vils. vilipensioib⁹ esse dignu. ¶ Ma-
 gis Reuera. qui scdm̄ deū v̄e penitet.
 et luget. Ille ab oibus honorari
 diligi abhorret. Nec subfugit.
 Nec renuit se. q̄damo odiri. contumē.

despici usque in fine. ut ve humilietur
Et puro corde soli dno deo sincere
adhereat. **D**ecum ad dnm deum
solu diligendu. et seipm sup oia
abhorrendu. Et ad alijs appetu vi-
lipendi. no requiritur labor exmpe-
tus. nec corporis valitudo. Si potius
solitudo corporis. et quies. Labor
cordis. et quies mentis. Et scilicet la-
bore cordis et affectoe mentis intime
surgat. et corporalit se ab illi infi-
mis euellat. et sic ad celestia et
diuina surgat et ascendat. **R**empe.
Hoc facientes mutamur nos in deum
Et pncipue nunc fit. Quia ex corde
eligimur. Sine iudicio. dampnatione
et contemptu proximi. nos ut

pissima et obprobrium ab oib9 esti-
 maxi / Imo ab oibus tanq̄ luti
 fedu ad horrenti. qua h̄buitiq̄ re-
 licis habundare. ut ab oib9 ho-
 norari. aut eleuari. seu qualinq̄
 corporali et infortoria sospitate ut
 comoto p̄trui / Nec alia p̄ntis hui9
 morilitat̄ et corporat vite consolam9
 desiderare. qua nr̄as offensiones
 culpas et p̄na sine intermissione luce
 deplange. et de die in diem ab aliis
 magis. magisq̄ viliores haberi et
 in om̄i utilitate indigni in oib9
 nr̄is cotidie fieri. ut soli deo pla-
 ceam9. Cumq̄ solu diligam9. Sicq̄
 ei adheream9. Nec circa aliud ve-
 limus affi9. Nisi solu circa ip̄m dnm

Ihm xpm. qui solus iaceat in mo
rfectu. Nec te ullo sollicitari et
curare nisi te ipso. In cuius dicitur et
prudentia vniuersa et singula reuer
et subsistit. Non ergo tui erit amo
s deliciarum. Sed vere. toto corde luge
Quia obrem si non luges. propter
hor luge. Si vero luges. propter ho
magis lamentare. Quia dolor tu
sa tibi superinduxisti. propter tuas of
fensiones maximas. et peccata infi
nita. Sicut ergo. non sollicitudine
gerit. super ~~spic~~ spiculatoris disposi
tionem. qui penam suscipit adpenam.
Sic qui lamentatur et efficitur lugens.
neque deliciis neque glorie ut indigna
coris. ut huic aliquando attendat. Et

sicut alia civiu, alia st dāpnatoꝝ
 habitada Ita lugenciū, et ad pe-
 nā obligancia debita. stacio et in-
 stitucio. ab innocētib et nō obligat
 aliena penitus debet esse et remo-
 ta Alioqñ. nō esset dca rei ob-
 noxi. et innocētis in cōpensate
 et satisfactoris pena, que tñ mag
 erat in puaritatōis culpa. Et libe-
 riae esset iniusticia q̄ innocētia

Oia g° abneganda Oia cōtemp-
 nenda, oia exrucienda et vitanda
 ut plena fide bonu luctui p̄mē
 iaceat² fundamentu **I**git̄
 In veritate Ihesū xpm diligens.
 et p̄ eū lugens. et eū in corde et
 corp̄e portans In veritate dolorem

de suis patris et offensionibus habes
In veritate futurum regnum prope in-
rens **N**ecno in vera fide memoriam
tormentorum et iudicij eterni possidentibus
Et sui exitus timore et memoria fide-
miter proferte reassumes / no ulterius
conabitur. nec nradt. nec sollicitus
erit de alio alio **P**roter qd qui ad
bitam impassibilitate et deum esse
festinat / omni die in qua no male-
dicit et contempnit / se multu temp-
nu arbitretur sustinuisse **I**mpos-
sibilitas aut e. a vitiis et passio-
nibus. libera cord. mundicia et
dictum ornatus **R**esuma igitur
te iam mortuum. que no ambigis

de necessitate morituz. Et possumus
 arguere. omni rogationi lonuonū
 opozū tuoz. An scdm deū sint. sit
 tibi iudiciū hoc vi⁹. Si in hīs ma:
 gis hūlis. Et in tra te et in deo pl⁹
 recollectus et confortatus fueris. Si
 aut alit^r in te repieris suspectu
 tibi sit. nemo sit scdm deū. nec
 acceptus. nec tibi pficiat.

*Capitulum
 xvi. Prudentia dei qualiter se ad
 omnia extendat.*

Utrum tamen. ut iux^a p^rfatam sū
 impedimento. expedite seruire
 et nude. in dnm deū nrm. libere tñ:
 quille feram^r. coniūgam^r et vnam
 Si q^z firmiter adheream^r eq^zminit^r
 in prosperis et aduersis in vita. sū

in morte opus e ut cuncta et singula
in disasse sue infallibili puidenae
Indubie committam et certissime.
Nec mirum. Tu ipse solus fit qui om-
bus dat esse posse et opari. Id. e sub-
stantia, virtute et opacoem. Opacoem
Modis, et ordine. In nro pondere
et mensura. Presertim tu sicut
opq artis psupponit opus naturae.
Ita opq ne psupponit. opq dei creat
conseruanti. ordinatis et amisti-
tis. / Eo q ipse solus scz sit infini-
ta potencia. Sapientia. bonitas. et ef-
ficientia nra et iusticia. et veritas
caritasq inuincibilis eternitas et
imensitas. / Nulla g res pr propria
virtute subsistere nec age. sic agit

in virtute ipsius dei. scilicet primi mouentis
 primi principii. que est causa omnis actus
 et operatur in omni agente. ¶ Quippe
 quantum ad rationem ordinis pertinet. deus
 immediate omnibus prouidet et usque ad
 ultima singularia. Nichil est a maxi-
 mo usque ad minimum sempiterna dei
 prouidentia effugit. nec declinat
 etiam sui in naturalibus sui in voluntariis
 diuine in causalibus. sui in fortuitis
 diuine in illis de se intentis. ¶ Sed
 nec aliquid deus facere potest. quoniam sub
 ordine sue prouidentie cadat. Sic
 non potest facere aliquid. quod eius operari
 non subiacet. ¶ Extendit itaque
 prouidentia diuina ad omnia et singula
 etiam usque ad hominum cogitationem. ¶

de re. In id p. De. 2. Omnem
sollitudine vram pinceres in eu
qm ipi cura e de nob. Et rursum
ppha. Janta cogitatu nui in dnm
Et em 2. Respiate filii homi et
scitote. qz nullus speravit in dno. et
confusus e. et qui pmasit in man
datis eius. et derelictus e. Et
Dns ait Nolite sollitni esse die
tes. Quid manducabimus r.
Quid qz ergo. et qm nunc mag
a deo sperare possum? exim? sine
dubio accepturi. / Idem id Deut 9.
4. Omnem laud que calauerit
pes vr. vester erit. Quia
qm nunc desiderare quis poterit
tanti est acceptus. Et Quaten?

fiducia peccati porrexit. eatenus
 possidebit. Onde Bernhardus. Auctor
 omni deus. tate habundat visceribus
 pietatis. ut ad quantumque gratiam fi-
 ducie sinu extende poterimus. tantu-
 erimus sine dubio accepturi. En ant
Quemque orates petit u ff Doz
ro Anto. hercipa fiducia in deum
 formior est. et instancior. Et quanto in
 deo tu humilitate et reuerentia a se
 violentius erigit. Tanto securius
 et habundantius accipiet quod sperabat
 impetrabit et obtinebit. At vero.
 Si inter hec propter multitudinem ac mag-
 nitudinem peccatorum fiducia in deum se
 erigere tependo retardat. Amadulat
 qui huic est. 107. Oia possibilia

sunt apud deum. Et quod vult nunc est quod
fiat sic. Sed non vult. Impossibile
est quod fiat. Et quod tam facile est ei. tam
inuicabilia peccata quantumque enormia
remittere et delere. sic vnum peccatum

Et. sic peccator non potest quantum in se est
ab inuicabilibus peccatis surgere. et se
ab eis excutere et absolueret. sic non
ab vno peccato. Non ei possumus. non
solum facere. sed nec cogitare donum a
nobis. quod ex nobis. Sed hoc ex deo est.
Attamen. Vnus multum peccatorum est
pluribus irretitum esse peccatis ceteris
peccatis. quia vno solo. **2a.** Nullum
malum impunitum. Et cuius peccato mori
li. debet infinita pena. Et hoc de ei
gore iusticie. **E**t quod quilibet tale

175.

ptem. sit con. red. q. e. actu in finite
 reuerētie dignitatē et honori:
 fitecie. **M**erita. 2. **Apptm**
 Dat dñs qui sut eius. et impoſſi.
 e. aliqūe illoꝝ pize int. quoscuq.
 amfractus et fluctus erroꝝ scan.
 daloz. Dismatu. pſeudomū. diſ.
 cordiaz. heresum. Tribulacōnū
 adūſitatū. atq. temptacōnū qua.
 liumcuq. **E**o q. nūc electoz suoz
 et termin. meritoꝝ sit eternalit.
 et immutabil. ab eo pūſus. **I**n tm.
 ut etiā oīa bona et mala. p̄ria
 et aliena. p̄ſpera et adūſa eis
 uoyant. in bonū. **N**iſi forte in h.
 q. glorioſiores et p̄batoꝝ appareat
 in adueſis. **D**ecuro g. et expe.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

dicte singula et cuncta committam⁹ plea
cu fiducia diuine prouidentie que
Dicitur pmitit mala q̄liantur q̄li-
teruq̄ fieri **E**t bonu e. et bn
fit ut sinat ea fieri. Nec fieret
n̄ pmitteret ea fieri. Nec alit̄ nec
plus fieri pnt nisi inq̄ntu pmit-
tit **2a.** scit p̄ et vult ea in
melius conuertit et disponit **D**ic-
ti eius op̄ate. oia bona fiunt
Dic eius pmissione oia mala bo-
fiunt. **O**t recte ex hoc appareat
eius potentia. sapia. clemencia
Propepatorem xpm. Misericordia
et iusticia. Virtus gre. et deserta
ne. pulchritudo vniuersi. op̄ate
oppositoy. laus bonoy. Repboz

malicia atq; pena. **S**icut In peccato
 conuerso. **C**ontricio. Confessio et
 p^{ri}ma. **M**asuetudo. **P**ietas et ca-
 ritas. lausq; ei⁹ et bonitas Non
 in eis sp^{er} credit in bonu. qui male
 agut. Sed ut viter in peccatū mag-
 nū et maximū malū quatuordecim
 scz grē et glie. set in cursum culpe.
 et pene. nonnuq; etiā etne. **A**q;
 nos custodiat Ihesus xpus ad pre
 et s. s. in ptoz. **A**la benedictus **A**me.

Sicut Iste **O**mni **A**lberni
 de Rudato intellectu tractat⁹?

*Incipit dñi Alberti Trac-
tatus de veris virtutibus
paradisus anime Inatulatus*

De Caritate	De Iustitia veriſ
De huilitate	De Mansuetudine
De Obedientia	De fide
De paciencia	De spe
De paupertate	De Timore
De Castitate	De lenia
De abſtinentia	De Tristitia
De Prudencia	De Gratiudie
De Fortitudine	De zelo carit
De Iusticia	De Libertate
De temperantia	De Religione
De Compassioe	De maturitate
De pace	De Simplicitate
De Misericordia	De Santitate
De Concordia	De solitudine
De Constancia	De Contemplatioe
De largitate	De Congiulatione
	De Confidencia

De Mundi contemptu
De Inaceratione carnis
De Contritione
De Confessione
De penitencia
De perseverantia

Sunt quaedam vicia quae frequenter
spem virtutum preterunt. Et
cum vera sint vicia. Virtutes esse coe-
dant. **S**ic. Severitas putatur esse
iustitia. Amara animus dei ma-
tiritas. **S**onanda loquacitas dei esse
affabilis. **D**issolutio mentis. **S**piritus
leticia. **D**igestio sui inordinata
tristitia. **I**ndicat motum gustus. **S**epos
discreas. **V**enatus superfluum mundi.

Dup habundantia in victu et in fuita
 di honestas **P**ro digulitas di
 liberali **A**uidia prudentia **P**ri-
 naria constantia **E**t sic resilius
Vt. **D**olositas **P**rudencia **P**ropositio
 scilicet **I**ncuratus in agendo di ma-
 suetas **C**uriosus **C**irad spectus **D**a-
 negiosus. honestus **D**esuperio
 spes **A**musator ut corrector dicitur
Zelator iusticie **D**issilans di panes
Pusillanims ad corrigendum di be-
 nignus ut pascifus **S**ic aut fal-
 sis denariis nichil emit boni **S**ic
 nec regnum ad op. falsis comparat di-
 tutibus **D**ur ena quedam virtutes
 q̄ nales. q̄ nalis in herbis hentes.

Sic. Nalis humilitas. Demignitas
Modestia. Largitas. Nra. Largitas
Pacencia // **Hy filiter. Nemo**
meret regnu dei Sz ple vtutes
grate remunerat. eternalid ap reu.
Sut eia vtutes grate. qd insipi-
entes iudicant esse vicia Sic iusti
iudicat est seueritas Manitas
metis. amaritudo. Quidecia. auar-
vicia Constantia pmania Et sic
te oibus supdiat. Sic eia qd fit
p humilitate. fieri dicit pp vanam
glam. Qd fit pp scitatem. fieri
dicit pp ypocresim. Qd fit zelo
iusnie. fieri dicit zelo vindicte.
Qd fit ex caritate. fieri dicit ex odio

ut rancore. **¶** Et sic pro spūle di-
 latōem; fieri dicitur pro carnale
 amore. **¶** Et sic pura intencōe
 fieri dicitur pro tali consolacōe. **¶** 2us.

¶ Quia aut diffinile sit. discrecōe int'
 viciū et virtute. Cūq; sint gradus
 in quibet virtute. que primo ex mera
 dei liberalitate in infundunt. Infuse
 radicantur et augentur. Aucte proficiunt.
 Despicantissime invidu e. **¶** Que sint
 virtutes vere et pfecte. **¶** Quibus solus
 gūis hō efficitur apud deū. **¶** Et pmo
 de Caritate q e mō et ornamentū
 om̄ virtutum. **De Vera Caritate.**

¶ Caritas ad deū vera et pfecta
 e. Et n̄ aīa. n̄ oībus vicibus

Caritas.

suis ardenti se infundit deo in illam
comodum transitorium ut eternum quod
in eo. Sed solummodo pro bonitate. no-
bilitate. scientia. profectum et boni-
tatem sibi innam affiat. nra deo

¶ Delicata ei anima. quod abhominat pro
modum commodi et premij diligit deum
Sic deus. cum omnium virtutum sua se
sua infundit. nichil omnium utilitatis
ab illa ea sperans. sed sibi naturalem
bonitatem sua conare desiderat. **¶**
diligit autem deum. quia sibi bonus est. Et propter hoc
principat. ut sibi bonitatem conaret.
naturalem et imperitam. hinc conuincit
caritatem. **¶** Inductum vero
caritatis est Cognitio dei vera. **¶**

43
Caritas.

in ipsa materia totius dilectionis con:
sistit. scz. nobilitas. scitias. pote:
tia. sapia &c. ¶ Itē Dilectio

dei eterna et imensa et nō inter:
polata et fidelissima. Inductiva
ē vere caritatis. ¶ Argumentū

de caritate ponit dñs in iohē dicit.

¶ Qui habet mandata mea et ser:
uat ea. ille ē qui diligit me. ¶ Qui

ē testis Aug. d. In m̄ deū diligis
In qm̄ mandata eius seruam. nō pla:
net minus. ¶ Itē intelligit

ē de votis spontaneis q̄ obligat
equalit̄ in p̄ceptis. ¶ Testimoniu
phibet dñs beatus Greg. dicit.

Am. cū

Caritas.

Greg

Ad vos carissimi introitus redit
Et si deū vere diligitis inquirite. Nec
quispiam sibi credat / quidq; sibi re-
sponderit anim⁹ de dilectōe condi-
toris / sine attestatōe op^{is} / ligna
mens requirat. **A**mor ei rei nō
ē oiosus. **O**pat^r ei magna si est.

Ver aut^m op^{er}ū exēcutio et man-
datozū observatio purificari de-
bet ex intencōe. ne ut timore alia
pene fiant / ut amore p^{ri}mū com-
pleant^r. **A**ug⁹ **D**eū diligit
qui idē impati nō iustodit. qz nō
magnitudine pene ut auiditate
p^{re}miū compellit. **S**i qz qd iulit

optimū ē. et honestū. **S**unt et
alia duo signa verissima caritatis
ad deū. scilicet. **C**ū homo congratulatur
deo in omnibus que sibi placet a quocumque
quocumque hora. quocumque loco fiant. **C**ūque
Contristatur deo in omnibus que sibi
displicent a quocumque quocumque hora.
quocumque loco fiant. **N**aturaliter
autem amor. nichil laudis deo meretur.

Nam si supra se reflectatur. et plerumque
gratias qui se tendit in alterum.

Vera caritas ad proximum ē di- Magister
ligere proximum sic seipsum. amicum
et inimicum. **S**icut admodum Augustinus

· d. Proximum sic seipsum. **H**er

¶ Caritas;

ē. In deo. ad deū. ꝓt deū. Sic em̄
vnusquisq; dilige dz seipm. sic desinat
sibi esse bonū. et fugit oē malū. Sic
faciet ꝓxio. ¶ Vel alit̄. Sic vnus
quisq; desiderat bonū suū ꝓxiū in
aīa et corpore. rebus et honore. Sic
quilibz in hys quatuor fugit et odit
oē dampnū ꝓxiū. Sic quilibz in
eis oē bonū. tā minimū quā amū
debet dilige. et omē dampnū odire.
¶ Sic ex ꝓcepto. nō tm̄. nec tā ar-
dent̄ moueri tenent̄ ad ꝓximū
sic ad seipm. ¶ Ex amore amia
nō ꝓt vera caritas ꝓendi. Nam
Ethnici eos diligunt qui se amant.

Sed in amore unum caritas vera ppe-
dit. Amante em dilige nature est.
Non amate vero dilige gre e. ¶ Sed
adur excellētius ppendit veritas
caritatis ad proximum. In Glosa
sz Matheu q dicit Amate dilige
e nē. Non amante vero. In snfiance
ad amore trahit pfectus e. ¶ Et
licet neo teneat ex prepto tm. et ta
feruent dilige mimum q amim
¶ Felix tm foret et sume pfectus qui
tm. et pl9 posset dilige et opa cari-
exhibe tā mimum q aico corrigeti
et corripienti. q blanditi vimpantiq;
¶ La teste Oriso mo Nichil fiant

Caritas.

Deo sic silem. quodmodum malignis
et ledentibus esse placabile. **D**eo
certo aut maiore gram et glam
consequetur ex persecutioe q̄ ex favore
si mo debito sicut ea fieri. Sicut
Satis meritis multo magis proficiat
inimici ad etna glam q̄ amici.

Ad amorem proximi induci nos debet
nata. **2a.** Ome oial diligit suu
sile. **S**icut ymago dei in ipso. Et prep̄
tu in scriptura. **A**rgumeta veris-
sime caritatis ad prop̄i. **1a.** De corde
ta inimico q̄ amico in q̄libet adu'sitate
2a. De et in corde et ex corde. cogaudere
te omni prosperitate. **2ae** duo. ra-
tissima sunt. **A**rgu'ta verissima

odii se. qm̄ aliq̄s n̄ ḡuitate cord̄ de
p̄ximo cogitat. ¶ In ad tristitia
ip̄m̄ videt. ¶ In ad amantudine
sui. de ip̄o loq̄t. ¶ Et sc̄ia. audit loqui
Cū de bonū illius. et q̄d sibi unile
ē. q̄ntū p̄r impedit. ¶ In bonū q̄d
in ip̄o ē. dimittit et p̄dit. ¶ Sic
nō fuit xp̄us traditori suo Iude ad
alios dilectis ap̄p̄is. corpe et sanguine
suo refecit. in loco tradicōis nō ne-
gans os d̄m̄. ¶ Benignissime salutauit
pls̄ dolens de malo suo. q̄ de ip̄o.
¶ Et dicit Iero. ¶ Sed mirabile ē.
q̄ nūq̄ aliquis sibi de sup̄na caritate
applaudit. qui hec signa odii in corde

Caritas.

gerit. **M**ultis aut videt sufficere
si cupiat proximis saltem eterna sp
dare nec auferre pnt. q̄ dñi opta:
rent iudeis et paganis. **N**ec mō:
res esse volūt. q̄ cū dñs aiam suā
posuit pro inimicis. **E**t nos tene:
mō nō tm res. sed etiā aias ponē
tpe necessitatē p̄ fr̄ibz xpianis.

Maxime tm plati adhō tenent
ex duobz. **C**aritate ad dñm ex
mandatorp̄ exequēde 2m d. **S**i p̄p̄
mea seruaueit manebit in dilēctōe
mea. **A**d proxm̄ ex compassiōe 2m
illud Em̄. **N**on desis plorandis in
solacior. **C**ū lugētibz ambula. **N**on

Humilitas.

47

te pigeat visitare infirmū. Ex hīs
om̄ in caritate firmaberis. *De Vera*

humilitas vera. *et p̄fctā hūilitē*

et p̄fctā ē in gl̄a contempn̄a
exhibita. nec appetit̄ exhi-

benda. ¶ *De hūilis.* sp̄ timet ne
sibi gl̄a aliqua exhibeat̄. Et ad
sibi exhibita fuerit expauescit me-
dullius contristat̄. Scies q̄ sibi deo
honor et gl̄a debet̄. ¶ *De hūilis.*

nūq̄ de aliqua gr̄a gl̄at̄ nisi ex h̄
audientib⁹ confidencia ad deū prestare
intendat. Et si de ip̄o aliq̄ gl̄osi
ut aliqua gr̄a *non* veniat̄. Hor
tū colore cordis et dicitōe sui audit

Humilitas.

sciens solius dei esse qd sibi ascribit
Cui soli danda e gloria ¶ De hu-
milis. nec maiori nec minori. n̄ par
se comparat. Vno nullm̄ infiorem se
accedit. Nullm̄ oino spernit. Nisi se
solu ex corde despiciat. Et ab omnibus
feruent' despici appetit. gaudetq;
vehement' in despectus huius. ¶ Alius
nullam timet contumelia. oia nullam
amat gl'iam. ¶ Est. qui nequiter se
humiliat. ¶ Sed vere humilis ¶ Est
Sihardo. no vult humilis p'dicari. sed
viliis reputari. ¶ Amas humilitate
deter radice humilitat' plantare in
corde. ¶ Hoc e' q'iam fragilitate ag:

Humilitas.

48

nosse. **V**t se reputet no solū q̄ vit
d. sed etiā quā vilis esse p̄t. **N**emo
etiā quā vilis esset. et qm̄ vit fier
nisi ip̄e deus violent' eū a p̄tis re.
traxisset. **E**t nisi ei temptaciones sub.
traher' ibi q̄libz cogiter. quid i sua
fragilitate esset reposuū. adissu et
voragine viciop. **Iux̄ id v̄. Humilia**
tua i medio tui. **V**era
huilitate induunt freques in aspectu
opibus exercitau. **D**ivine scriptura
nūq̄ ad dante huilitate p̄uenit
qui opa huilitate refugit. **P**onit
vero huilitas ex eo q̄ ho v̄ cognoscat
nullam p̄ se carnale ul spūle temptaco

Humilitas:

posse vincere. **N**ec minus opus
bonu deo gratu sine auxilio
Thu xpi posse p[ro]ph[et]e **A**rgu[er]e
vere humilitat[em] e[st]. **E**t h[ic] m[en]s
se teiat. q[uod] om[n]i gra se indignu
sentit. **N**ec audet ena aliqua gra
appere. **E**t si sup[er] a deo supra ip[s]u
absq[ue] suo desiderio. aliq[ui] affluerit
gr[ati]a. cu[m] tremore p[ro]cipit. **U**mo lau
dabili[ter] esse iudicat deo q[uod] gra q[uod]
h[ab]et gra[m]. q[uod] tones diuisio modis q[uod]
diminuit. q[uod] tones. q[uod] diuisimode de
pauit. qua n[on] p[ro]p[ter] ordina[n]t[ur] frui
bat. **E**t **A**rgu[er]e de hu
litate. q[uod] sp[irit]u querit infimuloru
Infimos sonos. **I**nfimuloru offi[ci]u. **I**n

Supbia metis
fina vestimetur. **S**upbia metis
dup^r cognosci potest. **A**rgu^{to} extrinsecu
2mo. Amictus corporis. et visus de-
cui. et ingressus enunciat de illo. **S**u-
actor bona ut mala. ex fructu suo
bono ut malo pendit. **2^a Quia** **S**upbia
ex corde procedit. **3° Or^o Aug^o** **S**ic
os boni et malus ex stomacho cor-
rupto ut incorrupto procedit. **E**t
ex specibus bonis ut malis in speculo
repositis. **4° Et sic** impudicus oculus
impudici cordis est nuntius. **A**rgu^{to}
intra cognosci potest supbia ne aliquis
in corde suo sibi placeat. et alijs se p-
fert et p-ferri desiderat. **E**t in m-

de 2° q^o 1°

de 2° q^o 1°

Humilitas:

factis suis hoibus placere affectat
Talib in humili ingro. dno nro
Iesu xpo no recordat qui nec
sibi placuit Veste Appto Paulo
S; improperiu homi expectavit
et misericordia. Nec venit pesse s; sub:
esse Ipo teste Non veni ministrare
s; ministrare. I Ideoq; talis ingro di:
scipuloz qui no deo sed hoibus pla:
cere voluit. Dissipat ossa vrtutu. Em
Veste Ips Confundent qm deus
spremit eos. De Obedientia
Obedientia vera et pfecta e ad
deu. Cu ho diligens et sepe
recogitat. q; maxie quolibet tpe et

low deo placeat et ad quid p̄cipue
eū ordinauerit. Et h̄o uero nisi sp̄
roplē intendit. **S**ed uerā obediā
ad xpi uincios sc̄ ad platos ē. Cū
subditus q̄ sibi maxie uincius ē f̄:
delit̄ et libent̄ exequit̄. nuq̄ mani:
festans signo ut uerbo a facto. qd̄
sibi uincius sit mandatu. **D**z ibi ve:
ra obedientia nō p̄t p̄pendi. **U**bi sub:
ditus p̄ceptū cogitat. et op̄ qd̄
sibi placuerit ip̄e dicitat. **Q**uā Auḡ
Opin̄? ille tuus m̄ster ē dñe. qui
non hor a te audire desiderat qd̄
ip̄e uoluit. f̄ h̄o uelle qd̄ a te au:
dierit. **T**erius obediēs nuq̄

Obediēcia

preceptū expectat. h. sola volūtate
placū sciens ul' recedens feruent ex-
quit.

¶ Deo precepto / **¶** Exemplo dñi
Iesu xpi / cui volūtatis et placētia
pater summū preceptū fuit.

¶ Verus
obediēs nūq̄ de factis suis ordinat
nec cuiq̄ de factis suis sensū suū
indicat. Et nec velle habeat neq̄
nolle. Et oēm ordinatōem a se

simp̄ et sentire deo committit et placē.

¶ Verus Obediēs nō discremit int̄ bonū
et malū. Sic Abrahā nō discre-
mit int̄ bonū et malū esset oīdē
filiū suū deo iubente. Nec discremit
int̄ bonū et melius. Na sp̄ optimū

Obedientia

51

iudicat etiam in dubio quod iubet. Missi
manifeste appareat iniquum esse man-
datum. Sic 2m consilium Gregorij
Vbi quod pro obedientia debet malum fieri
licet pro obedientiam bonum quodque possit
et debeat intinuiti. Greg

Obedientia quod obedientia aliquis si de
suo aliquis habeat nulla est. Aliqua si de
suo aliquis non habeat minima est. Nam
tu successus huius mundi percipit locum
superior imperat. Is qui ad percipiendum
hec obedit. obediens sibi virtutem eua-
ngelium. si ad hoc ex proprio desiderio anhe-
lat. Ursus in huius mundi

Obedientia.

despectus proprii. cui probra et con-
tumelie adipisci iubentur. n̄ hec aīo
ex semetipso apparet. obediētia nullū
minuit. qui ad ea. que in hac vita
despecta sūt intus volensq; delectand

¶ Debet 9° obediētia inuitus et in
aduersis ex suo aliq; h̄re. Et rursus
in prosperis ex suo aliq; dīno nō
h̄re. quib; in aduersis tanto sit gl̄io-
sior. quāto diuino ordinī. etiā ex resi-
derio coniūgitur. Et in prosperis
tanto sit vicior. quāto sit in p̄n-
cipiā q̄ diuinū p̄cipit gl̄ia fundito
ex mente sepat. **¶** Inducti
in. vere Obediētia. sūma obediētia

52
Obedientia:

Yhu xpi. qui no solu deo patri obedi-
uit p oia d. No mea. s; tua voluntas
fiat. s; eua hoibus bonis et mal
subditus fuit et demonib9 ¶ Irē.
p oia sensibilia et insensibilia ota:
diat deo / Et illa subiecit huius ut se
rogat subinendu esse deo ¶ Dol et
luna obediēūt ¶ Geom ¶ Terra.
Moyse / tu adsorbuit / Dathan et
Abiron ¶ Mare. petro ad ralamdu
Et Moyse tu submerget Pharaone
et exercitu eius ¶ Desperes Magis
in egypto / Bestie heremico ut le
in vit patru ¶ Aet et gndi / Samu:
eli ¶ Ane Pnrii ¶ Democ. ap. lib. it.

Obediencia

¶ Et q̄ oīa obediūt deo sub celo. In celo.
In purgatorio. et in inferno. ¶ Deo
hō merito d̄z in oībus obedire deo.
p̄t̄i. p̄cepta ei⁹ in oībus exequent̄o.
¶ Argu^{tu} v̄e obediū. d̄t Ambr. Verus
obediens mādatū ei⁹ nō p̄raffinat
s̄z parat aures audiriū. ¶ Man⁹ epi
Ligna v̄on. ¶ Pedes in neu. Et se p̄m
intra recolligit. ut mādata pagat
imperat. ¶ Et Bn. Non⁹ obedi-
ens dat suū velle et suū nolle in mā-
nus plati ut possit d̄re. ¶ Davani
cor meū de⁹. panū cor meū q̄drūq̄
p̄cipis suū paratū tibi vacare. et
p̄ximis ministrare. ¶ Meipm̄ custodire
In celestiuū. ¶ Neplacōe regeste.

Regū. Inobediēcie ē. cū subditū mā-
dato plūi iniustū reputat. et exhor-
in corde mādato renūmūrat. Qem
mādātū explete nō posse nē debē se ex-
cusat. Quia dicitur vias subitū eua-
dendi exoginat. Ad ulm^m aliq̄s in cō-
silis ul p̄abus mādātū ipediat ul
retrahēt inotat. Sic nō fecit Abrahā
qui nocte abōt. ut subito mādātū
iplēt. et relinquit seruos i pede mort
ne ipm in om̄sioe fili caussⁱ ipediat
Itēo. largā bndictiōem meruit sibi et
seu su. **De Patientia**

Patientia

Patientia vera et p̄fita ē. Cū aliq̄s
sustinet patient^r iniurias nō
solū cū reus ē. sed etiā nū inrens ē.

Pacientia

Exemplo d. Job. d. Nō p̄raui et in am-
ritudinibus morat̄ oculus meus. Et
licet intollerabilior sit iniuria inno-
centi q̄ culpabili. Et n̄ mlt̄o suauis
fieri pot̄ et debet iniuria n̄ nichil in-
suetudina remoueat de culpa q̄ si mo-
lestia meruisset culpa aliq̄ p̄cedere.
Este Bro Naro Nemo v̄m pacia-
ur fuit. aut hominū aut maledictū.
Melius ē. ut si sit volūtas dei b̄nfa-
ciētes pati. q̄ malefaciētes. Et que-
rēti gr̄a si peccātes colaphisan pa-
cient̄ suffētis. s̄ si b̄nfaciētes suffētis.
Pacient̄. Et ē gr̄a apud deū
audabit ē illa p̄na q̄ nō tm̄
a malis. sed etiā ab eis q̄ vidēt̄ esse

boni et amia. Nec tm p mal opibus.
 Rexu etiā p bñ actis illatas panes
 suffert iniurias. **¶** Tūc et aia amica
 di ē inter filias. sūc liliū int spinas.
 iliu q̄uis pungat a spinis. **¶** Can:
 dorem in veniet forāore. forāorem
 emittens odorē. q̄ si nō pungat. **¶** Sic
 aia sponsa dei. si ab eis qui videt eē
 de nūo filioꝝ et consortio. Nō in ad im:
 panāz puomat. **¶** Dz candore bone con:
 sūe. et bone fame odore. diligentissime
 seruare amat. **¶** **Ite v̄e panes**
 ē. qui nō solum molestias illatas pa:
 nent tollerat. sed in ferēdas residat. **¶** **Ex**
Exemplo xpi. dicitis Imperiū expecta:
uit. cor meū. **¶ V̄e panes:**

Patiencia

int^o flagella nō murmurat **E**x lo
Job. qui inter tot pressuras n̄ stul-
tū quid cōm tēu locutus ē, si mente
gaudet de illatis molestiis. et ex cor-
te grās agit **V**exus patiens
p̄ illata sibi iniuria nūq̄ se excusat
enā requisitus, fidelissime deo in
ordib. se cōmittens **Q**ui unq̄ tpe
suo om̄i innocētia excusabit **D**ic
dn̄s Ihesus a Pilato interrogatus
nichil r̄ndit **D**e panes in
iuriā suā n̄lli conqueit. q̄ ex que-
rela et excusacōe q̄nq̄ mēs alieniat
quā alienacōem minne curat. sed
solus in s̄blo deo molestiā suā portat
donec pius et fiat deus p̄ internā

solacium ea repellat. **S**ic scilicet que
 merito inducit vera patientia. **U**nu
 e. cognoscere. quod peccatis nostris eterna et ama-
 rissima meruimus pena gehene. **P**ro-
 tuus reuolvens molesta tyali affli-
 sim. **A**liud e. quod dominus Ihesus lo-
 go tpe. multis et magnis iniuriis pe-
 meruit ut vix sibi repeteres breui
 tpe. modicum molestum. **T**ertium e.
 quod secundum longitudinem et magnitudinem et
 asperitatem molestiarum poterabit deus
 magnitudinem. diuturnitatem et dilacionem
 gaudiorum. **T**este Apulo Id e. quod in
 pennis e. momentanen et leue tribulacionis
 nostre. super modum in sublimem pondus glorie
 operatur in nobis. **A**rguuntur de patientia

Paciencia

e. nō se vindicare tū possit. s. etiā pro-
hibe vīdīcā ab alijs. Exlo David
qui p̄hibuit occidi Demey. q̄ lapides
et lūm cōn̄ ip̄m p̄iēs virū s̄y.
winū appellavit. Sed p̄ciā d̄ce
paciēs sup̄inat deuote p̄ iniuriātib.
¶ fēit dñs Ihesus efficit p̄ cu-
nifixōib.
¶ Et S̄tus Stephan⁹
p̄ lapidātib.
¶ Imo etiā cogit dñm
p̄ iniuriātib misereci. Sic fēit
Moyses dicens. Aut dimitte eis hāc
noxam. aut dele me de libro q̄ scripsisti.
¶ Tales orōes libent̄ audit dñs et ex-
audit. ¶ Vn Des is̄i tees fuer̄
p̄ adūsarijs exauditi. ¶ Argu nō
Companēnē ē. Cū aliquis p̄t aliq̄

illam molestiam ex motu invidi spore
dimittit bona opa. que amode fieri
possit et debet. ¶ **¶** Uer deus mole:
stia ab hoie irrogata ¶ **¶** Tamq; motu
interior vix se absconde pt. in eud:
pat ut in voce ut in gestib; ¶ **¶** Nec
e piculossima impaana. nu' vmda
vergit in deū innocente **De paupertate**

Pauptas vera et psta e. Oia
ppter deū sponte et letant re:
linquere. Nichil pt sola necessitate
possiat. Eadeq; necessitate se indig
sentire. Et ipa neceste qm; ppter deū
sepe gaudent q; care. Vbi ei plena
e necessitas ibi ppendi nō pt paupertas

¶ Daupnas.

vera **D**ixit dñs / hesus nñr sibi ma-
runt / Tu ner sibi den^r discipulis suis
spicias cōstrimātib⁹ pane hñe ponit
¶ Qui sūt vestim⁹ necessitate caruit
· qñ an cruce teste dn̄ postq⁹ nu-
datus fuit ¶ Qui etiā haustu⁹ aque
in cruce sciens hñe nō ponit / Ner
lapide ner asserē in q⁹ mortis cruce
fixu⁹ caput inclinaret ¶ Ven⁹ q⁹
sepe ē ibi supfluitas Vbi credit⁹
esse vera necessitas ¶ Vera pūp⁹
nulla trāstoria cōcupiscit / ymo oblata
respuit ¶ Exēplo Helisei qui ma-
nera Naaman nō accepit ¶ Et ex⁹
Daniel · qui dona balthasax regis cō-

¶ Paupras.

tempus. **¶** Ille paupertate velle amat
 qui potius merced vellet parua gliaz
 p paupertate. q̄ magna gliaz p di-
 uicias. p̄ conformitate ihesu xpi

¶ Ad amore velle paupertate inducere nos
 debent tria. Pr di. 3. 2da Nichil

deo carius. nichil angel amabilius

Nichil horibus fructuosius. q̄ in paup^{te}

obediens vni sine **¶** 2^a autē

paupertate deo placat Exlat² ibidem

2da. 3. **¶** In celo om̄ bonorū afflu-

entia superabat. sed paupertas nō in-

uebat. **¶** Doceo her spes habuda:

uit in t^{er}ris. sed nesciuit hō p̄nū ei⁹

Venit ḡ filius dⁱ hāc rōpare in t^{er}ris.

Paupertas

ut sua estimat de ea facit paup̄sa.

Est et aliud inductiuū v̄e paupertat̄

Gl̄ia assensionis d̄ni veniens ex
ea. **E**t paupes ignobiles ad laudē

xpi secebut̄ in iudic̄. nobiles et di-
uites iudicantes. **E**t v̄a. quā laudat̄

deo. **O**me puz̄ p̄ ip̄m relinquerē

Paupertē fieri p̄ amore d̄i. **D**eo cō-
fide sup̄ oia. **E**t tam potēs fit s̄t

ut bis̄ in die ministrare corp̄i n̄m̄. q̄
m̄ima cōputant̄ corā deo. **M**ā ea

tribuit̄ m̄m̄is habūdānā q̄ aiās
sic potēs ē. die ac nocte singulis

momentis ministrare sp̄i. habūdānā
sp̄iū anoz̄. q̄ maxīma s̄t corā deo

Res ea tōcat̄ m̄m̄is. **R**egū
v̄e paupertat̄ ē. nllam sollicitudinē

hæc de visitatione! Simpli^r et seruce
se committit deo. qui auidus et vermb^l
sp large necessaria misereat. Et p^ripue
pullis conuol^r in mudo p^r fame vagre-
tibus! Quos antiqu^l conu^l p^r al-
bedine. qⁱ filii sui noⁿ sint famelicos
derelinquit! Qui ex largitate dei ut
rore aeris passu^r. donec ipis ingre-
scentib^l conu^l succret. Et Cimphes
et muscas regluciat que spume ro-
stroz^l inheret. cu^m famelici ta^m foris
clamare noⁿ cessat. ¶ Arguⁿd. false
paupertat^l ut auaritie est munera dare
p^rter n^on. ut ea libent^l amipe. Talis
libertate sua vendit. Jux^t verbu^m p^rohⁱ
Munera amipe est libertate vende

Castitas.

Quo paupertas e amator q nllm re-
fectu sustinere vlt. Et numera non
nra forquent ampt ymo petit et
cu quada subtilitate extorquet et
p necessitate conseruat. *De cast. v. g. v. l. i.*

Castitas vginat vera et phta
e. Cu no solu corpus a pollu-
tione carnal concupiscentie custodi. ymo
etia aia a carnali concupia mura
seruat. Exemplo Dace. d. Dno tu
scis q nuq vira concupiu. si mura
seruam aia mea aboi concupiscentia
vna. ab eis que pstant occasione
concupie. Et hoc e qd se. Ruq in lu-
dentibq me misau. neq ad hns qui
in leuitate sut ut ambulat pncipem

me pbu. Ille vere castitate amat. qui
potius p castitate vrginale si possibile
esset modum eligeret gni in pni. et gliaz
in suo. ppt conformitate ihu xpi
q si meret posset gni et gliaz maiore
p rebu coniugale. **A**d amore casti
inducere nos d. exepu castitatis dñi
Ihesu et mris ei et staz virg. que
olim p conseruare castitatis regna mu.
di contempserunt. et vna sponte pdierunt
Sic bna katherina et siles. Et papue
castitas inuicem paganor et virginu
De qd scribit Jerol q morte elegerunt
ut pudicia conseruaret. **C**te Aludi
et libertas sequena castitate inuitare
debent ad castitatem. et glia castitatis p.
mign. dno ihu xpo Cui vivit

Casitas

idcirco carnis dabo ei sedere in throno
meo. sic et ego vin et sedeo ad pre
meo in throno ei. **N**am Inuocatio
proximi fuit esse deo. **C**onseruat
aut casitatu induta. **V**ictus par
nitas. **C**ulta utilitas. **C**arnal modus
moditas. **E**t fuge locum et tempus impu
diciae oportuni. **E**t si **D**ina fi
lia **J**acob fuisse rapta non fuisse. quoniam
venit videtur interces religionis illius. **D**e
bitare oes hoies suspectos. **D**ebet
aut aulibz femie. ois masculus esse
suspectus. **E**t h^o ei **C**hamar filia
David a ipso fuit **A**mon corrupta fuit
quod cum suspectu non habuit quoniam ei sollicitudine
in firmo ministravit. **D**icit vniuersis
viro suspecta de esse vnaqueqz femina

pena ista. Item consilium Jerō d. Di
castitate seruare voluit feminas quibus
boni conuersante vitiois, metu diuige
no pñcia corpali. ¶ Præcipui
at conseruatiu castitatis e dilata in
deo, qz tur oia alia vilescit. Castitas
enim spū. desipit ois caro. In Greg.
Est quide in delatate oia no pñ. aut
em delatatur in infimis a in sumis.
Et qñto altiori studio exerceat. ad summa.
Tanto maiori fastidio torpescit ad infi.
ma. Quò qz acciori mira in ardescit
ad infima. Tanto torpore rapnabili
frigescit a sumis. ¶ Argum. vere
castitatis e refrenatio quibz sensuum
ab illerebet carnis. Et subtrahio cord
a vanitatibz. et cogitacōibz delatabilibz

¶ Rule.
Co. e.

Castitas

Nax ex relectatōe visus in vidēdo / Gustu
in gustando etiā nāsi solent desidia
carnalia q̄ suam ad pudiciā a emol-
liūt aut inclināt / **A**rguū sū induci-
ū impudiciē ē **I**ntēparna potus
Ethor ē **N**oe impudici e nudam fuit
Et **L**oth nū p̄p̄ho filiāb̄ incestū cō-
misi / **S**ed p̄cipit **A**pp̄s **N**olite
inebriari vino in quo ē luxūa p̄ oca-
sionē / **S**ic **I**mpudiciū orlūs ē
Sic **A**uḡ impudiciū vrb̄ e mudi / **S**ic
Impudiciū vrb̄a **I**mpudiciū incestus
Et colloquiū m̄tēp̄ **E**stē **E**t q̄ **S**
m̄tē in ardeat / **S**ic colloquiū vizi se-
mina inflammat **E**stē **C**onfidētiā
in assus et forme aliis impudiciā
puocat **E**t dissuadet **E**ū **N**e re-

¶ Abstinentia

61

spinas vigne ne scandalizet in corde
eius. **¶** Idem e. cauedu feis aduic
ad vicia. **¶** Por salubre sequebat co:
filium Job. nu pepigit sedus cu oculis
suis. ut no solu caueret a respectu
virg. sed ne cogitaret de vigne.

Abstinentia vera e. De Abstinentia

Ausus necessariorum tunc vicia et
vicia. **¶** Et omnimoda subtractio delicta:
bilium et superfluum et eorum que multa di:
ligentia sunt. **¶** Et magnis superbia
topant. **¶** Exemplo Iohis bap. qui
conuicias comedit et folia arborum lactea
saporis mell habenna. et aqua bibit. **¶** Et
veste de pilis camelorum habuit. **¶** In
dixit. **¶** Habentes vicia. et quibus
negam. no quibus ornem. hijs colen

Abstinentia

simus **Ca.** Seruus dei nō dī hīc
vestimētū ad decore s; ad regendū nu-
ditatē suā **Dicit dicit Glosa se lum**
te veste Johis **E** **Ule.** verā ab-
stinētia seruat et amat. q̄ nō solum ab-
stinet libent̄ a delectabilib; q̄ nō h̄t;
Et que ip̄i sūt illicita sed etiā vinit
sponte et pure p̄t̄ deū delectabilia
q̄ habet et que h̄t̄ posset q̄bus licite
et meritorie uti posset. siue taxa sint
sū vilia **Ma** si aliq̄s plus delectaret̄
in pulib; quā in pdib; ab aqua
quā a vino **Dicit et Aug.** De
line q̄libet si absq̄ desiderio sumat̄
nō afficiūt **Et** tibi viles appetent̄
accipi p̄fectū impediūt abstinentiā
Dauid ei aqua male d̄cupita effudit̄

¶ Abstinentia

62

¶ Et Melchior. mense no occupato
comedit a deo missa p. carnos. **H.**
testat. Esau. q. no ppt. gallinam
s. ppt. lentacula iroccupadi. b. d. d. d.
amisit. **¶** Ter solus abstinentia
e. a delectabilibus corporis. sed et ab.
eis que delectant animam. s. a vani-
tatis. in loquijs. A gaudijs ipali-
p. mo. **¶** Ab auaricia carnali
¶ Ter abstinentia laudabilior e. q.
prima. Et e. habenda pure ppt. deu-
no. ppt. aliqua indecem ipale ut
gram. **¶** Inductima. v. e.
abstinentie duo s. **¶** Vnu q. nuq.
tu debita gratitudine dona rei p.
cipimus. Et nuq. ad debitu fine eis.

Abstinentia

neq; scdm ordinacem divina scru-
ni / Et ex hac ira dei m̄xim⁹

¶ Aliud ē, ut de oibus domis p̄ceptis
strictā rēem exiger, q̄ sine ip̄a sup̄-
scimus / Et p̄ nra voluptate, ut p̄
iusta n̄te ut ad utilitate / A quib⁹
i⁹ quisq; abstinet, et ill rēem reddere
oportet. **¶** Duplex aut utilitas
sequit̄ abstinentiā / Inuicē secretorū
cogitio / Et Desideriorū exauditiō / Cuius
duo patet in Daniele, qui ad ni-
nollet abo regio et potu, si aq̄ uide-
gumibus, cūctos magos et azidolos
tr̄stendit in agnitiōe visionū et sp̄-
morū. **¶** Dico, q̄ ad p̄ces eius, sp̄-
am Nabuchodonozor, q̄bus vniē

debut ut bestia. nutriti s^t in septe
menses **E**t cō. ad impetrasset
a deo spm̄ licēⁿdi p̄l^u ut rediret
in ielm̄. **I**mpetravit et p̄l^o volūtē
redeundi nū redire tardaret. **E**t
in mltis desideris suis et miserijs
fuit exaudita p̄t abstinencia. **E**t
spe testat. d. In dieb⁹ illi. Ego da-
mil. lugeda tēū ebdōz dieb⁹ pane
desiderabile nō comedi. **E**xo et
vinū nō introiecit in os meū. d^z
neq^z ungento unctus sū. **E**t sicut
Angelus dixit ei. **E**t die p̄mo q̄
posuisti cor tuū meū ut affligēs te
in cōspectu dei tui exaudita s^t p̄ta
tua. **E**t cō. p̄t addi. **E**t c̄ m̄o

Abstinencia

dei impetrato. Ut patet in Virginitate qd
p abstinencia dei impetrauerunt multas ^{bonas}
2. **Q**uia possunt si non imita-
ri abstinencia sacerdotum antiqua de qua
scribit Jeronimus. Et a carnibus et vino
se abstinerunt. pro tenuitate sensuum
et virginitate capiunt quod ex his nobis parantur
bant. Et maxime pro appetitu libi-
ditinis. qui ex his nobis. et ex har-
poratione nasci solet. **Q**uare vero ve-
scantur. ne oneraretur stomachus. **Q**uia
in clericis nouerat et hoc parum
pro nausea lenienda. **Q**uid loquitur
de volatilibus cum ^{est} p carnibus vitantur
runt et lac. quod aliter carnes liquantur
alteris sanguine dicebat esse. ^{est} ^{est}

mutato **A**rgu^{tu} de abstinecie e.
cu no solu piosis et delicat^{is} quis
in sanitate ui respuit. sed ena cu
infirmis ut aliqua necessitas cogit
cu colore mentis p^{er}ipit ¶ **I**tem Cu
no solu delicatis et piosis et sup^{er}fluit
abstinet. ymo ena n^{on} sibi q^uerit.
subtrahit ut alijs indigentib^{us} impi-
ti possit ¶ **I**ux^{ta} id Yero ¶ **E**d ma-
duraturus eras si non iunares.
Da paup^{er}ib^{us}. ut ieiunium sit satietas.
au. no max^{ime} sup^{er} lucra ¶ **A**rgu^{tu}
false abstinecie e vitare piosa et
delicata tm eo tpe cu no habent^{ur} et
p^{ro} vana gl^{ori}am ut ho laudet^{ur}. ut
p^{ro} parentate ne te pauper^{is} ¶ **S**ol^{us} p^{ro}

Prudencia

auaritia ut dicitur. Et ad muedu d.
pis infirmitate. Et ad vitandu d.
tractoem. Et ad assequedu dignate
et in iusticia uilitate ut p. m. c. e.
da gram in p. n. i. Et etiam in futo.

Prudencia vera *De prudentia*
et perfecta e. Vni ad cognoscendu
diuine ne. et pfunditate huane
miserie. *Qua prudentia optima*
Aug. d. Nouerim te. nouerim me.
Ille vera prudentia hz. qui scilicet
agnoscit laborat qd sit optimus et
h' toto nisi amplectit. Et qd sit pes-
simus. Et h' toto corde detestat. Ille
vero prudens e. qui fecerit pensat. qd
bonis. qd mal futuris sit. qm a delicta

bonis uniri sumo bono etiam tunc
 ta amaritudo separi etiam a summo

bono ¶ Ille vero prudens fuit
 qui su ope fugit de illud qd elongat
 ad ipus a familiaritate dei scz p[ri]m

veniale ¶ Et q sp separat a fuitore dei
 scz p[ri]m mōrle ¶ Sicut Ille vera

prudens fuit qui diligit ad que
 approximatur deo scz opa bonu Et q

eterna uniat deo scz dicitur et ff.
 dona ¶ Inductim amor prudens

est ¶ Exemp[lu] phor qui tam p[ro]p[ri]a
 laborat ¶ Et scribit Isa q fugit

uit frequencias verbum et oculos sub
 urbanos ¶ ubi ager irriguq et arbor

tane et susurrat amu fontem

Prudencia

vinos immurmuras et mite aurium
ortos q̄ illecebre ne luxu et habu
sacia copiarū aī fornicato mole fiet
Diliter et pitagorū in desertis ha
bitare consueuerit / Et quosdā legim⁹
sibi effodisse ortos / ne p̄ eorū visus
a cōtemplatōe phie auocarent / **¶**
si quis estimat. habūdātia cibū
pononūq̄ p̄frui. et posse vācie sa
pie / **¶** Hoc ē. **¶** desari int̄ telinas
et teliaq̄ viciis nō teneū scipm
tenpit / **¶** Sensus ei nō illud mō
tat qd̄ videt et audit. odorat. gustat
et attrahat. et ad eius trahit̄ appe
titū. nūq̄ cupit̄ voluptate // **¶** **¶**
nob̄ / qui diuīe sapie studere xtem

Ad illud nos inducere debet intro p dapo
nato ex imprudencia Quæ d' v'st

pererea captiu' ductus e' p'ls meus
q' nō habuit suam // Et Sazuch

q' nō habuerit prudencia perierit
p'p' sua insipientia Officiū

prudencie e' ordinare cogitationes cord
ne extra deū vagent' affectus me:

lis. ne circa creaturas nimiu' occupet'
voluntates ne a deo auertant' Intuitus.

ne misceant' sed purificent' Iudicia
et suspitiones. ut ad melius conuertat'

Dixit oia verba et facta. et incessus
ordinare d'z. ut ad debita sine oia

hiant p' m' utilit' et oī emendare

Ha Sapia hoīs teste Salomone

Prudencia

lucet in volu ipis h̄ ē. In exnoū cō-
uersatione ¶ In igit sic ordinatō
ē. habet argum̄ vere sapie ¶

Di' **Bn'** deh' in hec verba Cor:
tidiana disaſſione examina vita
tua. Attende diliget' q̄ntū p̄feceris
q̄ silis q̄ dissilis, deo t̄m̄de diligēt'
tissime deū cognosce ¶ 2a. Multo
melior es si teipm̄ cognueris, qua
te neglecto agnoscas cuius fidem
et vires herbarū ¶ Argum̄ false
prudēcie ē, nūc cogite cuius fides
vires herbarū. Virtutes gemarū.
p̄t' luru m̄. Talis s̄nā nō edificat
sed inflat ¶ Itē Asund' ē in
negom̄is ſclaribz falsa indicat p̄u:

denia. ymo stulta este dypto Pru-
denia hui mundi, e stulticia e apud
teu. **T**ales heu mlti s. **R. 2 d. r.**

quit dñs **I**hus. d. Filii hui s. s. s.
prudenciores s. filii iur. in gnatoe
sua. **T**re. alii subtiles s. ad
rogitandu nequicias et nouas ad:
inuencoes. Sed rei s. ad speradu

voluntate dei. **D**e talibus dicit serias

Sapientes s. ut faciat mala bene
aut face nesciunt. Tales necentes
et dicentes se esse sapientes. stulti s. s.
s. **S**icut dicit De plus de Fortitu. ne

Humilitudo vera et pfecta e
Dnari aio suo. si temptat
animus supbia ira auaritia luxuria.

Fortitudo.

Vana gloria plura ut alia mala delectatione carnali. Et rō intelligēs nequaquam consentit. Et statim reprimit.

In illud. Cui dicitur ab suo fortior e expugnatore vrbu.

Dapson

fortitudine. Sampson fortissim no habuit. Sicut Leone dilamavit. Et in mandibula asini mille viros stravit.

Et pō compiscentiā mheris omni fortitudine privato e.

Vera fortitudine hz qui ab illicitis membra et sensus retrahit.

David

David no habuit qui vsu et Leone omidit. Et Etiam interfectit. Et in ortos suos ab illicito vsu no aufert.

Et pā grūte fortitudinis quidā sut.

ad ieiunandum, ad vigilandum, ad castigandum corpora sua nihilominus et flagellaverunt in refrenare pedes suos a viis nequam. Manus ab opere et tactu illicito. Aures ab auditu nonno. Et papue ligata a verbis turpibus.

Diverte Sto Jacobo **T**is igitur bestiarum et volucrum natura comari potest a natura humana. Lignum autem nullis hominibus comari potest. **E**st enim malum ingenitum plena veneno mortifero. Tame sine hac refrenatione non est vera religio. **S**icut dicit Jeremias. Si quis putat se religiosum esse, non refrenat lignum et inducit eum de fortitudinis et regum spiritibus suavitatis. **N**ec ei roborat

Fortitudo

mētē ad faciēdū bona ad tollerandū
aduersa. Ad vincēdū vicia et oīa noc
cīua. ¶ Hoc p̄figurauit Ionathas
qui gustans parū mell̄ illuminatus
ē et confortatus ad p̄sequēdū vici
os. ¶ Sic Moyses p̄cipiens sua
uitatē mentis ex visione et collati
ōe diuina. tantū confortatus ē. ut p̄ xl
dies corporali alimonia nō indigeret.

Officiū fortitudinis ē. firmare intel
lectū in cognitiōe dei. et affectū in di
litiōe ipsius. ¶ **I**te Roborare mētē
in aduersa ne terreat. ¶ **S**olidare in
p̄spera ne mulceat. ¶ **A**nimare
mentē. ut semp̄ exerceat. ¶ **I**n bonis
conformare ipsam ne vniū vincat.

Fortitudo.

69

a malis. **P**rima fortitudines. Amel-
lus et Stephanus habuerunt. **S**ecunda
Nathathias et Eleazarus Job et
David. **T**ercia Thobias. **Q**ui
igitur her in se sentit, de arguere vel
fortitudinis seruus sit. **A**rguere
fortitudinis false ymo pessime est. **M**agis
et multa posse, contra deum committit. **D**e
hoc dicit **A**postolus **A**nshelmus. **P**er-
tare non est libertas, nec per se liber-
tatis. **P**otentare est potius non posse
quam posse. **Q**uindam est non posse per
quod sibi non expedit, et tunc magis hoc
per, tanto magis aduersus et pusillitas
per in illud. **V**iduerunt olim
hanc fortitudinem per se autem etiam.

¶ Iustitia

Treges et principes et hodie habent
et habebunt in posterum annis et sui
iustitia vera et p[ro]p[ri]a **De p[ro]p[ri]a Iustitia**
ad deum e[st] reddere debite laudis.
in o[mn]i diuina n[ost]ra sua debite gratias
actiones p[ro] o[mn]ibus bonis collatis debite
seruandi calor p[ro] o[mn]ibus gratiis
neglectis debite satisfaciendis p[ro] o[mn]ibus
commissis **¶** Ille vera iusti-
tia habet ad deum **¶** Qui deo fidelis
e[st] sp[iritus] et ubique in o[mn]ibus p[re]ceptis et
votis seruandis **¶** Qui tanta dili-
gentia singulis opibus suis apponit
quod tota salus sua sp[iritus]ualis in uno
deus dependeat **¶** Et qui p[ro]pter deum pure
omnia opera bona facit Non p[ro]pter alios

fauore ut uilitate pntis vite ut cane:

¶ Qui cu arbitra gntudine singla co
pripit et eis scdm ordinares dei
fecit sp et ubiqz. ¶

¶ Dei
Justicia ad propi e in duob' V'

¶ Numq' facit propio qd sibi quis
iuste no vlt fieri. ¶

¶ Por e' Numq'
offende proximu. verbo. h'o ut sig'
ut consilio. An rebus coipe et honore.

¶ Numq' de ipso malu suspiciat. Numq'
ipi debeat. ¶ Numq' bonu suu pro:
tere ut minue. ¶ Numq' ipm in bono
impedire. ¶

¶ Por ei nemo sibi
scdm iusticia vlt fieri. ¶

¶ Propio facit qd sibi vlt fieri iuste.

¶ V. e' Proximu honorat. Bonu

Iusticia

de ipso sentire **Q**uia hinc sua enim ma-
la ad bonum conuertit / **S**ed in bono
memoria sui hinc / **S**ed ipsum in bono
promouit / **S**ed in bono suo congruere
et malo condoleat Innocentia sua se
excusare / **E**t ipsum absente pugnat

Nec est secundum iustitiam quisque voluit si-
bifieri **E**t deo dicitur secundum iustitiam

Quia Index pro furto nolle suspecti
et tamen debet hunc suspendere **Q**uia illud
nolle non habet secundum iustitiam **E**t pro
bono velle spoliari ut sibi hinc spoli-

are quod in factum non debet **Q**uia illud
velle non habet secundum iustitiam **E**t

iustitiam vera ad mortuos seruat quod
testamenta secundum ordinem eorum esse
dixit non tardat **E**t cui se iuravit

oribus et demofinis. scdm corp con:
 fidentia. penas corp p^ossit suo alle:
 uat. et abbreviat. ¶ Itē Justi:
 na ad angelos seruat. qui salutariū
 corp consiliū arq̄rens. quam ip̄s
 ex^o debita nō retardat. q̄ p̄ impē:
 so nob obsequio p̄ment. ¶ Itē
 Inductm̄ dē iusticie ē. Et sic dicit
David. Iustus dñs et iusticias di:
 lexit. ¶ Itē. La iusto p̄mittit^r
 in p̄ni spes et leticia. zm̄ id. Letabi
 iustus in dño. ¶ Vel q̄ iustus iudicā^r
 exulta. et lauda. zm̄ id. Exultate
 iusti in dño. ¶ Vel q̄ iustus p̄dicat^r
 seruitas in iudi^o. zm̄ id. Dabit
 iusti in magna constantia. ¶ Itē Just:
 eria. fit eterne vite repp̄missio. zm̄ id.

Justicia
ad aglos

Justina.

Justi aut in perpetuum vivunt. Et finaliter
Quidq; boni p scripturam reg pollicet
Hoc maxie p iusticia acquirit

Officiu vere iusticie e. Partim finis
cogitantes et affectus. ut sp in res
sint, et ad laude eius tanta referam?
Sicut. oia verba dicitur. Et sp ad spua
lem finē. et certu sint. Et in hys
e argum. ve iusticie. **A**rgum. In
iusticie. usurpare sibi. que pprie. de
sub. s. Laude. honorem. amore
omnidicta. Et que proxi s. ut pro
ximo debent. **De Temperantia**

Temperantia vera et pfecta e. In
sta moderatio. motuu interioru
et exterioru. **U**lle vera temper
vna h. qui no solum moderat cor
suu a pravis cogitacionib; et inunilib;

¶ Semperactia:

12

Deo enā modū seruat in bonis. ne sepiā
et diuāus tales cogitationes bone
inhercat. q̄ iustu spūs regit. ¶ Quā
Officiales licet ualēs sint. Non in
sūt tractande infra diuinū officiu
sōm q̄ dicit Bñ 9 ¶ Dile. vere
teperatq. moderat affectōes suas.
¶ In aliq̄ ut nichil gaudere debeat
ut tolera Et q̄m̄. et quā diu De
quo amorē ut odiū ut pudorē habē
debeat ut nō h̄re Et q̄m̄ Et q̄ diu.
¶ Dile. moderat̄ intellam̄. ne amplior
tpe q̄ oportet se occupet nā aliquid
intelligendū ¶ Dile. moderat̄ vo.
luntatē. q̄is ut q̄m̄ esse debeat ¶ Et
Intencōem. qual. ut q̄m̄ eē nō te.
beat ¶ Et ad quē finē ¶ Dile. librip
arbitriū ponderat. q̄m̄ debeat elige

Tempania.

bonū. Et quātu reprobare malū. **S**icut
vera Tempania moderat ligna.
quā loquendū sit et quā mēdū. Et quā
dia. **H**oc ē. Tpe oportuno. Cui lo-
quendū. s; bonis nō suspectis. **I**n
loquendū et ubi. s; loco et tpe non
suspecto. **¶** **Z**ualū et quātu loquēdū
s; nature. tu pondē. nūo. et mēsurā.
¶ **P**ropi quid. s; p; nūte ut unū.
et p; negōis aie et corpis. **S**icut
mensurat fta et mores. et motū.
oim mēbrois. **¶** **V**t in Applm. oia or-
dinate fiant. et iusta intēpōe. Et
ad tēdū finem. **¶** **A**d vera Tem-
paniā induit nos tēdēt. **¶** **S**api-
entissima ordinatō diuina. q; oia dis-
posuit in pondē. nūo. et mēsurā.

Tempania;

73

Idem ordinarem har. ois actio nra
et mores et vita nra. debent esse mo:
derata. mesurata. ordinata. et pon:
derata. **V**er e. In vntate pas. ni
mesura. Et virtute hly. Cui nris
In virtute. s. s. cui pondq. ascribit.

Ad idem induc nos dz. **T**empania
apli. d. Sine offensione estote. in:
deis et gentibz et ecclie dei. Sic et ego
p oia oibus placeo. **N**e ipatus hnt
qui nullm offendit. et p oia oibus pla:
nit. **A**rgum. de Tempanie hz.
Qui se moderat. In virtu. Vestitu.
Tempne. Et in oi tom oio carnali
et in leticia spali nullam supfluitate
neq. inordinata celestia. s. pura
necessitate in oibus hys admittes.

Spancia

Ve spanus In oibus seruare modum nititur
p̄ter q̄ in amore et laude dei. et
gr̄a p̄ artor. **Ra.** Magnus d̄s et
laudabit nimis. **R.** **T**erq̄. **D**ini
m̄o et sine m̄sura et sine fine ama-
tus ē. et laudand⁹. **R.** **A**rguū **D**is-
pancie ē. **E**n alijs distortos habens
mores. oēs seai amoralis turbat.
Des inquietat. **R.** **I**n nullo nisi se co-
format. si q̄ sibi soli placet. h̄o app̄at.
et h̄o p̄h̄e contendit. oibus impo-
bit. sibi ip̄i intollerabit. **A**ug⁹. **I**usti-
si d̄ne. et irasim⁹ ē. ut sibi ip̄i sit p̄-
oīs anim⁹ inordinat⁹. **I**nno m̄o
alio. **R.** **T**alis fuit **C**edar. a quo
sep̄at ē. **V**anus ei⁹ cōm oēs. et
man⁹ oīm cōm ip̄m. **De Compassione**
Compassio vera et p̄h̄a ad d̄m ē.

74
Compassio

Incessant^r in corde tristitia vulnera
p^r oibus iniurijs deo illat^r Et aduc
inferendis in se et amicos suis q^ue
qui tangit q^ui tangat pupilla oculi
sui ¶ Di a ei demerita passio fuerit
p^ro mouere ¶ Ad proxi^m v^o compassio
est condole^{re} medullitus afflictionibus
proximo^r in corp^oalibus q^ue in corp^oalibus
Exemplo dypli dicentis ¶ Quis infir-
mat^r et ego noⁿ infirmos ¶ Di Glo^{ria}
Quis infirmat^r infir. ut in aliq^u
vultu. ¶ Et ego noⁿ infirmos: v^o
noⁿ doleo de eo. sc^{ilicet} de meipso ¶ Quis
scandalizat^r in aliqua molestia et
ego noⁿ vno^{rum} igne compassiois ¶ Ad
proximos impugnat^r v^ora est
et passio ¶ Dehement^r affligi

Compassio:

arbitrate penar q̄s sustinet **Et**
 p̄cipue q̄ a visione rei et fr̄itō
 interim sep̄ant̄. **Et** tōtū ab ip̄is
 interū plenaie nō laudat̄. In illa
 flit̄re et cōpassioe. intessant̄ tō et
 ardent̄ sup̄limate. ut eos a tanta
 asperitate dignet̄ eripe. **Ad ve-**
 ra compassione nos induc̄. **delat̄**
Abundantissima cōpassio ē ad nos. **Et**
este Auḡ. sic festinat̄ p̄tōzē ab
 solvere. a tormento consuē sic. q̄ p̄ q̄
 eū conuad̄ cōpassio miseri q̄ ip̄is
 miseri cōpassio sui. **M** tōtū cō
 passus. Vmo v̄e lagores nōs
 ip̄e tulit. et dolores nōs ip̄e por
 tavit. **S** **doct̄ez.** nā mēbroz
 suadet. Este app̄t̄. Si pariat̄ vnu

Compassio

75

membrorum omnia compassio² // te duplex
est utilitas compassionis. quia eadem nos
allicere debet ad passionem scilicet Cariti-
tatis confirmatio. **De ei in Sm.**
Non desis plorantibus in consolatio. No-
te pigeat visitare infirmos. Ex his
ei in dilato dei firmaberet. **Te**
Christi recognio. Sic dicit **Appl.** **Si**
compassio² et recognabimur. **Para**
a virtus passionis **Congrere dno**
Ihu. d. **Dustinui** qui sit recognoscere
et non fuit. **Regu** ut de compassio-
nis est. non solum condole animis Veru
etiam inimicis. Sic **Ioseph.** sup
fratres singulos flebat. qui eum pro xxx
denariis vendiderat. // Sic **David.**

Compassio

planxit planctu magno. sup morte
Daul. qui ipm sepe omidere dispo-
suerat. ymo doceri sciat filios isrl
carmen planctus sup eundem. **Du**
Mortuo Absolon. qui eu eximare
voluit de regno: cooperato capite lu-
gebat eu d. **L**uis m ter ut ego
moriar pre fili mi Absolon. **Et**
sicut Job. **F**lebam inqt quida sup
afflictos. et panebat aia mea pau-
peri. **A**rgutu fle compassiois t
n aliqd verba compassionis pfer. a
volu compassionis exhibet. a m de afflic-
to gaudet in corde suo. **Et** afflictoz
proximi ad possit no alleuiat. **Et** m
affligetes qn pr no repletur. h po-
tius alios ad affligendu signo verbo

ut hinc puocat et cofortat. **De pace**

Pax vera ad deū. Cū. q̄q̄. sen-
sus et usus om̄. mēbroꝝ. Et
oia exiōra et iniora opa ad num
rois disponūt. ¶ Cūq̄. oēs cogitātes
affectōes et volūtates intētes. et
oia iniora scdm̄. ordinē. rois fūt.

¶ Et illa vō. p̄. rō. scdm̄. volūtate. dei
penitus ordinat. ¶ Sciens inq̄. vō
in consensu. rois bene. dispo. ste. q̄q̄.
agūt. statim. pax. pectoris. quiescat.

¶ Ille. vera. pacē. ad. deo. h̄. vt. d̄. Glō.

sup. illo. ad. r̄. o. iustificati. p̄. h̄. om̄.

pacē. habeam. ¶ Qui. aduersus.

mādata. eiꝝ. cōtra. volūtate. nō. u.

ligat. ¶ Qui. seq̄r. iussa. d̄. m̄. et.

Pax

ad oē pceptū dīuīnū suū flecti² arbi-
trū. **Pax** ei vera ē cōcordie
in moribz prob. et lingue in vīcīis

Ille verā pacē in p̄oxio hz. q̄ toto
nīsu cauet. ne quēq̄ ex p̄posito quāq̄
ocasiōne p̄turbet. **Q**ui ē ex re
dilatāre quēq̄ p̄turbat sine p̄turbā-
tōe nullatenus aliq̄ hora esse p̄t-

Aut ei turbatū sī p̄t se vīdicat
aut sī sibi vīdicare distat. q̄
turbatōe nīfata. simulū et remor-
sū cōsīde semp̄ sibi portat. **I**lle
verā pacē q̄cit. **Q**ui cōtinuē sēp̄m
q̄sīderat. Et vnuquēq̄ p̄p̄o iudicio
relinquēs. odibz postpositis. nīris
trāsitorīis. in sola dei gr̄e placē q̄-
sīt. **I**bi ei solūmo vera pax inuēit̄

Teste Aug. Feisti nos dñe ad re et
inquietu e cor nrm donec requiescat inte
Ad amore ve pacis induc nos reb
duplex utilitas panis scilicet Duavitudo
Et suavis mens q̄ pace sequit̄. Et sic
suavitudo e q̄ pax et munda eteone
suavitatis et quiet. Et q̄ etiam
et continua habitandem deo pparat
in aia. Qui ppter munda man
suetudines sua in corde quieto loco
habet et quiescat. 1° p̄o teste p̄o
In pace in idipm re. Et testat̄
2° p̄o 3° p̄o 4° p̄o 5° p̄o 6° p̄o
Dare habere et deus pax
erit vobiscum. 7° p̄o 8° p̄o 9° p̄o 10° p̄o
uat. 11° p̄o 12° p̄o 13° p̄o 14° p̄o
ad 15° p̄o 16° p̄o 17° p̄o 18° p̄o
Di bona nra mure

Dax

diligamus. si p̄ta q̄ s̄n d̄pno t̄i-
tia. aut n̄ s̄p̄e salu- corrigendoy
eradicari n̄o p̄nt. usq; ad messen-
ultima tolleram⁹. sed ead̄ p̄fitor̄
opa. que fieri et n̄o fieri licet. ne
infir̄m scandalizent⁹ n̄o san̄o d̄i-
ponam⁹. ¶ Argum⁹. v̄ce pat̄
h̄z Qui p̄cepta d̄i. et v̄om̄ s̄p̄ et
ubiq; tenet. Ecce d̄s Dax
m̄lta diligent̄y lege tua. ¶ Argum⁹
v̄cessit̄e p̄ans e. ¶ In m̄x̄o s̄p̄m̄
in oib⁹ subingat. ¶ Argum⁹. n̄o f̄l̄s̄e.
p̄ans h̄z. q̄ n̄o non euellat oēs ra-
dices. turbacōis q̄ s̄p̄ pullulac̄e p̄-
lent. ¶ Dee s̄t P̄cia volūtas.
Animi libertas. M̄oz s̄m̄gt̄am̄is.

Appetit placent De q̄bo alibi scrip̄tu

Ita. Non ē vera pax
 que ex p̄p̄o civitate nō habet. s̄ ex
 ḡra aliorū. **V**erbi grat̄. Sunt
 quidā. qui firmā pacē h̄nt. inter
 q̄ nichil cōtinetat. s̄m̄nt. **S**z
 q̄ eis placet hoc in oībus inueniunt
In vero aliq̄ sit. qd̄ ip̄i nō exo-
 stiant. **V**el q̄ eis min⁹ placet
 s̄m̄nt pacē cordis admittūt. **S**unt
 nō ē virtus pac̄ in ip̄is. s̄ ponit
 in extraneis. **I**ta illa pacē auferunt
 extranei q̄n volūt. **S**ed qui vera
 pacē desiderat. nō d̄ adūtē q̄. alī
 faciāt. ut loquat̄ s̄ adūlent̄
 siue detrahent. s̄ sp̄ que pacis s̄

Misericordia

cogitant Et sic virtus pacis inquit
veraciter permanebit *De Misericordia*

Misericordia vera in tribus consistit in tribus. *De Misericordia*
In condonando. Et super erogando. *De*
misericordis. Cui dum aliquis in di-
genibus nostris submisserat. *De*
non faceret vera misericordiam non completet
*D*icere *Crisostomus*. Quia dum aliquis
habens orbis non sufferetis non de-
ce complevisi. *De* Quia ei fatue
virgines deum habuerunt. sed non copio-
su usque in finem. *De* Dant misericordiam
habuit. *Job* non dixit. *De*
non mansit peregrinus. et ostium meum
viatorum patuit. si si negavi quod volebat.

paupibz et oculos vidue explorare no
 sen. Si comedi bucella mea plus
 et no comedit pupilla exca. Ita
 mend crevit misericord. et de utro
 mens egressa e mend. Sed qui dat
 subaz. et iniuriad no condonat
 nullas mias facit. Pr di Greg
 do. de misericord. sponte et antiqua
 roget. oem iniuriad ex cordi remittit
 nuq vindicaturq. nec p se n p aliu
 Vno de misericord. paranoz e ad re.
 mittendu. qua sit iniuria ad par
 Ra vlt misericordis pla dolet de pto
 iniuriant. q p afflictoe ppa. q
 iniuriose suffert. Dic Davio Demai

Misericordia

Dauid

maledicenti et lapides cum eu mittenti
ex corde dimisit. ena no parit

Et
Et...

Et ne ab inimicis suis omideret ph
bit d Forte dñs dabit in bñdico
phat maledicite

Joseph

¶ Dic Joseph pe
pit fratribus suis anq petere flendi
sup singlos. Nec in h sufficit ve me
msi ena iniuriaribz pñbus suis a
deo venia obtineat

Moses

¶ Dic Moses
Iudeis ipm lapidare volentibz gra
impetrauit d. Aut dimitte eis no
xam hanc. aut dele me de libro que

Stephanus

scripsisti ¶ Dic Stephanus lapidan
tibz ¶ Dic dñs Jhs xristus veni
gentibus graam obtinuit ad utaqz
dixit

¶ Dic
¶ Dic

¶ Dic Dña dimitte eis q no sciat

quid sciunt. Ubi valde iniurias exer-
sant. ¶ Zi d. No habet sensu. No
em sciunt qd sciunt. Iam qd ipse no e
imputandu si peccatu. ¶ No amore
de mie induc nos debet. qd deus in
sui na vere misericors e. Et in aliis mi-
sericordia diligit sup modu. Sic ipse
dixit. Quies disce qd e. miaz volo
no sacrificiu. ¶ Aliud e Inductu mie
e. ¶ Misericors deq. Misericors hoiet
in iudicio. In mia iudicab. Ecce Jacobi
Iudicu in mia fiet ei qui no fecit miaz
Et Misericordes a deo miaz cosequ.
Dic de sps stud. ¶ Generat e dno
qui miseret paup. ¶ d. e. Cu magna
usura et lucu respicit qd paupibz clar.

Misericordia.

git. **O**fficium meum est colligare singulos
promeritis apud deum. Iuxta id est. Eam. Deo
mea locum faciet vniuersis secundum opera
eius. **A**rguunt uero meum est. Cum quis
subtrahit sibi quod salua uita sibi sub-
trahere potest. **C**onsumit uero continue labo-
rat. etiam super uires ut possit indigen-
tibus amplius subducere. **A**rguunt
falsum meum est. Cum negligentia negligit
pro posse non subleuat. **D**ed dicit Indigentibus
illud facere. **I**te in pace male facientibus
negant eis nomen. **V**n Cristus **O**p-
tet si ex tuis tribus non in pace esse
Nur autem quod si donator. **C**um autem
pusillanimis es. **S**i Cum iniuria
tibus remittit ad vindicare non potest.

Aut no expuro corde remittit. Sz obh
q fut dea sibi no remittit n pas ipi
remittat. Aut no voreteng orat p
iniuriatibus Et in de corp gfulione
gaudet intemus. **De vera concordia**

Concordia ad deum. e vni
voluntati diuine in prospero et
in aduersis. Et posse diuini mo
ribus et exemplis ihu xpi gformari
Dicit ei **Johes Epus** q nichil
dignu a qua ut homo sui conditoris
sit imitator. Et scdm modu ppe
facultat diuini opis executor. Hac
vnioue petiuit nob. dno ihesus in
penultio instanti vite sue. Dicens
Dicit tu p d in me et ego in te. Et sint

Concordia

Unū in nobis / tē Vera Concordia ad pro-
ximos ē. Cū omnibz in oibus idem
sapē. Item sentire. que s̄ ad teum
Sic in p̄mitina ecclia Multitudinis
credentū erat vix vna et aīa vna
in deo. Et tē. ad oīa q̄ spectabat
ad teū ut alijs conformari in oībo pon-
sompno et moribus q̄ nō s̄ cōm teum
nec cōm p̄fessione sua. Sic cōm p̄fessō
Et p̄les luxuriam. Sic ap̄tē facty
ē infirmis q̄ infirmus. Imo In oībz
oīa factus ē. ut oēs luxuraret. Ad
amorcē vere concordie inducē nos debet
Et valde laudabil ē deo. et valde pla-
nita concordia s̄m. Sic ip̄e dicit per
Galonem In tūbz b̄nplacitū ē sp̄m

meo. que se probata coram teo et hoibus.
sa Concordia sem. Na misca hoibus
ho seruat in tuis. qd angeli seruare
noluerunt in celis. ¶ Ad item inuitate
debet. diligencia ihesu xpi. q seruit co.
cordia int teo et hoies. Et int aplos
tu estet conuicio int eos. quis corp vi.
debet esse maior. ¶ Et tu indignarent
dece aplos. de iacobo et iohi. eo q vole.
bant sede ad dextram et sinistra eius. In
his et oribus xpud eos conuocauit.
¶ Argum. ve concordie e ad deu. ¶ Testis
vsaie no esse patris granibus inuolunt
su aplos habuit d. Nichil michi
conuersus su. ¶ Et Job. Neq ad rephod
me cor meu in omni vita mea. ¶ Del

Concordia;

seruos desiderium p̄ficiendi in oibz bonis
scdm̄ dei ordinacionem ¶ Argum̄ v̄t
concordie ad p̄xi h̄. Qui ad oēs p̄tā
sc̄e se h̄. Et nullus de ip̄o q̄relā moue-
at. Nec etiā verbum malū de ip̄o loq̄
valeat ¶ Otrūq; h̄ argum̄ habuerit
p̄ntes Ioh̄is bap̄t̄. Erat ei ambo
iusti apud deū. incederes in oibz mā-
datis et iustificationibz d̄ni q̄ntū ad p̄m
Et in q̄rela q̄ntū ad e. ¶ Hic argum̄
de utroq; habuit Judith. De qua scriptū
ē. Erat in oibz famosissima qm̄ ni-
mebat ead̄ valde. Nec erat q̄ v̄b̄d̄ ma-
lū loq̄ret̄ de ea ¶ Argum̄ false con-
cordie in ead̄ et hodiernū ē. ¶ V̄t aliq̄s
nō sollite inuestigat r̄stias. ¶ Et sic p̄

consona consuetudine, credit se placere deo
in omnibus, ut displiceat. **A**rgu-
itur de corde ad proximum. Cui bona
opera, et sancti mores aliorum sibi in corde
displicent, quod in quibus verbis comendat.
Arguitur autem discordie inter deum et hominem.
Cum homini displicet divina ordinatio
terrae creaturarum, et divini mores et
exempla. Et sanctissima opera Iesu Christi. **Ad**
scripturae. **D**isplicet deo, cui displicet
deus. **A**rguitur discordie ad proximum
huius. Cui sensus suus aliis imponit, et
sensus aliorum pro se trahit, nisi seu dis-
ponit. Et nunquam aliorum sensui suum con-
dunare imponit. **De Constantia**

Constantia

Constantia est. Cuius nec
in prosperis nec in adversis a parte

Consciencia

trahi potest sicut Job non et de sua inquit
 non recedat ab innocentia mea **Iusticia**
 est qua tenet cepi non deseram. Nec minus
 nec blanditiis induo pro ad iniquos
 sione uotorum et diuitum preceptis
 septe hirs in li. Machabeorum qui pro
 facis lignis et abstracta tunc capiti
 et cesis summatibus pedu et manu
 in ollis cecis uini uocabantur. **Et** Ele.
 arius sub silacoe noluit licitas ma-
 nes comedat **Uz** dixerat se uelle pia
 in inferna **U**lle uero Con-
 sciencia hz qui nunquam a laude diuina ces-
 sat **Iux** ad **Brudiam** omne in aripe
 Et non cessat a feruente desiderio
 ere phinendi **O**ca **Teste** **Leone**
papa Meo est qui in hac uita perfectior

sanctior q̄. eē nō p̄. et ibi gl̄bz mad̄
in deficiendi p̄ictm̄ Vbi p̄ficiendi ce.

posueit appetit̄ **M** Ad vera Constantia
induc̄ nos d̄ Constantia m̄m̄ h̄ p̄i.
pue virginis. qui in sexu fragili. et na
gl̄iam p̄ constantiā mouet **S** Sed

ampl̄q̄ induc̄ nos ad constantia d̄
P̄imania iudeoz̄ et heretoz̄. et temer̄
p̄uoz̄ hom̄ in malitijs suis q̄ p̄ p̄i.
dia et p̄imania iniquitatū suaz̄ et grau
tormentū habent in consuetudine in p̄nā

h̄uissimā pena aīe et corp̄is expiātes.

Argumentū de constantia ē. **E**ū quis
nec p̄ amissioe rez̄ nec corp̄is cessat
ab oībus que deo placent. **D**icit Chobias
a sepultura mortuoz̄ nō cessat. p̄

Costana

Thobias

qua rex Venatharib oia sibi abstulit
Et insup occidi precepit. **D**ic Daniel
ab oioe no cessauit. **S**ic apu p q dcoo
xpi. **R**ex ppter flagellatorem. **N**ec ppter
timore mortis a maifestatõe noie p
cessauerit diceres adisariis. **A**n deo
magis obedire oportet ut hoibz vsq
iudicate. **R**egulu. **I**ncõstãcie e iu

Iustina

quis ppter fauore homi. **E**t ppter luxu
q aliqd obtinend. recedit a via iusticia

Balaam ppter amicitia et munera
Balaam. pceptu dñi dice noluit pto isrl

Ned ppter timore reip spaliu. **D**ic ille
dices recessit vsq a dno. **I**hehu. **Q**u
psuaderet ei pferoem. **E**rat ei ml
tas habes possessiones qe dilex. **N**ed

ap̄ timore vesp̄is. **D**icitur ap̄t̄i oēs a
dilecto dno ih̄u fugerit. **Ma-**
thias vero contempnens oēs honores
et honores a nunciis regis Antiochi
exhibitos et munera p̄missa relin-
quens oīa sua fugit in montes. ut lege
d̄ni conseruaret. **T**ertium nec appe-
titus regalis aīnie. Nec timor vesp̄
palud retraxit a via iust̄. **S**icut
nec timor vesp̄is retraxit b̄m Stepha-
n̄ a via iusticie. Sed inuenit in celu-
m̄ pressuras lapidū. s̄q̄ p̄mansit
in xp̄o. **S**icut et Paulus qui dixit
Non solū alligari. sed et mori p̄m̄
su p̄ noū d̄m̄ n̄r̄ ih̄u x̄p̄i m̄it̄m̄

Mathias
Constans

Stephanus

Paulus

Tercia largitas. **De Largitate.**

Largitas

et p̄t̄m̄ ē. **S**ū aliq̄s vobis indigētibz
res ipales p̄ posse suo hilari am-
ministrat. **S**imo etiā oibz indigētibz
sp̄lia donā. requisit̄s licent̄s cōtat
oibz. In confessionibz. p̄dicatibz et
cōsiliis et cōtinis. **N**ec solū desirant̄
in huius p̄tus ē. **S**imo etiā nō refic-
rātibus et nō rixatibz. totā. p̄dic-
tōem sedm̄ consiliū appli. impotune
et oportune p̄cipat. **S**imo etiā inuicē
et ignoratibus. oros. gemitus et
fletus corā dño cōtat. **N**ec in hoc
sufficit vero largi. n̄ etiā se totū
cūfēt. in studio. In meditatibus
In suis opibz cōtinuē p̄ salute om̄
proximo. **A**d hūc largit̄. induc

nos dicitur appetitus conformitatis rei.
qui tamen cotidie dat oibus dona
sua spalia et spūlia etiā nō peritib⁹
Et sup oia carne sua et sanguine suo
Per sufficit ei dona sua dare simpli⁹
n̄ etiā seipm̄ immēsu det in singulis
donis ¶ Comendat largitate
sua ¶ n̄ nlli negat dona sua q̄ntu:
adq̄ aduerset sibi ¶ Vno plies in noc:
te et die dona sua cuilibet largitur
q̄ntū a q̄cuq̄ offendat ¶ A p̄probat
etiā h̄ largitate sua q̄ntūq̄ aliqua
oportunitate inuenit in recipiente
¶ N̄ tūc statim ab effluxione spū alid
donoy nequaq̄ se poterit continēre.
¶ Intra ex sapia diuina cogitat q̄ re:

1 largitas

apies illa dona in proximo debeat
amittere. ut ea continuo tempore.
et ipsum pro eadem impugnet. **¶** Sed illud
nos inducere debet. **¶** Et aliena sunt
tamus. **¶** Et publi e. **¶** Et late
rigie maduit de pellibus alienis.
¶ Criso Oportet si ex tuis rebus
non tam parca esse. Nunc autem que
donator si datur. cuius gratia pusillanimitas
es. **¶** Augustinus de largitate e. Cum
aliquis dat sua indigentibus hilariter
sine merito alium. et sine spe recompensa.
tuis. **¶** Qui dedit dominus Iesus. Et se et
omnia sua. **¶** Et hoc e. magne profusionis. Nec
sufficit vero largi dare sua. **¶** Immo
etiam pro salute proximorum ipse necessitat

Largitas.

87

usq; ad mortē exhibet semetipm̄. Sic
dicit S. Iohes d. Sic xpus aiam
sua posuit p̄ nob̄. et nos talem̄.

Ad hoc in magis obligant̄ prelati

Hanc largitatē habuit Apulus d.

Ego ipse libent̄ impendax p̄ aulib;
vris. Ideo cotidie morior p̄ glo-
ria vram̄. p̄ dā mortē sustineo.

Verē largus s̄n̄ spe reuipēsacōis.

Dat dno totū qd̄ ē. et qd̄ h̄z et p̄t̄
ad et̄nā laudis augmētacōis. Sin-
gul̄ angel̄ et s̄t̄is ad p̄p̄nā exulta-

tiōem. Singul̄ p̄ccōib; ad rōuer-
sione. Iustis et p̄s̄tis ad p̄f̄ctōis
confortacōem et cōseruacōem. Sin-

gul̄ p̄gandis ad penarū mitigacōis.

Veritas

et abbreviavim. **V**eritas est largitas
et. cu aliquis dat sua ut laudet. ne
aliis vilior reputet. Vel ut a dante
paupis liber et. Et nunc ee et mita
pdir. **I**te falsus largus est qui
dat sua ppter caritatem. Et ppter aliq
favore. Et ppter spem græ in pñi
et glie in futuro. Et ppter timore
iudicis qui pcepit dare cui pcepti
transgressionem impune non transiret

Veritas iusta est. **De Veritate**
quoniam vere concordat mens et
ligna et opa. Et quod sentit quis in
corde profert in ore. **Exemplo** **Appli** **imitant** **Estote**
imitatores mei et observate. i. imi

Veritas

88

tamē eos qui ambulat secundum formam
nostram. Glo. Sic ego credo. dico
et vivo

¶ Ille verax ē. q̄ deo
et hoībz immūbi^r oīa vota seruat
Et oīa verba sua sēt dicta ope cōplet

Nisi ea salubriōri cōsilio q̄nqz mutet

Sic dñs q̄nqz sp̄am sententiā mutat

¶ In Ezēchia Et in Yimūitis.

Ad amorē veritatē inducē nos debet

¶ Quia Crīstus ē veritas **¶** Et q̄ sp̄s ve-

ritas in se ē amabilē Et licet aliquibz

q̄nqz h̄is sit veritas et intollerabit

Nō ē h̄ ex pte veritatē. si ex mala

volūtate eorū q̄ libent̄ implerent

si veritate cōtra nō h̄rent **¶** Castis

et hūilibz amabilē ē veritas q̄ con-

Veritas

mendat castitate et humilitate. Et de-
testatur impudicia et superbia. que
nimis contra est impudice et superbis
qui conscientia sua in oppositum firma
uocant. **C**irca. **¶** Quia Veritas di-
cit oia. Sic probatur in Esdre. Et
quod veritas incommutabilis est. sic dicit
Dns Ihs. Facilis est celum et terram
mutare. quod uerba mea prece. **¶** Argumentum
veritatis est. cum quis nec per honorem alium
nec per utilitatem propria. nec per aduersionem
reus ut corporis. ueritate in se relinquit.
Nec dissulat. nec palliat in aliis. Nec
comitatur. quod propositum aliquid falsum dicit. nec
dicit proponit. Nec uerba sua set nisi
pro causa non dicitur. prout dicitur. **¶**

Balaam dicit. Si dedit m' Balach co-
nu plenu argenti. no possu dir. n
q dixerit m' dñs. Et sile exemplo
erit. Michae. Danielis et alioꝝ
pphetarꝝ. qui nlla causa vna poterat
ut a veritate verb ut factꝝ aliqta
deuiaret. Augustinus falsitas e. mu-
hre in ore. Aliud in ore. et vba sua
ex facili sñ causa utili et nñ pmutae
Ille vero no solum fallax e. ut dicit.
Crisostomus. Vno etiã proditor e vitiosus
qui transgrediens veritate palam
pro veritate loquit mendaciu. Et
qui etiã no libere pmutat veritate
quã libere oportet pmutari. & no
libere defendit veritate. q libere
conuenit.

Manfuetudo

Tercia Manfuetudo de Matheo
su benignitas e. Tu ppter illa-
tas iniurias mes neq; exacerbat.
Nec amaritudo cordis q; indicat.
Ved ena q; ho no audens et no hns
more suo redarguit. Exemplo Ihu
cristi dicit. Ego q; agnus ma-
tus qui portat ad victimam et qui occi-
dente se obmutescit et no aperit
os suu. Quo dicit Glo sup Matheo
1. **V**itis e. que mentis asperitas seu
amaritudo no afficit. s; simpliciter fi-
del ad omem iniustiam paciendam
struit. **V**itis e que no vanor
nec ira afficit. s; oia equanimiter su-
stinet. **V**itis e. virtus magnitudo
q; magnam se fecit dno, q; no facit

nisi una de sume p[ro]p[ri]etate h[ab]eat vias esse

Disite inquit ame. q[ui]a mihi s[er]u.

¶ Mansuetem ner irritat[ur] ner nocet n[on]
noce cogitat. ¶ Vitis e[st] q[ui]a mal morib[us]

dnat[ur]. ¶ Nec oia di[ct]o Glo ¶ Ad amore
mansuetudinis inducra nos debet

obitudo p[ro]missa a x[rist]o d. Bn mites u[er]

¶ Mansueti ei h[ab]ebunt tea. et de
lectabunt[ur]. it[erum]. Et ¶ De ¶ Mansuet

dabit gr[ati]a ¶ Argu[er]e v[er]o mansuetudo
est. n[on] mens in afflictio[n]e n[on] murmurat

Nec mordetes v[er]ba remordet. ¶ Et n[on]

in facie aliq[ui] asp[er]itate demonstrat

¶ Et quietu[m] anim[us] ad inhabitandu[m] deo

se reseruat. ¶ Argu[er]e false mansue[n]do

est. ¶ Qu[ia] h[om]o v[er]ba mollia et mansuetu

Fides

proferat hanc masuetam exhibet. Et in
grauē amaritudinē in mēte portat.
Tra fides ē creat. **De fide**
pater et filius et spūs sctus esse
vni vni dū. Et q̄ in hīs tribus
p̄sonis ē indiuisibū trītas. Coequal
gl̄a. coeterna maiestas. Quilibet corp
ē increatus. Immensus. aet̄. Simel
Sapiens om̄ps deq̄ et dñs. Nec trī
tres s̄ increati immēs. Boni. et ceteri
sapiētes omnipotētes. Aut tres dī. aut
dñi. sed vniq̄ increatus. u. Ergo in
hīs tribus p̄sonis nlls ē prior postior.
Et coeterni s̄. nec aliquis maior
aut minor. Et a p̄da et in oibz s̄
coequales. Dicit trī in p̄ctatibz

Pa p̄r ē ingēnita a nullo h̄m̄s origi-
nē. Filii vero a p̄rē ē gēniti. lūmē
de lūmē Deq̄ verus de deo vero. S̄p̄s
s̄p̄s. nec ē creatus n̄ gēniti. sed
equalit̄ procedit. ab utroq̄. Item.
Vera fides ubi credit. Et d̄n̄s. Ihs̄
xp̄s. ē verus deus et verq̄ h̄m̄ cōm̄
natus a p̄rē sc̄dm̄ d̄itātē. Et p̄rē
nam ē de m̄rē sc̄dm̄ h̄m̄itātē. Et
ē m̄rē p̄rē. sc̄dm̄ h̄m̄itātē. Et p̄rē
v̄rā equalit̄ p̄rē sc̄dm̄ d̄itātē. Et
assūpsit. aīam ex nichilo. et n̄p̄us
de purissimis sanguinib̄ b̄r̄e marie
virginis. Et impassibilis et d̄m̄d̄is
sc̄dm̄ d̄itātē. Et m̄rēlis in h̄m̄itātē.
Et vera fidem habens. credit oēs
articulos. Septē p̄n̄c̄p̄es ad d̄itātē.

Fides

Et scriptum ad huc dicitur **I**hu xpi
 veram fidem inducere nos debet. fides
 antiquorum fidelium scilicet **A**brahā. **I**saac
 et **J**acob et **S**alm. **E**t infidelium **V**r
Job. **R**ab meretricis et **S**alm. **D**icitur
 placuerunt oēs antiqui tuis. **E**t in
 fide impossibile est placere deo. **A**d idem
 Inducere nos debet. dicitur utilitas fidei
 Nam vera fides oia pr. **O**ia impedit
 teste dno **I**hu **O**ia possibilia sunt
 excelsis. **Q**uidam oratio penitus
 Et iam si dixeret monti huic tolle te
 Dic montes **C**aspios petente alex.
 adunati s. **A**rgum. v. fidei est fieri.
 quens exercitum in bonis opibus. **N**on
 sic corpus mortuum est in spu. **I**n fide
 in opibus mortua est. **D**icitur **J**acob

Argu^{tu} ste habe no crede scripture
p^oia sed putare q^o oia fiant ex fato
ut misu ne et no ex ai putentia
Tre d^r Augst **E**t ille deus esse no
credit. qui ea p^ont^e deo occulte facit
que public^e p^ontibus hoib^u fact^e p^ont
mesat. **T**re terc^o Non e
vocus p^ontis qui no audat in eo statu
mou. in q^o audat vice. **V** Deu. mltre
fuerit hereses. De q^o scrib^t terc^o
liber^o sic confitem^r arbitrio ut dicit^r
nos se indige dei auxilio. et tam
illos creae qui cu Manicheo dicunt
hoiez p^ont^e viuare no posse. q^o illos q^o
cu Ioviniano assent^r hoiez et posse
p^ont^e et no peccare posse. :

Tra spes e terra **De vera Spe**
 expectatio future beatitudinis p-
 ueniens ex dei gra. et merito peccatorum
¶ Nec duo nisi scilicet ad vera spes Gra
 a dei no nisi p merita conferuat. Ne-
 rius aut sine gra nemo saluat. Spes
 s' sine merito no e spes s' presumptio
 diu p- **¶** Ille vera hz spes q
 licet frequet se in bonis opibz se exco-
 creat. numq' in suis merit' s' plu
 in suphabundant bon' et diuina lar-
 gitata deo confidit. Resiciens utq' deo
 bona sua placat. Tu des iustine me
 sint suo pam' menstruate. **¶** Ille vera
 spes hz qui deo sacrificiu iustu offert
¶ lux illud **D**arcifimite sacrificiu iustie

et sperare in dno iustum sacrificium est
omnigenitum dei filius xps ihs qui se
qui p peccatis totius mundi obtulit teo
pri in ara crucis. Ampliore emenda
offerere q mundus totus debet. Dusse
asserit a ut dicit Amb una gutta paup
sanguinis ad redimendum totum genus huius
Sed habundantius effudit ut habundantia
dilectionis ostenderet. In h sacrificio
e tota salus et spes nra Jux in di
Penam in partem gradatam. concedit tu
habitu sed non commutabitur. qz volneris
dmi recordator. ego vero qd in vest
ex me fident in usuro in volneribus
Ihu xpi q nra affluit. nec desit so
ramina p que defluat nra spe ei dei

Amo

Bi

3

Spes.

navit / vigilavit / et oravit / sudavit /
Lassatus ē / lacrimas flagellavit / Crucem
fixam in ipso supplementum omnium defectuum
habeam / **A**d veram spem beatitudinis

inducere nos debet excellentissimi amor
Ihesu Christi quo rogare cum tanta amari-
tudine salutem nobis precavit. et ne ob-
tentum nobis salus reperiret / Diligentiam
tanta adhibuit / ut conservet nos an-
gelos ad protectionem / **S**criptura in cru-
dicem / **E**xempla sua et scriptura sua ad

die demonstravit / **A**rguunt de spei huius
qui vigilat resistit malis et confortat

† vigilans in domo q̄ vigilans ē in aggressu avarorum
et fortis in perseverantia ipsorum **Iuxta illud**
Vigilatis agite et confortetis vos. **vim occ.**

q̄ sperans in dno **T**imor fuisse spei h̄
 qui precepta diuina et vota transgredit̄
 non curas vitæ suæ corripit s̄c̄d̄m s̄p̄:
 tura. p̄sumes nimis s̄n̄ meat̄. et
 bonitate dei **S**alis spes vana ē. Sic
 d̄t̄ in li^o **cap** **D**upes imp̄n̄ tāq̄ lanugo
 q̄ a vento tollit̄. et tamq̄ spuma ḡ:
 cilis q̄ a procella dissipit̄. et tamq̄
 fumus qui a vento diffundit̄. et tamq̄
 incensum fœspit̄ vniq̄ diei p̄tereunt̄.
 istus timor ē fide. **De Vero timore**
 et modis diuinor̄ diligēs custodia
 preceptor̄ **I**ustus timor ē anxie-
 tas corda trahēs homo ab illiis usq̄
 membris sensusq̄ ext̄ior̄ affectio nu-
 m̄teriorū. ne aīa ut a corp̄ sper̄. ut a
 familiaritate ipsius aliquāntū elonget̄

Timor.

caues etiā ne mēs ut in cibo ut in
potu ut sompno ut alijs recreat. mi-
nūa voluptatē q̄rat. Et sic a seculo
tepestat. ¶ **S**ane anxietate habz
sponsa ad sponsum carissimū. ne in
aliq̄ motu. inessu vezo ut hō ipm
offendat q̄ inq̄ritudinē ei⁹ m̄creat.

Iustus timor cogit nō solū a peccatis quibz
vino etiā a venialibz abstinē. Nam
ex consuetudine venialium securitas
manet. et familiaritas dei amittit.

Et gra multiformis tūcanti negligit.
¶ **A**d iustum timorē inducē nos debet tri-
plex ei⁹ utilitas. Est ei minū sa-
pientie. Teste Ps. Et iusticie. Iux illud
Qui sū timore d. nō p̄ iustificati. ¶

et signatum et orto omni diuino et gratia

Super illud Timor domini omnia se supportat

ubi non est timor domini subito omnis gratia
dispersit et conscientia perit. 2m d

Nisi tenuerit te instans in timore do-
mini subvertetur domus tua. Alia uer-

litatem timor domini dicit 2m d In 2m d

Veritate domini videtur nichil adeo efficax

esse ad promerendam gratiam. remouenda

recuperanda. quod admodum si per inue-

niam coram deo non aliter sapere sed

time. Time cum auerterit gratia ne in-

digne operetur ex ea. Time cum recesserit

quod mox casurus. Time cum demum reuulsa

fuerit. ne reddendum patiar. Ad

illud inducere nos debet. miserabilis au-

2m d

Inductio
ad notam

Timor.

his iunferi angeloy Deq Job ait. Eni
qui seruiunt deo. non s̄ stabiles. et
in angelis suis reperit p̄uic̄. Eni
maḡ. qui inhabitant domos lutens̄
et terram habent fundamentu cōsti-
mūt ut ainea. Et asus stroz
vixoz ab initio mundi. Dic hui dam
Dampson. Dauid Salomon. et oet
apli. Et heu hodie vixi scitissimi
p̄sternūt. In illa. Cadent a late
mo mille. i. qui deberet sedē ad lauis
iudic in iudicio. Et de milia a
dextris suis. i. q̄ deberet locari ad
extm ihu xpi. ¶ ¶ An dicit Glo
ut mti qui se putat cū p̄ iudicatio
Et s̄ mti oplēs qui se putat colloc
os a dextris inter salua de. ¶

q̄ de se p̄sumit nō hōies malo radi:
tem caritatē de h̄am tendit a cogi:
tationibz

E Ad illud inducē nob
debent exempla s̄c̄orū. timeam deū sic

Job. qui de se dicit **E**z̄ numerus fluctū
sup me s̄p̄ timui deū **E**z̄ sup̄ Job

in profundissimu. descendit ora ossa.
mea **D**icit Glō. **D**ensate quis

n̄m de requie seaurū sit. tū de ea tre:
pidat. ip̄e quē iudex laudat **I**te Jerō

de se ip̄o loquit̄. **E**z̄ n̄ens diem iu:
dici cogito. toto cōpe tremisco **Q**uid

ḡ nos miseri arturi sumz̄ vbi t̄m̄
viri trepidat **A**rgu. iusti timorē

h̄. **E**z̄ iustitiam tollit e om̄ que de
st̄ in nullo tpe ut loco q̄p̄ eam negligat

Timor.

q̄ sibi possibilia s̄. Imo p̄ posse oia fecerunt opat. **De hoc d̄ in Eccl̄a**

Qui timet deū. nichil negligit. Et
neq̄. **Q**ui timet deū faciet b̄. **Ac-**
gultū Iniusi timor̄ h̄. **Q**ui p̄ am̄-
sione spaliū rex ut imper̄ non p̄-
deū bonū facit. Et malū dimittit.

Qui timorē prohibet d̄s. d. **N**olite
timē eos qui occidunt corp̄. Et ysa.

Tu quis es. ut timeas ab hōie malū.
Sal̄by dicit d̄s. Vbi sūt dy corp̄ in
quibus habebat s̄duna sū gaudū.

Tra leticia ē. **C**onsolari reliq̄s
q̄ in deo s̄. **M**ateria em
bis gaudū ē in deo. s̄ p̄ potētia sa-
pientia. **V**olūtas. **L**igūtas. **P**ulchritudo. **S**u-
tudo. **m̄a**. **I**ustitia. **V**eritas. **N**obilitas.

sanctitas. Mansuetudo. fidelitas. Caritas.
humilitas. Et si qua se scia. Et qd her
oia immensa et eterna sunt in deo. **¶** Ue
vera letitia hz. **¶** Qui sincera hz con
suetudo in oibus factis suis. Nec unquam
infradit scientia precepta diuina ut vota.
Sed se intendit proficere et exemplis ihu
xpi et diuinis moribus conformari.
¶ De hac scientia gaudebat et ghabat.
¶ Applus d. **¶** Quia nra hec e testificatio
consuetudo. **¶** Glo. **¶** In simpli. et sin
ceritate dei. no in sapia carnali. sed
in gra dei conuulsi sumus in h' mundo.
¶ Habundantia aut ad vos. **¶** Ad vera
letitia induit nos d. **¶** Et sup oia
bona deus int' oes creaturas sola
creatura humana in tanto sibi vniuit

Verina :

ut ve dicat rex esse ho. et ho esse de.

Et qd. hz deus p nam. Matz ho p
gram. Musq em angelos apphendit

sed semen. Abrahe dicit Aplo Ubi

dicit Glō Crisostomi Reuera maxima

et mirabile e. carne nram suscipere

et ab angelis et archangel adorari

Aliud inductum e. q nos certificavit

de eterna bñitudine pmisso leg. et

ppharo De Insurandū qd. iura

uit ad abrahā ic. Et p privilegia e.

evan. U testimonium aploz

Pignus spūscū in dap. U

axa. i. pignus in deuote et

dulcedine dei. U obsidem. qui

e. ppus vni geniti filius dei. Mo

duplez gaudium hortat. Apaluz d.

Gaudete in dno sp **V**l. **q**pt divina
omne **S**icut dico gaudete p
eternae beatitudinis certitudine **S**icut
et materia vere letitiae **H**ic **Q**ui p
internam inspirationem certificatus
e. te remissione omni peccatorum quibus
tam graviter deum omnesque creatura
offenderat. **Q**ui **q** graviter deum omnesque
creatura offenderat. omnesque gratiam
collatam amisit. et conferendam teme-
ruit. **S**icut certitudinem habuit
s. Maria Magdalena cum dno dixit
Remittitur tibi peccata tua. **A**liud
arguitur. et materia letitiae e. securitas i
mente. **Q**ui sit filius dei. et heres reg-
ni caelestis. **S**icut securitatem dat
spus sctus **Q**ui dicit **S**icut **S**icut **S**icut

Letitia:

spas dat testimonium spui mo qd sunt
filii dei. **¶** Et si filii et heredes. **¶** In
certitudine habuit. **¶** Apolo tu dixit
Certus si qd neqz mors neqz vin neqz
aliqua creatura possit nos separare
a caritate dei. **¶** Arguunt **¶** Volentia
dane e. Delectari in transuozio
su sunt res tpales. su amittit car
nales. su sit comoditas carnal. **¶** Et
letitia tpalis. **¶** Nec letitia e laetus
tristitia. **¶** Cu em triseunt illa. nist
et letitia. **¶** Et n a corde redit talis
letitia. nuqz intabit vera letitia. qd
sit esse no pnt. **¶** Sic ignis et aqua
que inuicem se expellunt. **¶** Habet
etia aliqui letitia nalis. qn ho cogi
tat ut loquitur. ut audit loqui ut leg

Tristitia:

de p[er]fectio[n]e dei. Vel ena[m] habet te appetitu
regni celestis. n[on] aut[em] Des si appetit
n[on] alit[er] b[e]n[e]dictione. ¶ Et lenia
sibi vana e[st]. Et diffinuit cognoscit
q[ui]a sit gratuita et a deo. Et q[ui]a n[on] alit[er].
Felix esset q[ui] dicit posset ad ysaia Sp
gaudens gaudebo in d[omi]no. reu[er]te.
Et gauderit ada mea in deo meo re.
tempore. De Tristitia

Tra tristitia e[st] dolor cord[is] pro
rebus iniurijs quas patiens
deus innocent[er] sustinuit a creatis
suis a principio mundi et in fine susti-
nebit in assualib[us] q[ui] a stultis h[omi]nib[us].
¶ Ille dolor immuabiles lacrimas sag-
vineas elicit d[omi]n[us] ab oculis singulor[um]
deu amantiu[m]. ¶ Alia ps[almus] v[er]u[m] tristitie

Christiana

e. q. hō loquitur in reprobis sine re-
pugnātia lupat. ¶ **Z**n ē aliquid
videt ut audit. tā in volatilibz q̄
in reptilibz. qd̄ spectat ad impudi-
ciā. statim mēs impudic̄ cogita-
tōibus ut affectōibus ut volūtātibus
sordidat. ¶ **Z**n vero aliq̄ papit
aīa ex quibz sensibz. qd̄ mouere pot
ad vana glām. Inuidiā. Irā. Van-
tate. detractionem. auaritiā. Leuitate.
¶ **D**el Carnale amitiā. Vt aliqd̄ petri
san̄ s̄n pugna deiat̄ in aliqd̄ p̄dōis.
¶ **D**ubiq̄ si vniq̄ a tali caū resurgat
¶ **E**t si de auxilio dēi resurgat. Inertus
¶ **E**t si vniq̄ reciperet grām q̄ habebat
¶ **E**t tantū. sic antea habuit. ¶ **N**ō ē
p̄ se carē p̄. **D**e se vero resurgere

nūq̄ p̄r̄. ¶ La caro ē vates et non
rediens. ¶ Alia p̄r̄ v̄r̄ trinitate ē. et
m̄tiplex gr̄a effluens a fonte diuine
pietatis ad nichilū redigitur. ¶ Et q̄ nō
revertit̄ ad suū p̄ncipiū v̄nde fluxit
in m̄tiplici favore s̄c̄dm̄ ordinatōz̄ dei.
¶ Nōr̄ q̄s̄ creature digne des̄l̄e non
posset. ¶ Ad v̄r̄ā trinitatē nos in-
ducit d̄s̄. D̄ct̄issimū ex̄c̄ptū v̄r̄e ih̄u
x̄pi. Cui⁹ aīa trinitas fuit usq̄ ad mō-
tem a p̄ncipio v̄r̄e sue. Cui⁹ etiā n̄r̄
st̄s̄ b̄t̄s̄ esse cōf̄m̄r̄. d̄. B̄n̄ qui luḡt̄ et
La nō n̄r̄ p̄ trinitatē gaudia inue-
niri valent. D̄c̄ d̄c̄r̄ q̄d̄ Gl̄o s̄c̄ r̄a
noītam̄ r̄ nob̄. ¶ Ad idē induc̄ nos
debet. ¶ Utilitas ex ea p̄uenit. ¶ Utilior

Tristitia.

Et est vera tristitia q̄ vera letitia **Sup̄ d.**
Melius est ire ad domum luctus quam
ad domum iuium. **F**requenter et tri-
stitia q̄bus deprimuntur q̄ q̄nq̄ ex vera
letitia elonantur. **E**t qd̄ miserabilis
est **U**nḡ sit hō spualis p̄ letitia
et deuotem mētis liberior illa die
et inuicior in fr̄s suis q̄ si nullam
letitia habuisset. **A**lia est utilitas tri-
stine n̄ orō et cetera bona deū vnḡat
et mulceant. **L**arima q̄ est effusus q̄
deū cogit sū pungit **Dit. sp̄nua**

Sup̄

Regula de tristitia h̄. Cuius mens est
dolore nō affligit. sed alleviat n̄ vult
a tristitia liberari. d̄ sp̄ desiderat
amphiorē Tristitia vero a qua mēs

affligit et a qua subito aliquis liberari
conat inuisa e De qua scripsum e Dps
tristis eximat ossa s3 virtutis Yarob

Tra a vici. veiens ex tristitia tristitia di
opat. **C** Aliud argum^{to} ve tristitie

h. qui a delictamentis cohibet sensus suos
non videt n^o audit n^o gustat n^o odorat
aliquis neqz tangit p qd possit tristitia
mitigari. Fugit eam sem locu. oes

hotes p quoy consorcium pt minui. dolor
cordis sui. **C** certu e em seuerissima

dia esse in vera tristitia finire vita

Luxu **C** Cor sapientium ubi tristitia

e. et cor stultoy ubi lenia e. **C** Al.

Sumendo false tristitie h3 **C** Qui no
siderans sapientissima ordinacem

Gratitudo

dei torquetur p̄ amissionē reip̄ palud ut
p̄ afflictioē. Ut p̄ morte amitorū. Ut
p̄ sui corporis infirmitate. Ut p̄ sua cōter-
tioē. tristitia tal. nullam grām confer-
sed merum dilamiat. **Iux̄ id** Sic linea
destinetur. sic tristitia nocet. **Et**
alibi. In merore ai deiat spūs.

Gratitudo vera de **Gratitudine**
et p̄fecta ē extollencia dōnōp
dei in aīa. cū amhilatōē sui. et de-
bita cord reuerēcia. **¶** Dicit magnificūit
David dona mādatorū rei. d. **Dilexi**
mādata tua sup aurū et topasion. **¶**
Salon extollebat. tōnū sapie dei d.
¶ Ore no flor ē sapia tūctis opibus.
et de desiderale hūit nō valet topāu
¶ Ille vera Gratitudine h. **¶** Qui om

Gratitudo

102

donoy tui indignū se sentiūt. Et quōto indig-
nōre se sentiūt. In tui gratitudo mai-
or exarsat. **Criso.** ¶ Donoy q̄ remi-
buisi nob. O uisite nichil a nob petis
q̄ saluari. hoc ipm tribues et ampuaboy
gras agis. ¶ Ad vera ḡitudinē nos
inducere debet. ¶ Considerad dicitur q̄
e deus om̄is miuissimoy b̄n̄issimoy. p̄f̄issimoy.
nobilissimoy f̄id̄issimoy optimoy
¶ Itē. Donoy magnudo. Nō eī tā paruum
donu corpale ul sp̄uale. q̄ deo fuit h̄q̄
nō sit inclusus immensū deus cū oī
diuina uirtute. ¶ Itē. Pensandū e
afferms dant. ¶ Non eī q̄ se dimi-
dis car ul cū indignatōe aliqua. Et ut
absoluat̄ a nob. Sed ex oī desiderio
diuino. ex tota dilectōe et bonitate sua.

Gratitudo

Ite pensanda e utilitas donop dei.
Singula ei. dar ad seipm cogitandu
amandū. seruendū Et nos ad benefi-
candū. **I**te pensandū e quod
rogat deū ad dandū Non innoz alioz
mali. ul spes aliuū? boni Nec aliq
virtus nra. Et etia et inqsa luntas
sua. **E**t consideranda e Indig-
nitās nra. qui nec ipa vita digni
sum? Nec merium? esse vermet.
in alias creaturas. **I**tem
utilitas gratitudis ad idem nos in-
ducit. Et quia ipa appetit fonte. diuine
pietatis. **H**ec mouet deū ad af-
fluendū. sic ingratitude gignat fon-
te diuine pietatis. rore mē. flucta
gre. **Q**uāto ei maior e gntitudo

Gratitudo

103

in aia. Tanto fit abilioz ad gram
recipienda. Et tato amplius largiffis
deus cogit ad largiendu. ¶ **A**rguendo
de gratitudinis h. ¶ **S**ui pensatis
singul predictis q valent ad gratitudi-
ne p singlis domis paruis et magnis
ex toto corde gras agit ad eas suscep-
torent. Et toto nisu gras ab ama-
tiffimo deo receptas impollutas ser-
uare contendit. ¶ **S**uo ei animi co-
gratu fuit qd no gratam suscepit
fit ta subito demerit ut admittit. Nec
folu gratitudi- indigemus in hinc
Ist ad nxam affluem. ¶ **E**x eade
ei caritate et bonitate cat ut adqz
Iinc o q Thebias ait Sedulo

Gratitudo.

te dñe q̄ castigasti me et sanasti
Ad equalem ei grām in pñi. et stias
in futuro dat deus deuotiōem. et p̄
mūta. euenire tribulatiōem. Et ad
maiorē utilitatē Sic p̄misit in Job.
Sed dixit Si bona suscepim⁹ et
receptem⁹. Utrūq; gratiam recipere
e. Quod aliquis obsecuit cor suū
aliqua mala uolūtate ut rancore
ut leuitate ut zelando spali. Et
amicitia carnali. p̄ quib; nō p̄
spūalia bona recipere. a tū p̄ceptas
grās conseruare nō curat. a collu-
tas m̄diplicite et eis frui stōm or-
dinatiōem dei p̄ utilitate cor nō la-
borat. Aut cū m̄ne ubi a deo

Zelus aiazu

164

preceptis in aia. torpe et viribus aie
ipm deū impugnare nō cessat. Dū
Deū frequent rōtingit. Tūc ad aia
meret amittē. tū eis nūc cōm laz-
giture **De Vero Zelo aiazum**

Zelus aiazus verus et phtus
ē. Cū aliquis scīs medi-
tationibz. ferventibus desideriis. lac-
rimis. Jeuniis. orationibus p̄dicacionibz
confessionibz. Consiliis. Doctōis alijsqz
bonis opibus p̄ aiaz salute laborat.

Quia gra her sit describit Seda
d. **E**ue gra sublimior et deo p̄ior
conuersatio esse pot q̄ corp qui comidi-
ano exercitio aliter ad auctoris sui
grām suadet conuertē et nocētia cūmp

Zelus aiaz.

acquisitōe fidelium. gaudiū sp̄ parte
celestis angeli. **¶** Itē Greg.

¶ Etzech dicit. Nullū omnipotenti deo tale factū
fuit sic zelus aiaz. Et h̄o p̄pter
ymaginē trinitatis impossā aiaz.

¶ Ad zelū aiaz inducē nos debet ex
Ihu xpi. qui in oī vita sua tanto
feruore. consilione p̄torū et p̄fitorū
bonorū sitiuit. Et p̄ redēptōe aiaz
venditorū. singula mēbra sua. ad
singularem penā. Et tandē aiam
suā ad turpissimā mortē offerret.

¶ Beate Bn̄. d. Carum redēptōis
huane studiū sibi h̄uit. ut sua s̄p̄e
dia nō attendat. dū eroneū lucrū

¶ ¶ quāta dignitas aiaz. Et quāta zelū

Deus aiaz.

105

dei ad aias p qz redemptore piossi
sagvine sui totu obtulit dei filio
deo pxi. cu suffecisset vna gutta in
pasi sagvinis ad redimend totu
genus huius sic dicit Amb^o. Et magis
cu sibi nichil bntudinis decreverit
ut acceret. ¶ **N**ac nobilitate
aiaz nouit sapia dei q nob e magis
mita. ¶ **2d** dicitur 2° d. ¶ **D**eum
q ia paru antedim^o aie nobilitate
qua pnt corpus uiuit, cui ad se
pbat, quid ei pntia contulerit, qua
deus tanti estimauit, ut p ea totu
mudu offerret. ¶ **A**rgu^o vid
feruor^o in. ¶ **E**zui na ppam vna su
corpus nrat, ut ples aias p luncifaciat

¶ Delus aiaz:

¶ **N**ur delu habuit David m̄ dixit
Et quia m̄ det. ut ego moriar p̄
fili m̄ ad solon. **Et** Ap̄ls Egypte
impendar p̄ aiabz vus. **Et** iteru

Cotidie morior p̄ gl̄iam vcam
i p̄icta mortis sustineo. **Et** Br̄s

Domini n̄ se vende voluit p̄ q̄d
captiuo que detinebat. Dardaam

¶ **E**t iteru p̄ alio q̄ mā sit apud hēncos
p̄ victu. que m̄ sapiens deo p̄ sa
lute plurimoz reuenditu conseruauit

¶ **A**rgu m̄ falsi feruor h̄z. Et m̄ de sp̄u
libz opibz maḡ sollicitz ē p̄ mune
ribz qua pro aiabus. Talis n̄ ē d̄na
bolus qui figurat̄ m̄ rege Dodomoz
qui dixit ad abrahā. Da m̄ aiabz
Cetera tolle tibi. **Et** q̄ ampliz labo.

De zelus aiaz.

rar p̄ cūnia hom̄ ut fauore. q̄ pro
coz sc̄ntate et p̄fiteo. Talis nō p̄t
dirē tū ap̄to. Nō q̄ro vīa. sed vos.

Nota 1^a

¶ Notandum aut q̄ ubiq̄q̄ mouet
duo ad aliqd̄ opus s̄z deū. et aliqd̄
aliud. Difficiliter cōsistit quid plus
moueat. ¶ Debi grā. Mouet ad au-
diendā cōfessionē. ut aliqd̄ aliud op̄
sp̄ūle. salus aiaz. et spes lūci. ut
fauore ut cōplac̄tia ut libtas. ut aliq̄
alia zelata. ¶ Hoc diffimul̄ d̄fiter
nir. qd̄ istoz plus afficiat aīm op̄at
artū. ¶ Euidens ¶ Argum̄ ē q̄ aliqd̄
p̄ditoz pl̄q̄ moueat q̄ deus ut zelus
aiaz. ¶ Cū audit oēs diuites. no-
biles. Iuuenes et formosos. liben̄q̄
quā paupes. Ignobiles. senes et d̄.

3

Zelus aiaz.

suadend

formes. Et tñ sepius et diuicius delectat esse cū istis quā cū alijs. Et forte cū miori fecit. Cū illi tum sanctas cōsiliās habeat sic et ipi ut sanctiores. Et tñ ut amplius obediat cōsilijs sic isti. Et tñ ut plū studeat p̄tēdem sic isti. Et tñ ut plū pro placeat q̄ isti. Veste B. Jacobi
Rompe paupes elegit et diuites in hie. coheredes regni. et vos exhorastis paupere ipm nō curates. In q̄bus tñ maxie Christus honorat sic dī in Omelia. Omnes honorate sic. Danis ē euidentis argum̄ qm̄ in opibus nris plū q̄rimus p̄tē cū quā parte meam. Nam ad illa q̄ que labore hnt. et aliq̄ solacii;

Et primo. Confessio. platur et suba
licet magnū in eis sit pūm. Tame
ad ea quilibz ē paratū. Ab eis vero
opibz q̄ tantū labore continet. Et
ieiunia. Vigilie. discipline et stia
licet nūm in eis sit pūm. quilibz
in ab eis se abstrahit q̄ntū p̄r

Quia liberitas ē. *De Libertate*
non esse ligatū vincit p̄dōp
que vere ligant aiam. *quō d̄ p̄mista*
tes sue capiunt impū. et fundus
p̄tōp quilibz astringit. Et v̄ seuiu
faciunt. *quō verbū d̄m.* Qui
sunt p̄m. seu⁹ ē p̄m. *Deitate*
ei nō ē libertas. nec ps liberat
De Anshel⁹. s̄ ē pessima spes fructus

Libertas.

Ab hac seruitute nos libat. n̄ solius
filij dei auxilio. Ipo teste in Johe
Si filius vos liberauit. veri liberi
eritis. **V**era libertate habet
qui nō ē captus appetitu rerū tpaliū
nec laude nec fauore hominū. Nec
sp̄a complacētia. Nec displicētia alie-
na. Nec curia carnali. n̄ timore
seculi. **N**ec delectatione gaudij in-
torij. **A**d amorem v̄ libertatis
inducit nos d̄z Diuina ordinatio
q̄ vult hominem esse liberum. In cui⁹ sig-
nificat h̄c. liberū arbitriū. In h̄ maxie
sibi assilans ipm. q̄ a nemine cogi
p̄t. sicut nec de⁹ ab aliq̄ cogi p̄t. stud
liberū arbitriū q̄fert hōi d. 1. 1. 1.
Proposui tibi igne et aq̄. ad q̄ vis

mitte mandata ante hoies, vita et
mors. bonu et. malu qd auq placuit
ei dabit ei ¶ Ad libertate vera
Indubitant induit ¶ Qui proprio
et consilio et votoz suoz iniolabili
observancia se ligat ¶ Qui mēte sua
et sensus suos a voluptatibz refre-
nat ¶ Qui mēbra nullis illicitis
occupat ¶ Qui obediēte iugū amat
¶ Qui toto nisu q̄liter soli deo pla-
ceat, laborat ¶ Quanto a pl⁹ quisqz
p̄dictis imit⁹ ¶ Tanto mag⁹ vera liber-
tate consequet⁹. Et in ea foras radica-
¶ Qui vero in h⁹ mūdo libere vo-
luntate sua in oibus inq̄nti p̄ se
equit⁹. variis dyaboli laqueis irretit⁹
Et n̄ liberior esse videt⁹. ¶ Tunc in

Libertas.

seruitute dyali et captiuitate fornicis
et carnis detinet. **A**rgum^{tu} v^o
libertatis h^{ic}. **Q**ui nichil eoru
desiderat que a familiaritate dei me-
te alienat ut elongat. **S**ic placit
circa exteriora. **R**equies occupatio et
comodo reuocis. **M**axima sollicitudo
metis. **D**issolutio ad diuina negotia
Distractio aliene vite ut consuetudo
Temercula discussio propter defectum
Exculatio si minorum defectum pro-
ximos manifestat et aggrauatio
Aliud argum^{tu} v^o libertatis est. **D**enunciatio
metis. de remissione totius culpe et
penis. que ex seruitute totid puenit
Qui quicquid circuit in corde. sic ig-
nis in fornace. **E**t hominem an. sci-

libertas

bidu et pallidū in oīoe facit calidū
et ruffū. ¶ Qui feruor oem ma-
culā et pena cōsumit. sic ignis ru-
diginē ferri exurit. ¶ Regū ser-
uitutē et captiuitatē hz. ¶ Qui
iugū obedie detestat. ¶ Qui crūta-
tiua correctiōem et fratna abhorat.
¶ Qui vindictā iniuriarū suarū cō-
tinue meditat. ¶ Qui laude et
fauore hoīm affiat. ¶ Qui scient
et p̄tinat in aliq̄ qd ē contra deū
et cōtra iustitias plarū occupat. ¶ Et
in recipere et tollere leas. mu-
nifuloꝝ acabiliū delectat. ¶ In
Sapientis quicū dicit. ¶ Munuscula
accipe. ē libertate vende. ¶ Et Job

Libertas:

Ignis deuorabit tabernacula eorum qui
libenter munera accipiunt. i. ignis
flammi amor. **C**orpe estque illi
amore. sequit' vincit' seruitut'. **D**e
dare vero muna **D**icit Salon p^uz

Qui dat munera. honore acquirit
nam aut aufert amicitiam. **D**in-
gla hosp. aufert hor' libertate. et
redigit in miserabile seruitute. No
ei pot' eo vacare spūs in libertate
qui seruitio homin' occupat'. **D**e

Religio vera. si **Religioe**
spūalis vita e' sic dicit S. Iacob
visitare pupillos et viduas in tribu-
larione eorum. et immantatu se custodire
ab h' scto. **N**e immantatu se ab h'

scio custodit. Cui moribus sanctis
omino renuntiat. Et tunc carnalia qua
spualia peccata quanta potest deuitat. Ad
vera vitam spuale nos debet inducere
militas. Equa spiritus dicit Spiritus
est qui uiuificat. Caro non potest quod
est. Illud apostoli Cui in carnis sunt
deo placere non possunt. Et iste Cui
uult uel spualis fieri. de fugere et
odire carnale comodum. 1° fugiat
carnalia desideria quae militat ad uisum
uiam. Sic dicit Petrus. et appetit
appetitate sine carnale comodum
hoc conseruat gram. sic spinis cui
stodunt herbas in ortu. Ita. gra est
fluit per oculos. os et aures. Et sic
ignis et aqua sunt esse non possunt. Ita.

14

Religio

ner inuenat. Et spualis voluptas dicitur
Eni. **V**te Cognoste q ho nichil
boni pot esse. Sic dicitur Olytus No
q sufficientes sunt cogitare hq aliq
a nob q ex nob. **V**te **D**or aufert
psumptiōem. Et q oia pot p xpm p
ampliq et pfectiq q p seipm. **V**te
Ulyto **D**ia possum in eo q me con
fortat. **V**te **D**or aufert desperatōem
Que duo valde nocua sūt spualibz
et sepe impugnat. **V**te **D**e hie
corā deo q nō solū q vilis ē. s. et enā
quā vilis esse pot et potiusser nō de
trauissit. **V**te **D**or aufert metū
timorē. Et q deo expigit caritatem
et oibus malōm commissis. Et bonis ob.

Religio

111

missis / Et gravis sibi et vniuersis
neglect / **V**oc infert iustitiam
more / **T**unc bene bonum ampe
tamq̄ a deo dante / **V**o excludit
falsū amore et infert similitudine.
Et de malū tamq̄ a deo p̄ nra utilitate
benigne p̄mittit / **V**oc infert
panas / **T**anto magis in hys p̄fuit
quisq̄; **T**anto magis in spūalem
vita induat et in ea crescit et con-
firmat / **A**rgumētū v̄ vit spūalis
h̄z / **C**uius spūs carm̄ penit̄ dnat̄
Cui tā cito et tm̄ sentit incommodū
spūale sic corpale / **C**ui tm̄ fr̄ḡ
incommodū spūs sic corpis / **E**t tm̄

Religio

vitat. locū. tpus. hoies. **U**bi a p qd
lodi p̄ in spū. **C**orpale q̄des tm
fugit in comodū spū sic corpis et
tm vitat. locū. tpus. hoies. **U**bi offe
di p̄ in corpore. **E**t qui tā nro studet
mexeri ~~in corpore~~ spū sic mem. **E**t
tantomag. **F**ruat spū q̄ carni
ul corpis. **U**nro dignior ē spū q̄ corp.
Ite **A**rgu. **U**el vite spūalis ē
Uni tantū delectat̄ in ab spūa
libq. q̄ntū in corpālibq. **E**t tā inuit
negligit aliqua bona. **C**ibu spūale
sic corpale. **E**t tam ordinate su
mit cibos spūales sic carnales. **E**t
tm se cogit ad cibos spūales n̄ h̄

Religio

112

appetit sic infirmus rogit ad spuales
ribos tu eos fastidit. **S**ic aliud
argum^{tu} e. vite spualis. Si ho id
diliget e tra spua sic tra tox nem
Si tam parus e in oibus obedire
spuali medico p salute sps. Si in
nali medico p salute corpis. Si in
sollicitus e acquire gram. q indiget
in adu^{er}sitate q in prosperitate. q ad
amicos. q ad inimicos. qua ad lau
dum. qua in hoies hie sollicitus e
denibus uanalib⁹ ut q diagesimalib⁹
De vesib⁹. hycemalib⁹ et estinalib⁹
Si in sudet. acquire. multiplicare.
conseruare. nihil expende. Dona

+

Religio.

spualia: sic staret bona tpalia / Et
tanto mag' diligens e' de spu qua
de corp' / q'nto dignior e' spu' corpe

¶ De his oibus dicit Applius / Qui
sdm carne se. que carnis se sapit

¶ Qui vero sdm spm se. q' spu' se
sapit. **¶** Argum' carnal vite e'
sdm carnis regula viue Aug'

Ille sdm carne viuit q' pgit q' vlt
Dormit / qn vlt / q' diu vlt loqr

Qu vlt / Qu adiu vlt et ubi vlt
gredit / et bibit qn vlt / Qu adiu

vlt videt et iocat' turpit' int' quos
vlt. et qn vlt. **¶** Postremo. q' q'

naribus e' suauis q'rit. q' q' tactu bla
du. q' q' / oculis delectabile. q' q' corpi

iocundu q̄lit' volr exeret et q̄n volr.

Dem in vesibz pulcherrimis et
equibz et armis sic volr. **¶**

¶ **Gum** aliud carnal vite **¶** **Libertas**

ligore quā sequit' distrachio cord

¶ Illud Jacobi Si quis putat

se religiosi esse. nō refrenas lig-

nam suā h' **¶** Idem scriptu e Qui

custodit os suū. custodit animā suā

In manibz ei ligore mors et vita.

¶ **Maturitas vera e** **De Maturitate**

¶ **¶** Ex oēs affectōes aie a vices

inanimat' colligit' in deū. **¶** Ex h' vero

refringit' mens a vanitate. **¶** Et de

inde q̄nqz sensus ab illecebr' q̄pescit'

¶ Sed q̄nqz aia ab illa bñ vmonē

Mauritas

recedit diuersis mox uariandis ire:
tir. Ma. oia q sub uelo st. Vana st.
2ª Eccl. Ad uera manuzita.
tem nos induc. dz. scitissimū orōplū
hū xpi 2ª enū serio scidit Aug.
2. Legim⁹ dnm Ihd fuisse d.
luisse. flagella sustinuisse. Cruce sus-
cepisse. Quō legim⁹ eū uisiss. n in
pni prosperatū fuisse. Itē oia
scpura mltū vitupat. dissolutōem
et risum. Jux^o d. Pisu reputatū a-
rore. et gaudio dixi. quid frustra
reiper. Et alibi. Pisus dolore
miserit. et extrema gaudij luta
ompar. Et dō loquit^r ad dnm
2^a diti obseruantes uirtutes. Et

dominatio Ihu xpi. d. **A** nob qui ri-
dens q. lugubis **E** tū. **O**ra mltū
abstinebit vniūquēq. a familiarit. cō
et obstruit mēte a peccatōe grad. dei
Regumēti v. maturitat. h. qui
ner verē ner fact. s. iōnis. Ner signis
ner intessu. dissoluto ner aliq. oansioe
quēq. ad leuitatē puocat. s. p. in se
et in aliis. dissolutōem exorde. tēte.
star. **O**ia loca vitat. in quib. dis-
solui p. fugitq. oēs hoīes dissolutos
vt maturitatē inde conseruet. **O**mnēs
q. qui tetigerit pitem inquinabit ab
ea. et qui tōcat dissolut. dissolutos
nō effugiet. **T**alis fuit vīr. Job
qui tam manū fuit q. cō. dissolut.

Maturitas

eius p̄nā fugerūt Dicit Ipe dicit Quid
bat me iuuenis et abscondēbat? Et
tantā habuit cōsuetudinē maturitatis
q̄ si oppositū in eo visū fuisset nemo
credi dīset. In Ipe dicit Si q̄n
ritebam ad eos nō credebat m̄. et
lux volūt mei nō cadebat in teā

Arguunt leuitatis ē. Et h̄z Qui pro-
nus ē ad risū Jocūsus verb̄ Dissolutus
in moribz. Dissoluta loca frequētās
Cū dissolutus habitans et ambulans
Qui fugit maturos hoīes. gūstet
e sibi maturitas ad videndū. Cec.
dens ex maturitate infirmitatē cor-
pis euenire. Talis describit̄ in
Eccl̄ etate iuuenis in ad.

lectura tua et in bono sit cor tuum In
diebus Iuuentutis tue ambula in
vitijs cordis tui et intuenti odor corporis
Et scito qd pro oibus hñs adduca
te deus in iudiciu

De Simplicitate

Simplicitas vera e. Remine led
sed oibus profice Vir di' glo'
sup parabolis // Ver e prima vñ
tequa comendat Job Vir simplex
Et prellens sit p' tend' vñuñ // Nat
prepit Uns Ihesu tu mitter' discipulos
in vniūsi mudu ad vnitare fidei
incredulos conuocare // Eston prudē
lic stopenes et simplices sic volute.
// Obi prudēna simpli' nūgit. Na
Prudēna sn simplicitate calliditas

Simplicitas.

e. Et simplicitas si prudentia fuluina
Columba. nec unguere nec rostro
ludit. Ita re simplex nec ope nec
verbo nocet. **V**ere simplicitate
diligit. q. no occupat. terra multa sit
Martha. Nam ibi plura multa sunt
tm unu querit. **D**e q. dñs dicit. **V**ere
vnu e necessarium. **D**e q. laudat. Ma-
ria. q. optima pre elegit. **H**e. Vno
bonu. Inque st oia bona etna et in-
mensa. **A**d simplicitate amore
indute nos debet utilitas. **U**nde
Dicitur e. **Q**uam simplicitate est
sermononaco dñi familiar. **E**st
q. dñs simplicibus. a q. no timet
archana sua reuelare. **V**nde prohibet
apulis pueros venire ad pna. **I**hu

Simplicitas.

/ dicit **V**inite puulos veie ad me
 / aliu e e regnu celop / **D**ec e
 / dicit sine qua no e salus / **D**i em
Dns **I**hesus **N**isi efficiamur ut puuli e
No ei dicit **N**isi efficiamur puuli / s
 sic paruuli .i. simplices et innocetes.

Alia e utilitas / de qua **D**i **E**zui
 ambulat simp^r / ambulat confident
Via . ad regnu celop . via securissima
 e via simplicitat / **A**rgu^m ve
 simplicitat / **E**zui nullis facta
 puerit . s; bonu de oibus psumit
Ezui nullis bonu depravat . **N**ullis
 bonu . **O**mn salute respiciat . **N**lli
 malu optat / **A**rgu^m duplicitat
Ezui vnu gerit in ore . et aliud

Simplicitas.

in corde ut aliud in ope **D**icit Joab
tenens mentem Amase dixit. **V**aluerit
se. et interim eduxit gladium occidit
eum. **C**on h. dicit **D**ns Jhs. **D**icit
sermo v. e. i. Non non. **I**d e. q. habet
in corde proferte in ore. et exhibete in
ope. **E**t **T**actus. **V**ix duplex
aio manifestans aio e in oibus vobis
suis. **E**t **D**upliciter deus maledicit
Ite **Q**ui seruire sunt intendit deo et
diabolo. i. in peccatis. et in bonis opibus
exerceat. **C**ontra h. dicit **D**ns **N**on
potestis duobus dominis seruire scilicet deo et
idolo. **N**am dicitur et vniu. **B**onum et malum
penitus aduersant. **I**te **Q**ui in-
tendit deo placere et multo **C**on h. dicit

Job 9. Qui voluit esse amicus h' s'ci
inimicus tui constituet. Arguere
falsis simplicitate h' Qui simplicitate
exhibet in exteriori consuetudine et in
tota gestat in corde. Deh' dicit d'ns
in Jeremia Quisquisq' a proximo
suo se custodiat et in o'i fr'e suo no
tradat fidem q' o'is fr'at' suplatas
supplantabit. De Vera Simplicitate

Caritas vera est Moderata
aliqua. no' solu a verb' illius
ut sit. De virtutibus. Moderans
et filia. Sed etia' ab utilib' et liit'
In d' Obmutui et humilians s'c'
et filii a bonis s'c'q' annuciandis. De
o'nt. Gl'o' Ille ei solus no' audit

¶ Santitas

ad illicita. qui se caute restringit a
licitis. Non solum autem per verba inuti-
lia et noxia. sed etiam per verba utilia.
gratia spiritualis effundit. cum in loquendo
modus non servat. ¶ Para est haec
virtus. moderata libertas. ¶ Teste Iacobo
Ovis namque bestiarum. volucrum. serpentium
comatur a natura humana. lignum autem non
hominem domare potest. ¶ Ad amorem tantum
inducere nos debet. sanctissimi
exemplum christi. ¶ Cui tantummodo com-
mendans. de impolite committitur. ¶ Et in-
rogatus se voluit excusare. ¶ Nam per ven-
sionem suam mortem volebat differere.
¶ Ad idem nos induit deus. ¶ Exemplum cuius-
dam heremite. ¶ De quo legitur. ¶ Quia tractans animis

Lapide gestabat more ut addisceret si-
lentiū seruare. Cuius ad aliquis ad-
discit loqui q̄ tacē Jux̄ id Sapient
Cui scit loqui. distat tacē. Ad idq̄
nos induc̄ d̄z utilitas ex ea pueniens.
Nam Cordis tractū cōponit. Cōstet
serenitate inducit. Ad recipiēda gr̄az
diuina habile mētē facit. ¶ Vbi at
nō ē tantūitas. Ibi hō ex facili ab
adūstariis supat. Jux̄ id Dicit
Vobis patens et absq̄ muroz abim
sic vir qui nō p̄t in loqueto tōhite
sp̄m suū. ¶ Vbi enā nō ē modica
ūgroē. Ibi nūq̄ erit p̄fectio. 2m id
Cui nō offendit in v̄bo. hic p̄fite
ē vir. et nō alius. Dicit Gloza

Faciturnitas

Vbi autē e custodia lingue **I**bi e bñdo
Iux̄ d. Beatus hō qui nō e lapsus
in verbo **Q**ui ei custodit os suū
custodit animā suā **A**rgu^m vere
taciturnitatē hī **Q**ui cū libē et libere
et s̄n obseruacōe loqui p̄t. Et cui⁹
verba exāpiūt^r cū magno desiderio
Quī vix ut nullo mō induat^r ad
loquendū **C**reg⁹ Reagitat em
illud. **D**i stūs p̄p̄ha **E**zech missus
ad loquēdū fuerat. Et m̄ septē diebus
sacens merensq; tacebat **P**ensat^r
nob e **E**z̄n̄ta culpa sit nō tace qui
nulla n̄t̄tas cogit loqui **E**t illud
De oī verbo onioso qd locuti fuerint
hōies reddent rōem in die iudicij
Argumend loquantat e p̄terue et

clamorose loqui. **¶** Tpe inopportuno
ut aliq̄ inter alios viceat. **¶** Cū in ser-
mo optimus sit. **¶** Contra h̄ ē illud

Sapientis tacebit usq̄ ad tpus Stultus
aut̄ et insipiens non seruat tpus

¶ Vel loquit̄ ubi nemo audire curat ul
auscultat. **¶** Con̄ h̄ Vbi nō ē auditus

Tibi nō effundas sermones. **¶** ¶ Cū r̄n-
det anq̄ audiat. **¶** Con̄ h̄ Cui r̄n̄ det

anq̄ audiat. sm̄tu se esse demonstrat
et confusione dignus. **¶** ¶ Cū r̄n̄ det

q̄ altero nō interrogat. **¶** Con̄ illud

Adolestes in causa tua vix loquere.

¶ Arguit̄ false raciturnitas ē. **¶** Tacere
nō p̄pter virginitate. sed ne ab audientibus

confundat̄. **¶** ¶ ut p̄t̄ mat̄ritatem
laudet. **¶** ¶ Cū nesciens loqui v̄t̄at̄

¶ Solitudo.

Vel ut per silentium sua stulticia palliat.
2m. d. Solitudo si inuenit sapiens re-
putat. De Solitudine.

Solitudo vera est abstrahere me-
te a sollicitudine et occupacione
actionum exteriorum ab omni dictione terre-
strium omniumque affectiones. voluntates
interiores unanimiter dirigere in deum
ut fiat unus spiritus cum deo. 1. ad h. hoc
lat. Ysaia Ingredere in cavernam. et in
diuinitate christi. absconde in fossa hu-
mo. et in uolueribus christi. qui in hac
caverna est. ¶ Solus est qui extra hac
caverna est. in multitudinem est. ¶ In hac sol-
itudine tanta gratia et illuminatio mentis
prospicitur. ¶ Ut propius sit spiritus alius ad
uitendum. ¶ Dicit Moyses manes soli

Solitudo

120

in monte ad deo xl diebus et noctibus
tantus illuminatus fuit ut lux in vultu
ecumperet et de claritate vultus radi
solis pateret quos filii israel non
potuerunt intueri, non sane sua ve
larer. Ad amorem solitudinis inducit
nos debet. Optimum exemplum pater
qui licet ex nullo consilio unquam impe
diti possent in spirituali negotio sepe
in declinavit a turba pro amore
solitudinis. Et quia cum amplius non
posset a celsissimis apertis suis ad omnia
seressit. quantum iactus est lapidis. Et
scribit Lucas. ¶ In hunc Innuens
quod eam vixi sibi in multitudinem familia
vitarum vacare deo non potest. Et mo.

Solitudo.

dicā ut nllam gram efficacē inter
hōies conferūt. ¶ Vint ē q̄ Zachē
in turba. dnm̄ ihesū vidē nō potuit
S; p̄modū vidit ipm̄. et vocē sal-
uatoris audiuit. cū solus arborē
astendit. ¶ Ad idē inducē nos d̄
Solitas solitudinis. De q̄ d̄ns de
sponsa. dicit. Durā eā in solitudi-
nē et ibi loq̄r ad cor ei9. ¶ Quā
felix ē. qui ut semel audit dnm̄ in-
tus loquente. ¶ Vocat dnm̄ in cor-
te ē. de arduis grati9. seauitate
mēis p̄stare. ¶ Ad illud nos indu-
cē d̄. ¶ S; s̄m̄ heremite olim cur-
rūt et errauerūt in solitudinē in mō-
tidus et in spelacis et in cauenis
ut deo continue vacare possent

Et quia in teo ut queto amīs non
hōiem nō viderūt. ¶ Arguunt de
solitudinis hī. Cui quīs pena
ē esse tā hōibus, et ad eis se abs-
trahit quāq; occasioe p̄t. Et in illud
Ecce elongavi fugiens et mansi
in solitudine. ¶ Sic Beate Marie
Magdalene pena fuit vidē hōies
p̄ q̄ dnm Ihm xpm apli9 vidē nō
potuit. ¶ Imo etiā vidē angelos
sibi penale fuit. ¶ In angel. volē-
tibus ea cōplaxi de recessu dmi de
sepulchro vit. ¶ Zueco carorem
deō. quīs ē m̄ ad videndū oīs cānī
¶ Ideoq; fugit in heremū p̄ amore Ihu
xpi. ¶ Vigila amīs carēs abo et potu.

Solitud

corpali. quā angeli leuabat in aera
singulis horis ad orādū deputat
in qua orōe sup̄st̄ rōpis et uic nu-
trimentū. ¶ **A**rgum̄. false solitudinis
h̄. ¶ **Q**ui licet solus sit corpali-
ter a deo. aia tñ ei⁹ in diuersis finib⁹
mūdi varijs negocijs occupat. ¶ **H**
duo **C**ontinuitas et solitudo effici-
ūt deuāt ad cōtemplatōz. ¶ **Q**uī
in **T**renōz **D**ebet solitari⁹ et
tarebit. et leuabit se sup̄ se. *De Cōt.*

Cōtemplatō vera *templatō*
ē collectio affectionū et om̄
virū aū ad cognoscēdū aī relectatōe
et admiratōe mētis. aliq̄ te diuina
nā. s̄q̄ potentia sapiam. Bonitate

Contemplatio

122

siue occulta dei iudicia dñi sanctissima
eius voluntate: sicut aliquam partem que
tendit in deum. ¶ In hac oratione

placuit fuerunt patriarche et prophete et
sancti apostoli. ¶ De patriarchis et prophetis.

occulta sua per se reuelavit. ¶ De Noe
de diluuiis. Abrahe de subuersione sicut:

moyses. ¶ Joseph de fame egypti
Ieremie de migratione et captiuitate

Iudeorum. ¶ Danieli de Nabucho:
donorum. Et sic de aliis patriarchis et

prophetis. ¶ Alia occulta reuelavit
De Ezechieli diuersas visiones. ¶ In

Amos. Non faciet dominus verbum: non
reuelat dominus secretum suis seruis suis
prophetis. ¶ Apostolis vero per vnguentum

Monteplato

filium suum omnem voluntatem suam et omnem
prophetiam suam indicavit. Sic ipse dicit
Via que audivi a patre meo nota facta
vobis. ut et ipsi posteris suis eam
revelaret. Sed et fideles fecerunt
Alia In omnem terram exiit sonus eorum
Sed inter apostolos alios. Sicut Iohannes
evangelista et Sicut Paulus omniplacita
indicavit. Int' alia patefecit
eis octo benedictiones. d. Beati pau-
lipes que magna in se continent
prophetiam / prophetiam que indicat voluntate
dei. Differunt aut' Contemplatio
Meditatio et cogitatio. Nam in cogi-
tatione est mentis evagation. In medita-
tione investigatio. In contemplatione admi-

123
Cōtemplacō:

racō Cogitacō sū labore et sū fructu

¶ Meditacō ē cū labore et fructu.

¶ Cōtemplacō ē sine labore et cū fructu.

¶ Ad dei cōtemplacōm inducūt nos d. tres gradū. de quibz dicit Gregorius

¶ Ad visionē dei necessarij sūt gradus aīe. ¶ Primus ē. ut se ad se colligat.

¶ Secundus ē. ut videat quāt sit collecta

¶ Tertius. ut sup seipm surgat. At se. ipm cōtemplacōi auctōr inuolūt

subiciat sed se ad se nō cō colligit. n̄ prius didicerit terronap atq̄ celestiu h̄maginū fantasmatō

ab oculo mēis reicere. ¶ Quidq̄ ḡ de

visu auditu adorati. tactu. gustu corporeo cogitacōi ei cōtēret. re:

Contemplatio:

124

Hoc tantū acquiri Cūq; anxiū fuit.
nū delectatōe inimitabili possidet.

Hic dicit Bn Que aīa sēt accipit r

In hac contemplatōe fuit Aug⁹ cum

dixit Displerebat m r Argu

vere cōtemplatōis hī. Que in mise-

ria huius mundi viue, teder Cū dō

Iob dicente Teter aīam meā vite

mee. Et rō dō Paulo dicente.

Infelix ego hō, quis me liberabit de

corpore mort hui. Et dō Thobia

dicente. Melius ē m̄ mori q̄ viue.

Et qui ad fontē vite fuit. Dicit m̄

Pō Que admodū desiderat r̄

Dn. Greg⁹ Cōtemplatiā vitā

ē visitatōe dei et proxi tota mente

tenne. ab extēri actōe quiescē. Solo.

¶ Cōtemplatio.

desiderio conditorie inherere, ut nihil
iam agere libeat: sed caluans anxie
oibus, ad videndū sui creatoris facie
animus inardescat. Ita ut iā nouit
carnis corruptibilis pondus, cū mercede
portare. Totisq; desideriis appetere
omnidinis angelorū choris intēsse
omissari celestibus ciuib; de cōtra
in conspectu dei incorrupte gaudere.

¶ Arguunt false cōtemplatiōis h; ¶ Qui
aliqui de deo ut de aliqua p̄sentē cogi-
tāt, cui veritas sacre scripturē cōdicit
hoc in temē p̄ roes defendit. ¶ Ex
hoc olim hereses p̄cesserūt. ¶ Videtur
Ariū, qui filiū coeternū et consubstanti-
aliū negat. ¶ Et Sabellij, q̄ p̄sonas
in trinitate confundit, ponens n̄ciale

in dram / tu ve deant ppetant / **De**
a pprie sz in nasibilitate / **Filius**
ppe nasibilitate / **S. S. ppressione.**

Discrecio vera **De Discrecio**
e prudent diiudicare int acc:
atore et creatura / Quid sit creator
et quid creatura / Qntu differat ca:
tor a creatura / **¶** Diiudicare quid
sit bonu / **¶** Quid meli / q optimu / **¶**
malu / peius pessimu / **¶** Qntu bonu
sit appetendu / **¶** Qntu malu detestad
et qnta reuerena ho debeat superiori
Qnta clemencia inferiori et com:
passione / **¶** Quale sonerare equali
Qualit ad successores / **¶** Qualit ad
amicos / **¶** Ut diligant in deo / **¶** Qlit
ad inimicos ut diligat ppe deo / **¶** Qlit

Discretio

corā deo occulte / Qualit' corā hoīb' /
maīfeste / Que refectio carni / Que
spūi impendenda ē / Quib' vestib' /
induend' / Quā comedend' / Quā
bibend' / Quā abstinend' et quā
et a quib' cibis / Quā vigiland' /
Quā dormiend' / Quā diu / Quā
orand' / Quā flend' / Quā aliq' /
opus faciend' / Quo se habend' /
ad laudē / Quo ad reprehensioē /
Quā loquend' / Et quā intend' et quā
Et de quib' causis / Cū quib' /
loco / 2° tpe / Quā largiend' et
quā / Et quib' / Quo tpe / Quā veni-
nend' / De oībus hīs ordinare
et prudent' diiudicare ē vera discretio
Et virtus ē m'g'ra oīm v'natū sta:

tuens oibus modis et forma atq; or-
 dinem. **I**bi aut discretio nō ē. **I**bi
 caritas nō seruat ordinē. Quid p.
 q̄ postremo diligendū sit. **E**t mod
 quid maḡ q̄ amplius diligendū. **I**bi
 humilitas nimis deiat. **E**t sic fit. **2**
Aug. **I**bi nimis seruat̄ humilitas
 regendi. frāgat̄ auct̄. **I**bi obediā
 stulta et rem sit. reced̄ etiā in malis
 ē obediendū. **I**bi etiā se largitas
 nimis effudit. **E**t etiā hystriomb; in
 necessitate. **I**bi timor in desperatē
 deiat. spes in ~~desperatē~~ p̄suptō
 conūit. **I**bi iustitia in misericordia
 seueritate remoueat. **p**at̄ia in ma-
 iorū. **r**emigritas in iustia dissilat.
Ibi religio dissoluit. **D**ocūto falsificat.

Discretio

Castitas violat^r Maturitas leuis effin^r
Constantia pmutat^r Nec virtus q^d
defectu aliaz vnu crescit Cu em
ho sepe audit te humilitate in supbia
ul vana gl'am De curte in humilia
De patientia in ira De mansuetudine
in rancore De seruore in teporem
De castitate in carnale concupiscentia
De amore paup^rum in auaritia
De pace in tribulacionem De vno
in discordia De obedientia in rebelli
one De maturitate in leuitatem
De religione in dissolucem De va
cunitate in loquacite ut detrahit
De spuali amore in carnale De spe
in p^resumpcionem De iusto timore in
humano ul feruile timore De hu

Inicia in severitate // De mīa in molli-
 nem // De constantia in mūbilitate
 De veritate in falsitate // Tūc primo
 fit cauior / et ad cauendu sollicitior.
 Et sic te omnibus discretio. Ad vera
 discretioz induat nos qz et p̄r. assidua
 lectio et meditatio In scripturis continua
 muestigatio // De s̄torū exemplisiceps
 cōsilia a viris discretis // Luc 11 A sa-
 piente cōsiliū roge. Unde Dns ad
Paulu // Ingrede inqt civitate et ibi
 dixerit tibi quid te oporteat face. Dile-
 misit leprosos d. Sic ostendite vos su-
 toribus. nec vni sed plibus // Et p̄ vni
 minus discretus sit. altere discretioz
 p̄quirat // Ita Regulū de discretioz

Discretio.

h3. qui oia feta sua de consilio discretis
tractat. quos si sp huc no pt. singula
opa sua et negotia sua in consilia sua
cora deo cu materia deliberatone discutit

Sup id Nihil in consilio lacias. et
p9 factu no permitit. Nec in in h9
consilio sue cedat. n scripturae man-
festu testimoniu heat. nec scriptura
aliquo ad sensu suu retorquet. sed
sensu suu scripturae conformet. De m

Indiscretio h3. Qui ieiunijs vi-
gilijs. orationibus. disciplinis lacrimis
sup vires laborat breui tpe se astre-
ens. ut plib9 am in seruicio dei in-
utilis fiat. Sed heu pauci s hoi-
hui9 ipis qui in hui9 cedat.

128
Discretio.

¶ Argu^{tu} false discretiois h^{ic} q^{ui} volēs
cauere. destruendē corp^{is}. nichil
eoz negligit. q^{ui} cōmoda s^{unt} corp^{is}. d.

D^{omi}n^o fortitudine mea ad te custodia
s^{unt} sp^{iritu}s eius int^{er}im s^{ed} sp^{iritu}ali n^{on}
desit et tabesat. qui s^{ed} labore n^{on}ta-

ten^{et} h^{ic} p^{er} ¶ ¶ In Aug^{ustino} ¶ In
infirmatate me^a carnis timem^{us} sa-
lutē aⁿimę negligem^{us}. que caro si de-

licite nutrit^{ur} omidit sp^{iritu}m ¶ ¶ In Aug^{ustino}
D^{omi}n^oinea lana deuorat. et ligna se-

nu^m. supula ignis comburit ¶ Ita de-
licata caro aⁿimam concremat et con-
sumit ¶ ¶ alio n^{on} cogitat. q^{ui} in
caro destruet^{ur}. etiā si in o^mnⁱ cōmodo
fruet^{ur}. ¶ Sic solares o^mnⁱ corp^{is} vo-

Congratulatio.

et ascensionis. passionis. resurrectionis
ascensionis. **S**pissanti missioe et
de aliis iudicis manifestis et occultis
con. reones. circa aias infernales
In limbo In purgatorio. et circa malos
hones. et circa malos hones imudo

¶ **C**ongraude deo. qd laudis et
reuerencie hz ab angel. et a stis in
celo. et ab hoibus in tra. **¶** **I**te

Vera congratulatio ad proximos. **¶** con-
gaude singul angelis et stis de
glia in celo. **¶** **V**icibus de consuetudine

¶ iustis de consuetudine et gratia con-
seruacione. **¶** **E**duc de sacramentis. et
de spissati missioe domis. **¶** **¶** **C**o-
gaudere singul hoibus in tra et in

Congratulatio.

relo vii patriarchis prophetis et apostolis
et singulis electis de singulis temporibus
repleti a deo **A**d vera congratulatio
Inducere nos debet maxima utilitas
ex ea proveniens Nam quod deus omnipotens
prohibet bonitatis et beatitudinis in se
naturaliter **Q**uidam gratia angeli
in celo et sancti **Q**uidam gratia et vir-
tutibus etiam et fideles omnes habent
ea hoc totum proprium sit omnibus per
congratulationem **A**d idem Inducere
nos debet **Q**uidam gratia pro et filii
et scilicet origo fuit omnium creaturarum Et fuit
ipsum et nunc est principium omnium operum
congratulationis divinarum **A**liquando de

Congratulatio huius que super omnia delectatur
et in omnibus que in deo sunt. cui ordinatio
etiam et omnia opera dei et iudicia. et
mores diuini. et sanctissima ecclesia
christi. et omnium amicorum suorum ex corde
placent. et ea omnia verbis commendat
et alijs manifestat. **¶** Cui de singulis
sanctis nominibus spiritualibus gratias
angelorum et sanctorum in celo. et singulis
hominum in terra. gratias gaudium spirituale.
Et ad hec omnia. spiritus et ubique cooperatur.
¶ **¶** Arguitur false congratulatio
huius. **¶** Cui omnes ordinatio diuina
in celo in terra. et opera iustorum
et virtutes et sanctam eorum vitam
in ore commendat. sed omnia in corde

Confidētia.

Vitupat. Talibus imperat dñs p
ysaiam. ip̄tus hic labijs me ho-
norat. Cor aut ip̄oz longe ē ame.
Tales de corpe eue passi s̄. qui co-
pis mis̄ia bona nō p̄cipiūt. **De**

Confidētia vera **Confidētia**
et p̄tā ē. Mentis securitas
et om̄ps et fidelis deus amicos
suos numq̄i derelinq̄i. Jux̄ i. c̄m.
Quis speravit in dño et cōfusus
ē. et p̄mansit in m̄d̄at̄ eius.
et derelictus ē. **Ille** veram
confidētia h̄. **Qui** actus ē. **Qui**
sup̄ oia bona deus suis sp̄ p̄ns ē.
in tribulacōe et sp̄ paratus est
ut eos a temptacōe liberet et li.

beratos glificet. ¶ Ipse testat^r
in psal d. Cū ipse sit in tribula-
tōe. Et sic fuit in Damiele in lau-
leonū. Et Noe. et Joseph Cū tribus
pueris in camino ignis. Et oēs ve-
nigmissime liberavit. ¶ Unde Bruce
Percus dicit. ¶ Nouit dñs pios eripere
de temptatoribz. ¶ Et in Tobia Da-
ra dicit. ¶ Non p̄ certo oīs habet
qui te colit. et vita eius si in p̄ba-
tōe fuerit coronabit. Si in tribu-
tōe fuerit liberabit. Si in cor-
reptione fuerit ad tuā n̄iam. Deice
licebit. et p̄ tempestate iniquillū
facis. et p̄ lacrimas et fletū. exul-

Confidentia

tandem in hunc mundum ¶ Ille vera in con-
fidentia ¶ Qui omnes preces suas
et omnia iusta desideria sua non dubi-
tat exaudiri ¶ Tam Crisostomus dicit
¶ Si in dubio mentis accesseris et di-
xeris Nisi accipero non recedam
prosus ampicies ¶ Si ihm postula-
ueris quod cum dare debeat et tibi pete-
ri dari expediat ¶ Hec virtus
laudabitur et magni meriti coram
deo ¶ De qua hortatur apostolus
d. Nolite amittere confidentiam
vram que magna habet remunera-
tionem ¶ Ad vera confidentiam indu-
it nos debet deus largissimus Atque
desiderio nostro maiora sepe nobis dedit

q̄ auderem? **C**onfidentia. si nō dedisset
ex mera bonitate. **C**reavit ei nob
deus p̄ ad ymaginē s̄c̄e trinitatis

Et sc̄issimus filius ei? **I**h̄s̄ x̄p̄s̄
dedit nobis carnē suā in cibū. sag
uinē in potū. **A**iam in plū redēp
tōis. **C**uius ei v̄m̄q̄ ut semel
auderet. de h̄m̄oi cogitare. **A**d

item induc̄ nos d̄. **D**ispositio p̄
De h̄. d̄. **S̄n̄**. **C**uius nō capiet

in spem. et ad impetrandū fidū
si attendit in cuore. x̄p̄i dispositio

Vide Caput inclinatum ad deosculandū

Brachia extensa ad amplectendū

Manus p̄foratas ad largiendū
Manus apertū ad diligendū. **S**ong

Confidentia

corpis extensione ad se totū impen-
dendū. ¶ Arguitur confidentie ver-
habet que de p̄tis moribus confa-
entia nō remordet. Vestis B. Johē
Di nō reprehendit nos cor nrm
fiduciā habem⁹. ut quid p̄ peccatū
accipiē⁹ ab eo. ¶ Unde Le. 2.
Gusana. Erat cor eius fiduciā h̄ns
in deo. ¶ 2a Imoietē se cognouit
de anime obiecto. ¶ Aliud argum̄
confidentie. Qui in bonis opibus
se cōtinue exercet. Et p̄cipue in
spuali elemosina. Quae ē remittē
iniurias. Et superrogare deos. De
qua dicit in Thobia Elemosina
ab om̄i p̄tō et amore liberat et
nō patiet⁹ aias ire in tenebras.

Confidentia

133

Fiducia ei erit coram summo iudice na
obus facientibus eam. Aliud autem
vixit confidente hz. de remissione peccatorum

Qui in iuvenute et sanitate ad veram
penitentiam per penitentiam se exhibet. Teste

Aug^o Si quis postus in ultima ne-
cessitate penitentiam accipit, non negamus
ei quod petit, sed non presumimus quod bene
hinc erit. Numquam dico capnabitur,
sed nec diu liberabitur. Vis si a du-
bio liberari, age penitentiam dum sanus es.
Si sic agis, dico tibi, quod securus es,
quod penitentiam egisti, quoniam peccare potuisti

¶ Del. Qui veram velut obinere
penitentiam confidentiam conuertat vixit
operum temporalium ad opera spiritualia

Item pro 8

Subit mali in supliciu etna Iusti od
in vna etna **A**rgu^o false confite^r

h3. Cui parat patre pma gra
merced posse qn sibi placet. qua
solus deus dat sine meritis tuis.

Cui et qn sibi placet // **Ad.** Di qd
redit // Et qui hic habu det in huius
libus bonis. q etia in futu habun

det in gaudiis sempiternis // **Con**
hor dicit **Ps** Videbit iusti sa
ditom in inferno. Et sup eu ride
bit. et dicent Ecce homo qui no

posuit deu adiutore suu. **De con.**

Uerus mundi qtep: **ceptu Mudi**
nis e abrenunciare rebus
tpalib9. pompis falsis // **Dignitatib9**
et platur9 spualib9 et sensualib9

Contemptus mundi

et abstrahere se ab amariis carnalibus
et moribus secularibus propter spem be-
tudinis eterne. Ad hoc monet s.

Jo. d. Nolite diligere mundum nec ea
que in mundo sunt. **¶** Qui temp-
tu habuit s. **Aug.** Cui displice-
bat quod agebat in seculo. Et ad col-
loquetur cum matre sua valde dulcit-
er dilectabat ei mundum in verba et
delectationibus suis. **¶** Dicit matre-
rina Agnes. **¶** Cecilia et alie vir-
gines regnum mundi et omnem orna-
tu seculi contempserunt propter amorem domini
Ihu Christi. **¶** Ad contemptum et odium
mundi inducere nos debet et tanta
infidelitate exhibet in fine dilato.

ribus suis. **P**ostea et h' actu e' ratoru
a iudeis. que in die palmaru glori
se susceperunt exentes obuia ei et
cantantes. **B**enedictus q' uenit in
noie dñi rex isrl. **T**erz p' modu in
sexta feria processerunt clamantes uoxa
Pilato **C**rucifige. **C**rucifige eu.
Di filius dei es salua te metipm
Et que **u**erba cu palmis. floribus
et frondibus susceperunt florentibz
ar. uicibz. spinis coronauerunt et
virgis et flagell. uerberant. **C**ui
uestimenta in uia strauerunt. ante
reus odibus uestibz exuerunt. **E**t
gloriam exhibitam dño in ostentia
mutauerunt. **A**d eund' contemptu

Contemptus Mundi

et odium mundi inducat nos delectat peccatum
et amore mundi pueriens. Nam
Teste S. Jacobo. Amicitia huius mundi
inimica est deo. Et qui voluit esse amicus
huius mundi inimicus tui constituetur.

Et quia mundus odit dominum Iesum. et
omnes qui sunt eius sic ipse dixit apostolus
ad consolandum. Di mundi vos
odit scitote quia propter vos odio habuit.

Argumentum veri contemptus mundi huius
est qui non curat generis nobilitate. nec
perit carnalis voluptate. nec divitiis
appetit. nec culmine honore. Quis
fuit Moyses. Deus Apostolus Quid
Moyses grandis effectus negavit
se filium filie Pharaonis. Contemptus
nobilitatis eligens magis affligi et

pto dei quia pñi ipalis hie iondi-
tatem. con voluptate. Maiores
estimans diuicias thesauro egiptioro

in ppeius p. con diuicias aspiciet

et in remuneratore. Huius argu-
turi contemptus mudi h. Huius nec
fati blanditis mulcet. nec minis terret.
Nec vitupio nec laude huana mo-
uat. Nec odio nec fauore homi ad
amorem mudi inclinatur. In h

gropu mudi fuit Appl. qd dixit
Omnia arbitrata su ut seruoza ut
xpm lucrifacere Huius falsi

contemptu mudi h. Huius amore
fati. et ab illecebris mudi nri pmo
se abstrahit. qn p senectute. debi-
litate. et paupate in ipis se pcedit

phil 3

no valet tunc ei no relinqt mudo
fk a mudo relinqt. Sic tunc plimi
tuc pri pcare desinat ad ampli
percare no pnt. *De Maccarato*

Quia maccarato carnis e cu ali
quis sponte castigat corpo suo
Ieiunio. Vigilijs. Cilicis. disciplinis
Abstinentia cibi et potus delitabilis
Et corpori suo de carnale comodum
quidamq subtrahit. salua in corpore
necessitate. Et in oibus caro spui
subiacet. *¶* Sic fecit Apulus
d. Castigo corpus meu. *¶* Et Ju
dith que pulchra iuuenis et diues
erat vidua. Postq mauerat ad vi
ro suo tribus annis a viginitate. et

Judith

sex mēibus habuit nlicū sup
lumbos suos Jeunabat oibz diebz
p̄ter dies solēmpnes in iulm **Ad**
amōrē maceratiōis. Indurē nos dz
maḡ utilitas ex eis p̄ueniens. **Ma**
ex maceratiōe carnis. spūs in ne-
gōiis spūalibz roborat̄. **Sup. d.**
Appl. Cū infirmior in carno sit for-
nior s̄ in spū. **Et cōs̄p̄.** **Ex mol-**
licie carnis vigor spūs in spūalibz
ebetat̄. **Sup. d. Aug.** Delic-
cata caro. aīam corrumpit et cō-
sumit s̄ ignis stipulā. **Argu.**
de maceratiōis ē. Cū carni nlla
voluptas. s̄ sola necessitas impendi
Sup. cōs̄ilium. Appl. d. Debitorēs
sum? carni Non ut s̄dm voluptate

¶ Carcerato.

carnis viam. **N**a voluptas
mala. deliciaiora et pla quirit q̄
necessitas. **N**a Necessitas pauias
et vilibus totenta e. Et subiungit
Ap̄tus malu conseques voluptate
atens d. Si scdm carne vixit
moriem. si aut spu facta carnis
mortificauerit viuet. **M**anifesta
sunt aut opa carnis. scz fornicatio.
Idolor seruitus. **V**eneficia. Innu-
dines et cotentores. Ire. rixes. dissen-
siones homindia. **E**bricitates et flia.
Qui talia agut regnu dei no possi-
debunt nec sequent. **A**liud
Ingumentu e. **Q**ui aliquis z n̄ iō:
filii dñi yhesu. odit aiā suā in

h^o mudo. Ma tpe dñs dicit Qui nō
odit p^rem et m^rem et adur aute
et aliam sua. nō p^t meus esse disci:
p^ul⁹. Ad exponens Greg⁹
ait t^u bene odim⁹ t^u carnalib⁹
eis desideris nō acquiescunt sed
frangim⁹. Qui aut carne sua
a concupiscētiis nō refrenat in la:
queos dyab^{li} se p^recipitat. 2^m. d^o Em
si prestes aie tue concupias eius
faciet te in gaudiu inimias tuis.

Sicut Dalida tradidit Samp:
sonem fortissimu philistreis illu:
dendu. Argu^{tu} falsi mac:
ratōis h⁹ qui t^u os suū et ventre
suū cohercet a tibi et ponis volup^{te}

Judic

Continentio

Et lingua nō capiat a verb illianis
Nec visu refrenat a delatantibus Neq
cor a cogitationibus et affectionibus
voluptuosis ¶ **D**arū ē qm os
et ventre restringe Vbi cor. et qm
sensus delinīs pasūt ¶ **I**n Criso
Qui a cibis abstinet et mala abut
imitantur deones qbus nō est a s
nequicia sp adest **Continentio**

Continentio vera ē. Dolor pro
patis assumptus p qm̄itate et
qualitate patoy in proposito consistendi
et satisfaciendi pueniens ex gra stultia
¶ Dolor ei nālis. ul dolor in gra m
chil prodest ¶ **I**n Criso dicitur
expm̄it faci d. **L**uctu vngem

fac tibi. **N**anc precepit dñs in Jobele
 d. **B**andite corda vĩa rē **¶** **A**ld hat
 fiffione spualem. valent spine. dau
 virge. flagella. reux. lancea. que
 fādebat corpus dñi ihesu **¶** **V**era
 contincio raia. **¶** Este Greg **¶** **D**nedu
 q sē quida qui et scim relinquere
 totu **¶** **Q**uida qd haber offerunt et
 tñ in domis q agur mirne cōpungūt
¶ **M**er sp recedat e. vera eē contincio
 vbi gemitus apparet. et lacme **¶** **N**ā
 Ex timore inferni. **¶** **¶** ex cōsideratōe
 alicui⁹ dampni ut ex nāli dolore ut
 ex nāli cōpassiōe sepe solent talia
 puenire. cū recordat aliq⁹ enormi
 tatem scelerū suor **¶** **¶** **A**terrima

Contritio

passione Ihu xristi. Ad vera contritio
exigit. Dolor de omnibus peccatis commissis
et de omnibus bonis obmissis
et de omnibus gratiis neglectis sibi et
vniuersitati. Et scire que occasione
sui committi ut obmitti ut negligi per
aliquos peccauerit. Ad vera contritio
reuerentem. Inducit nos per Si fideliter
recogitamus. Quid per peccatum amisi-
mus scilicet spiritum sanctum tu omnibus diebus
suis. Omnesque virtutes generaliter.
Amicitiam sancti imitari. Doctrinam
totius curie celestis. Vel quid ac-
quisimus per mortem eternam. Male-
dictionem dei patris. Ysa. Septe psalms
Maledicti sunt qui deducunt a manu

De peccatis h
amittam?

- 1
- 2
- 3
- 4

De peccatis q
amittam?

- 1
- 2

